

எம். எஸ். வசந்தகுமார்

L-T3
85/

ஜெப்போனவன்

(யோனா தீர்க்கதரிசன நாலுக்கான விளக்கவுரை)

ஒடிப்கீபரானவன்

(யோனா தீர்க்கதரிசன நூலுக்கான விளக்கவுரை)

எம். எஸ். வசந்தகுமார்

வெளிமீடு

இலங்கை வேதாகமக் கல்லூரி

LANKA BIBLE COLLEGE

த.பெ.இல.02, பேராதனை, இலங்கை.

P.O.BOX-02, PERADENIYA, SRI LANKA.

பிரசுர இல: 15
 Pub. No: 15
 பதிப்புரிமை: ஆசிரியருக்கே
 Copyright: © by the Author
 தலைப்பு: ஓடிப்போனவன்
 Title: The Man Who Ran Away
 விடயம்: யோனா தீர்க்கதரிசன நூலுக்கான விளக்கவுரை
 Subject: A Commentary on the Prophetical Book of Jonah
 எழுதியவர்: எம். எஸ். வசந்தகுமார்
 Written by: M.S. Vasanthakumar
 முதற்பதிப்பு: ஒகஸ்ட் 1996-2000 பிரதிகள்
 First Edition : August 1996 - 2000 Copies
 அச்சுப்பதிப்பு: மில்டன் என்டர்பிரைஸ், கொழும்பு-13.
 Printed by : Milton Enterprise, Colombo-13.
 வெளியீடு: இலங்கை வேதாகமக் கல்லூரி
 த.பெ.இல.02, பேராதெனிய, இலங்கை.
 Published by: Lanka Bible College
 P.O.Box-02, Peradeniya, Sri Lanka.

அட்டைப்பட விளக்கம்

யோனா தர்ஷிக்கு ஓடிப்போக கப்பலேறிய யோப்பா துறைமுகப்பட்டணத்தின் தற்போதைய தோற்றம். தற்போது "ஜாஃபா" அல்லது "யாஃபோ" என அழைக்கப்படும் இப்பட்டணம் இஸ்ரவேலின் மேற்குக்கரையில் உள்ளது. புறஜாதியாரான நிநிவே நகரத்தாருக்குத் தேவசெய்தியை அறிவிக்க மறுத்து தர்ஷிக்கு ஓடிப்போக யோனா கப்பலேறிய இப்பட்டணத்திலேயே பிற்காலத்தில், புறஜாதியினருக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்படியான அறிவுறுத்தல் தெய்வதரிசனம் மூலம் பேதுருவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

பொருளடக்கம்

சகோ. சாம் ஜெபத்துரை அவர்களின் முகவுரை.....	4
ஆசிரியர் உரை.....	6
அறிமுகவிடயங்கள்.....	8
முதலாம் அதிகாரம்	
தேவசமுகத்தைவிட்டு ஒடிப்போன யோனா.....	18
இரண்டாம் அதிகாரம்	
தேவஉதவியை நாடிப்போன யோனா.....	46
மூன்றாம் அதிகாரம்	
தேவசெய்தியுடன் ஒடிப்போன யோனா.....	61
நான்காம் அதிகாரம்	
தேவசெயலினால் வாடிப்போன யோனா.....	96
உசாத்துணை நூல்கள்.....	118
ஆசிரியரின் பிறநூல்கள் சிலவற்றின் விபரங்கள்.....	120

பிரபல இந்திய கவிசேஷகர். சகோதரர் சாம் ஜெபத்துரை அவர்கள் அன்புடன் அளித்த முகவுரை

கர்த்தருடைய ஊழியரும், வேதபண்டிதருமான எம்.எஸ். வசந்தகுமார் அவர்கள் எழுதிய “ஒடிப்போனவன்” என்ற புத்தகத்திற்கு முகவுரை எழுதுவதிலே மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இது “யோனா” தீர்க்கதரிசியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விளக்கும் அருமையான ஒரு ஆராய்ச்சி நூல்.

உலக எழுத்துக்கும், வேதாகமத்தைப் பற்றி ஊழியர்கள் எழுதுகிற எழுத்துக்கும் பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. உலகத்தார் எழுதும் புத்தகங்களிலே அறிவும் இருக்கலாம், ஆபாசமும் இருக்கலாம். ஆனால், கர்த்தருடைய தாசர்கள் எழுதுகிற புத்தகத்தில் ஆவி இருக்கிறது. ஜீவன் இருக்கிறது. ஆகவே அது ஆத்மாவை உயிர்ப்பிக்கின்றது.

சகோ. எம்.எஸ். வசந்தகுமார் அவர்களை ஏறக்குறைய பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் அறிவேன். வேதத்தின் ஆழங்களுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லுகிற இவர் நிச்சயமாகவே ஒரு புத்தகப் பூச்சி. கரும்பைப் பிழிந்து சாறு எடுத்துக் கொடுப்பது போல நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்களை ஆராய்ந்து சாறு எடுத்துத் தேவனுடைய பிள்ளைகளுடைய கைகளில் கொடுத்திருக்கிறார். எப்படி புல்லை மேய்ந்து மாடு அதைப் பாலாக்கிக் கொடுக்கிறதோ, அதேபோலவே பல புத்தகங்களை ஆராய்ந்து அவர் கொடுக்கிற விளக்கவுரைகள் நமக்கு திருவசனமாகிய ஞானப்பாலாகவே அமைந்திருக்கின்றது. நிச்சயமா

கவே இது வேதாகமக் கல்லூரி மாணாக்கர்களுக்கும், வேதத்தின் இரகசியங்களை அறிய விரும்பும் விசுவாசிகளுக்கும் மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

எத்தனையோ நாட்கள், மாதங்கள், வருடங்கள் ஆராய்ந்து இந்த அரிய பெரிய புத்தகத்தை உங்களுடைய கைகளிலே கிடைக்கச் செய்த சகோ. எம்.எஸ். வசந்தகுமார் அவர்களை உங்களுடைய ஜெபத்தினால் தாங்குங்கள். அவர் மூலமாக இன்னும் அநேக ஆராய்ச்சிப் புத்தகங்கள் வெளிவரட்டும். அவர் எழுதும்படி அவருடைய கரங்களை ஊக்கப்படுத்துங்கள். இந்த அருமையான புத்தகம் நம் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து வினுடைய கரங்களிலே அலங்காரமான முத்தாக ஒளி வீசட்டும்.

ஜே. சாம் ஜெபத்துரை.

ஆசிரியர் உரை

நீண்டகாலமாகவே யோனாவின் சரிதை என்னைக் கவர்ந்த வேதப்பகுதிகளில் ஒன்றாக உள்ளது. 1983ம் ஆண்டு யோனாவின் சரிதையை புதுக்கலிதை வடிவில் ஒரு காவியமாக எழுதத் தொடங்கினேன். எனினும் அப்பணி முழுமை பெறாததோடு எழுதப்பட்ட பிரதியும் எங்கோ காணாமல் போய்விட்டது. அதன் பின்னர் 1987 அளவில் யோனாவின் புத்தகத்தில் இருந்து வேதபாடங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினேன். நாளடைவில் யோனாவின் புத்தகத்துக்கு ஒரு விளக்கவுரை எழுத நினைத்து 1991ம் ஆண்டிலிருந்து வேதபாடக்குறிப்புகளை சத்தியவசனம் சஞ்சிகையில் தொடர் கட்டுரையாக எழுதிவந்தேன். எனினும், 1993ம் ஆண்டு வரை யோனா புத்தகத்தின் இரண்டு அதிகாரங்களுக்கு மட்டுமே விளக்கவுரை எழுதக்கூடியதாயிருந்தது. அதன் பின், பல்வேறு எழுத்துப்பணிகள் காரணமாக யோனா புத்தகத்தின் விளக்கவுரைத் தொடரை எழுதுவதற்கு நேரம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. இவ்வருடம் (1996ல்), என்றோ ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்றுவரை எழுதிமுடிக்கப்படாமல் இருக்கும் புத்தகங்கள், கட்டுரைத் தொடர்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், யோனாவின் சரிதையில் கடைசி இரண்டு அதிகாரங்களுக்கும் விளக்கவுரை எழுதினால் முழுவதையும் ஒரு புத்தகமாக வெளியிடலாம் எனும் எண்ணத்தில் மறுபடியுமாக எழுதத்தொடங்கினேன். நானே ஆச்சரியப்படும் விதத்தில், குறுகிய காலத்தில் யோனா புத்தகத்தின் 3ம், 4ம் அதிகாரங்களுக்கான விளக்கவுரையை எழுதி முடிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. அதன் பின்னர், 1991ல் எழுதிய 1ம், 2ம் அதிகாரங்களுக்கான விளக்கவுரையை வாசித்துப் பார்த்த போது அது திருப்திகரமற்றதாக இருந்தமையினால், மறுபடியுமாக அவ்அதிகாரங்களுக்கான விளக்கவுரைகளையும் விரிவுபடுத்தி எழுதத் தொடங்கினேன். இரு மாதங்களின் பின் முழுப்புத்தகத்தினதும் விளக்கவுரை எழுதப்பட்டுவிட்டது.

இப்புத்தகத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் தேவனுடைய கிருபையையும், அவரது வல்லமையையும் அனுபவரீதியாகக் கண்டு கொள்ளக் கூடியதாயிருந்தது. 1991ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இதன் எழுத்துப் பணிகள் பல தடவைகள் தடைப்பட்டதோடு,

பல சந்தர்ப்பங்களில் இது முற்றுப் பெற முடியாத ஒரு பணி போலவும் தென்பட்டது. ஆனால் இவ்வருடத்தில் முழுப் புத்த கத்தையும் இரு மாதங்களுக்குள்ளாகவே எழுதக்கூடியதாயிருந்த மைக்கு தேவனுடைய கிருபையின் ஈவாகிய அவரது ஆவியானவரின் உந்துதலும் உதவியுமே காரணம் என்றால் அது மிகையாகாது. அதேபோல இந்நூலின் ஆரம்பப் பகுதிகள் சத்தியவசனம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த காலத்தில் பலர், கடிதங்கள் மூலம் தம் ஆவிக்குரிய வாழ்வுக்கு அவை அதிக பயனுள்ளதாக இருந்ததாக தெரிவித்தனர். இந்நூலை எழுதும் காலத்திலும் தேவன் எனக்குப் பல விடயங்களைக் கற்பித்துள்ளார். இவை அனைத்திற்கும் தேவனை நன்றியோடு ஸ்தோத்தரிப்பதோடு, இந்நூலை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரது வாழ்விலும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் அருளப்படும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இந்நூலின் முதலிரு அதிகாரங்களிலும் சத்தியவசனம் சஞ்சிகையில் வெளிவராத பல பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலத்திலேயே இதை வெளியிட முன்வந்த இலங்கை வேதாகமக் கல்லூரிக்கும், இதை எழுதுவதற்கு என்னை உற்சாகப்படுத்திய சகலருக்கும் முதலில் என் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அத்தோடு, இந்நூலுக்குச் சிறப்பான ஒரு முகவுரையை எழுதி, இதைத் தமிழ்க்கிறிஸ்தவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ள பிரபல சுவிசேஷகர் சகோதரர் சாம் ஜெபத்துரை அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். வழமை போலவே மூலப்பிரதியைத் தட்டச்சில் பதித்துத்தந்த திருமதி. ஜெயராணி நாகலிங்கத்திற்கும், மூலப்பிரதியை வாசித்து, வாக்கிய அமைப்புக்கள் பற்றி ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளை வழங்கிய சகோதரன் எம். அல்ரோய்க்கும், இந்நூலை அழகிய முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த திரு. மில்டனுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். கடைசியாக இந்நூலை வாசிக்கப்போகும் ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் இதில் எழுதப்பட்டுள்ளவைகள் மூலம் தேவ அசீர்வாதம் அருளப்படும்படி பிரார்த்தித்து இதை உங்களிடம் அன்புடன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

அன்புடன்

எம்.எஸ். வசந்தகுமார்

ஒடிப்போனவன்

பரிகத்த வேதாகமத்தின் முதல் பகுதியான பழைய ஏற்பாட்டில், ஏசாயா முதல் மல்சியா வரையிலான புத்தகங்களில் புலம்பல் புத்தகம் தவிர்ந்த ஏனைய பதினாறு புத்தகங்களும் தீர்க்கதரிசனப் புத்தகங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவை, பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தேவனுடைய வார்த்தையை அறிவித்து வந்த பெரும்பாலான தீர்க்கதரிசிகளினுடைய செய்திகளைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றில் தீர்க்கதரிசிகளுடைய வாழ்வுச் சரிதைக் குறிப்புகள் ஒருசிலவே காணப்படுகின்ற போதிலும், "யோனா" என்பவனுடைய தீர்க்கதரிசனப் புத்தகத்தில் அவனுடைய வாழ்வுச் சரிதைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகத்தில் ஒரே ஒரு வசனம் மட்டுமே தீர்க்கதரிசியினுடைய செய்தியாக உள்ளது (யோனா3:4). மற்றைய வசனங்கள் அனைத்தும் யோனாவின் வாழ்வோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களையே அறியத்தருகின்றன. எனினும், யோனாவினுடைய வாழ்க்கை வரலாறு முழுவதும் இப்புத்தகத்தில் எழுதப்படவில்லை. மாறாக, அவனுடைய வாழ்வில் நடைபெற்ற குறிப்பிட்ட சில சம்பவங்கள் மட்டுமே இப்புத்தகத்தில் உள்ளன. "நினிவே" எனும் நகருக்குத் தேவனால் அனுப்பப்பட்ட யோனா,

அவரது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஓடிப்போனதோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களை நாம் இப்புத்தகத்தில் வாசிக்கலாம். உண்மையில், பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளில், யோனா மட்டுமே தேவ செய்தியை அறிவிக்கும்படியான கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஓடிப்போனவனாக இருக்கின்றான். இவனுடைய வாழ்க்கை இன்றைய கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஏற்றதும் பயனுள்ளதும் அவசியமானதுமான அநேக விடயங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றை இந்நூலில் ஆராய்ந்து படிப்பதற்கு முன்னால், யோனா தீர்க்கதரிசியினுடைய புத்தகம் பற்றிய ஒரு சில விடயங்களை அறிந்து கொள்வோம்.

(1) புத்தகத்தின் ஆசிரியர்

யோனா தீர்க்கதரிசியின் புத்தகம் யாரால் எழுதப்பட்டது என்று புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. தீர்க்கதரிசியாகிய யோனாவே இதை எழுதியதாக யூத மற்றும் கிறிஸ்தவ பாரம்பரியக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. எனினும், அண்மைக் காலத்தில் யோனா இப்புத்தகத்தை எழுதியிருக்க முடியாது எனும் கருத்து உருவாகியுள்ளது. புத்தகத்தின் பெரும்பாலான பகுதி, அதாவது இரண்டாம் அதிகாரத்திலுள்ள யோனாவின் ஜெபத்தைத் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகள் முன்றாம் நபரில் எழுதப்பட்டுள்ளமையால், (அதாவது யோனாவை அவன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையால்) யோனா இப்புத்தகத்தை எழுதியிருக்க முடியாது எனப் பலர் கருதுகின்றனர். ஆனால், “பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகள் தம்மைப் பற்றி எழுதும் போது, முதலாம் நபரில் எழுதாமல் (அதாவது ‘நான்’ என எழுதாமல்) முன்றாம் நபரில் தம்மை வர்ணிப்பது வழமை” (01). எனவே, யோனாவும் தன்னைப்பற்றிய சரித்திரத்தை அக்காலத்தைய வழக்கத்தின்படி முன்றாம் நபரில் எழுதியிருக்க வேண்டும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இப்புத்தகத்தில் சில அரமிக் மொழிச்சொற்கள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் சிலர், “இது யோனாவின் காலத்துக்குப் பின்னர், யூதர்கள் பாபிலோனிய சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பிவந்த பின்னர் யூதேயாவிலிருந்த ஒரு தீர்க்கதரிசியினால் எழுதப்பட்டதாக” (02) நம்புகின்றனர். ஆனால், “யோனாவின் காலத்திலேயே அவன் வாழ்ந்த பிரதேசத்தில் எபிரேய மொழியில் அரமிக் மொழிச் சொற்களின் கலப்பு இருந்துள்ளது” (03): புதைபொருள்

ஆராய்ச்சியாளர்களினால் "அண்மைக்காலத்தில் கண்டெடுக்கப் பட்ட கி.மு.1400 அளவிலான எபிரேய ஆவணங்களில் கூட அரமிக் மொழிச் சொற்களின் கலப்பு இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்" (04). எனவே, புத்தகத்தில் ஒருசில அரமிக் மொழிச் சொற்கள் இருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு எதுவும் இல்லை. யோனா இப்புத்தகத்தை எழுதவில்லை என்பதற்குப் பலர் சுட்டிக்காட்டும் விடயம், புத்தகம் யோனாவின் நடத்தை யையும் மனப்பாங்கையும் விமர்சித்து அவனது தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதேயாகும். தன்னைப்பற்றி எதிரிடையான விடயங்களையே அதிகளவில் கொண்ட இப்புத்தகத்தை யோனா எழுதியிருக்க முடியாது எனப் பலர் கருதுகின்றனர். எனினும், "புதிய ஏற்பாட்டில், சீடர்களின் தவறுகளும் அதற்காக அவர்கள் இயேசுகிறிஸ்துவினால் கடிந்து கொள்ளப்பட்டதும் சீடர்களாலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது போலவே, யோனாவும் தனது குறைகளையும் தவறுகளையும் தானே எழுதியிருக்கலாம்"(05). யோனாவின் புத்தகம் அவனது கீழ்ப்படியாமை, குறுகிய மனப்பான்மை, புறஜாதியாரை நேசியாதமை, தேவன்மீது கோபப்பட்டமை என்பவற்றைக் கொண்டுள்ள போதிலும், அவனது வாழ்வு இஸ்ரவேல் மக்களுக்கும் நமக்கும் அவசியமான பல அறிவுரைகளை அறியத்தருவதனால், தேவன், அவற்றை அவனைக் கொண்டே எழுதியுள்ளார். புத்தகவிடயங்கள் அனைத்தும் யோனா மட்டுமே அறிந்தவையாக இருப்பதனால் அவனைத்தவிர அவற்றை வேறு எவராலும் எழுதியிருக்க முடியாது. "யோனா நினைவேயிலிருந்து தன் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்து சிறிது காலத்துக்குள்ளாகவே இப்புத்தகம் அவனால் எழுதப்பட்டுள்ளது" (04).

கி.மு. 8ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த யோனா, கலிலேயாவிலுள்ள "காத்தேப்பேத்" எனும் ஊரைச் சேர்ந்த அமித்தாய் என்பவனுடைய மகன் (யோனா 1:1). இவ்வூர், இயேசுகிறிஸ்து வளர்ந்த நாசரேத் எனும் ஊருக்கு வடகிழக்கே 3 மைல்கள் தொலைவில் இருந்தது. யோனா தீர்க்கதரிசியைப் பற்றி 2இராஜாக்கள் 14:23-25 இலும் நாம் வாசிக்கலாம். இதன் மூலம், யோனா 2ம் யெரொபெயாமுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் இஸ்ரவேலில் ஒரு தீர்க்கதரிசியாகப் பணியாற்றியுள்ளதை அறிந்திடலாம். அக்காலத்தில் யோனா உரைத்த தீர்க்கதரிசனத்தின்படியே

2ம் யெரொபெயாம் இஸ்ரவேலின் எல்லைகளை விஸ்தரித்துள்ளான் (2இராஜா.14:23-25). யோனா உரைத்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியுள்ளமை, அவன் ஒரு உண்மையான தீர்க்கதரிசி என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது (உபா. 18:21-22). “யோனா” எனும் எபிரேயப் பெயரின் அர்த்தம் “புறா” என்பதாகும். பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருசிலர் மட்டுமே இயேசுகிறிஸ்துவின் பிரசங்கவிடயங்களில் இடம் பெற்றுள்ளனர். அவர்களில் யோனாவும் ஒருவன். யோனா மூன்று நாட்கள் ஒரு பெரிய மீனின் வயிற்றில் இருந்ததைப் பற்றியும், நினைவேயில் பிரசங்கித்ததைப் பற்றியும் இயேசுகிறிஸ்து தனது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (மத்.12:39-41). “யோனா, 2ம் யெரொபெயாமினுடைய ஆட்சிக்காலத்திலேயே தீர்க்கதரிசியாகப் பணியாற்றிய மையால், அவன் அக்காலத்திலேயே நினைவேக்குச் சென்றிருக்க வேண்டும்” (05) என நம்பப்படுகின்றது. 2ம் யெரொபெயாம் கி.மு. 793 முதல் 753 வரை இஸ்ரவேலை ஆட்சி செய்தான். எனவே, யோனாவின் புத்தகமும் அக்காலத்திலேயே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனினும், சிலர், யோனா 3:4ல் நினைவே நகரத்தைப் பற்றிய விவரணம் இறந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதனால், மேதியர்கள் நினைவேயை கி.மு.612ல் அழித்த பின்பே யோனாவின் புத்தகம் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும் எனக் கருதுகின்றனர். எனினும், “யோனாவின் புத்தக விடயங்கள் அனைத்தும் இறந்தகாலத்திலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. சம்பவம் நடைபெற்ற பின்னர் அவை எழுதப்பட்டமையே இதற்கான காரணமாகும். எனவே, நினைவே நகரைப் பற்றிய விவரணத்தை மட்டும் வித்தியாசமான முறையில் விளக்குவது அர்த்தமற்றது”(06).

(2) புத்தகத்தின் தன்மை

யோனா தீர்க்கதரிசியின் புத்தகம், 19ம் நூற்றாண்டு வரை உண்மையாக நடைபெற்ற சம்பவங்களைக் கொண்ட ஒரு புத்தகமாகவே கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அண்மைக்காலங்களில் பலர், யோனாவின் சரிதை ஒரு உவமைக்கதை எனக் கூறிவருகின்றனர். “இயேசுகிறிஸ்து கூறிய நல்ல சமாரியன் உவமையைப் போன்ற ஒரு உவமையே யோனாவின் கதை”(07) எனக்கூறும் இவர்கள், “இறையியல் செய்தியொன்றை அறிவிப்பதற்காகவே இக்கதை எழுதப்பட்டது” (07) என விளக்குகின்றனர்.

இன்று பெரும்பாலான வேதவியாக்கியானிகள் இப்புத்தகத்தின் சரித்திரத்தன்மையை மறுதலித்து, யோனாவின் சரிதை ஒரு உவமைக் கதை எனக் கூறுவதற்குக் காரணம், இப்புத்தகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள இயற்கைக்கும் அப்பாற்பட்ட அற்புதச் சம்பவங்களேயாகும். யோனா பிரயாணம் செய்த கப்பல் கடற்கொந்தளிப்பில் அகப்பட்டும், யோனா கப்பலிலிருந்து வெளியே வீசப்பட்டவுடன் கடற்கொந்தளிப்பு அமைதியடைந்தமை, கடலில் போடப்பட்ட யோனா மூன்று நாட்கள் ஒரு மீனின் வயிற்றிலிருந்து உயிரோடு வெளியே வந்தமை, யோனாவின் செய்தியால் நினைவே நகர மக்கள் அனைவரும் மனந்திரும்பியமை, ஒரே நாளில் ஆமணக்குச்செடி யோனாவுக்கு நிழல் தரும் அளவுக்கு வளர்ந்தமை போன்ற வழமையாக நடைபெறாத சம்பவங்களைச் சுட்டிக்காட்டும் சில வேதவியாக்கியானிகள், “புத்தக விடயங்கள் சரித்திர சம்பவங்கள் அல்ல என்பதற்கான ஆதாரங்களாக இவை உள்ளன”(02) எனக் கூறுகின்றனர். எனினும், இச்சம்பவங்கள் அனைத்தும் தேவ செயலினால் நடைபெற்றவை. உண்மையில், புத்தகத்திலுள்ள அற்புதச் சம்பவங்களை உண்மையாக நடைபெற்ற சம்பவங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களே, யோனாவின் சரிதை உவமைக்கதை எனக் கூறுகின்றனர். யோனாவின் சரிதையில் வரும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அற்புதச் சம்பவங்கள் அனைத்தும் தேவசெயலினால் நடைபெற்றவை என்பது புத்தகத்தில் நேரடியாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (யோனா 1:4, 17, 2:10, 4:6, 8). எனவே, அற்புதச் சம்பவங்கள் உண்மையாக நடைபெற்றவை அல்ல எனத் தர்க்கிப்பவர்கள், சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனால் அற்புதங்களைச் செய்ய முடியாது எனும் கருத்துடையவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள் என்றே கூறவேண்டும். தேவன் செய்த அற்புதச் செயல்கள் உண்மையாக நடைபெற்றவை என்பதை நம்பாமல், அவை உவமைக்கதைகள் என அர்த்தம் சுற்பிப்பது எவ்விதத்திலும் நியாயப்படுத்த முடியாத ஒரு விளக்கமாகும்.

பெரும்பாலான இறையியலாளர்கள், யோனா மூன்று நாட்கள் மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்ததை நம்பமுடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களில் சிலர், கடலில் போடப்பட்ட யோனா “மீன்” எனும் பெயர் கொண்ட கப்பலினால் காப்பாற்றப்பட்டு மூன்று நாட்கள் அக்கப்பலில் இருந்தான் எனக் கூறுகின்றனர்.

வேறு சிலர், கடலில் இருந்து கரைசேர்ந்த யோனா, “மீன்” என அழைக்கப்படும் விடுதியில் மூன்று நாட்கள் இளைப்பாறினான் என விளக்குகின்றனர். எனினும், “தேவனுடைய அற்புத வல்லமை, மூன்று நாட்களாக யோனாவை மீனின் வயிற்றுக்குள்ளே உயிரோடே காப்பாற்றியது”(04) என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. யோனாவின் சரிதையை உவமைக் கதையாக விளக்குபவர்கள், யூதமக்கள் பாபிலோனில் சிறைப்பட்டிருந்ததை விளக்கவே யோனாவின் கதை எழுதப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். இவர்களுடைய விளக்கத்தின்படி, யோனா யூத ராட்சியத்தையும், நினைவே உலகத்தையும் குறிக்கின்றது. மீன் என்பது பாபிலோனுக்கான உருவகம். உலகிலுள்ள சகல ஜாதியினருக்கும் தேவசெய்தியை அறிவிப்பதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட யூதர்கள், தம் பணியைச் செய்யாதமையால் பாபிலோனுக்குச் சிறைப்பட்டுப் போயினர் என்பதை விளக்குவதற்காகவே யோனாவின் கதை எழுதப்பட்டுள்ளதாக இவர்கள் கூறுகின்றனர். இதன்படி, யோனா மீனின் வயிற்றில் இருந்தது யூதர்கள் பாபிலோனில் சிறைப்பட்டிருந்ததையும், அவன் மீனின் வயிற்றிலிருந்து வெளியே வந்தது யூதர்கள் தம் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்ததையும் குறிக்கின்றது. “இஸ்ரவேல் மக்கள் எனும் யோனா, சிலகாலம் பாபிலோனிய அரசனான மீனினால் விழுங்கப்பட்டிருந்தான்” (08) எனக்கூறும் இவர்கள், “யோனாவின் சரிதை ஒரு கற்பனைக் கதை” (09) எனத் தர்க்கிக்கின்றனர். எனினும், இது வேதாகம சம்பவங்களின் சரித்திரத் தன்மையை மறுதலிக்கும் - வேதாகமத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள அற்புதச் சம்பவங்களை உண்மையாக நடைபெற்றவை என ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் மக்களின் கற்பனை விளக்கமாகும். இயேசுகிறிஸ்து உவமைகள் மூலம் போதித்தார் என்பதற்காக, வேதாகமத்திலுள்ள சரித்திர சம்பவங்களை எல்லாம் உவமைக் கதையாக மாற்றி அவற்றுக்குப் புதுப்புது அர்த்தங்களை நம்மால் கொடுக்க முடியாது. “யூத மக்களது பாபிலோனிய சிறையிருப்பு அவர்களுக்குக் கிடைத்த தண்டனையாக இருக்கையில், யோனா மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்தது, அவன் கடலில் அமிழ்ந்து அழிந்துபோவதில் இருந்து அவனைப் பாதுகாக்கும் செயலாகவே இருக்கின்றது”(06). மேலும், “தென்ராட்சிய யூதர்களுடைய பாபிலோனியச் சிறையிருப்பை விளக்க, அசீரியாவுக்குச் சிறைப்பட்டுப் போன

வடராட்சியமான இஸ்ரவேலைச் சேர்ந்த தீர்க்கதரிசியை உவமானமாகக் காண்பிப்பதும் அர்த்தமற்றதாகவே உள்ளது”(03). எனவே, யோனா மீனின் வயிற்றில் இருந்ததை யூதர்களின் பாபிலோனிய சிறையிருப்பு பற்றிய உவமை மூலமான விவரணம் எனக் கருதுவதில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை.

யோனாவின் சரிதை உவமைக் கதையல்ல; மாறாக, உண்மையாகவே நடைபெற்ற சம்பவம் என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, யோனாவின் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடங்கள் உலகில் உள்ள உண்மையான பிரதேசங்களாகும். நினிவே, தர்ஷீஸ், யோப்பா எனும் நகரங்கள் (யோனா 1:2, 3, 3:2, 6-7, 4:2) கற்பனைப் பெயர்கள் அல்ல. இரண்டாவதாக, அமித்தாயின் குமாரன் யோனா என்பவன் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு உண்மையான மனிதன் என்பதை, பழைய ஏற்பாட்டின் சரித்திரப் புத்தகங்களில் ஒன்றான இராஜாக்களின் இரண்டாம் புத்தகம் 14ம் அதிகாரத்தின் 25ம் வசனம் அறியத்தருகின்றது. எனவே, யோனா கற்பனைக் கதையின் ஒரு பாத்திரம் அல்ல. மூன்றாவதாக, இயேசு கிறிஸ்து யோனாவின் சரிதையை சரித்திர சம்பவமாகவே குறிப்பிட்டுள்ளார். யோனா ஒரு பெரிய மீனின் வயிற்றில் இருந்தது பற்றியும், நினிவேயில் பிரசங்கித்தது பற்றியும் இயேசுகிறிஸ்து கூறும்போது (மத். 12:39-41), இவற்றை உண்மையாக நடைபெற்ற சம்பவமாகவே கருதியுள்ளார். “யோனாவின் உவமையில்” எனும் வார்த்தைகளை அவர் உபயோகிக்கவில்லை. நான்காவதாக, யூதவரலாற்றாசிரியரான ஜோசீப்பஸ் என்பார், 2ம் யெரொபெயாமினுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் யோனா என்பவன் இஸ்ரவேலில் தீர்க்கதரிசியாகப் பணியாற்றியதைபற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே, யோனாவின் சரிதை உண்மையாக நடைபெற்ற சம்பவங்களையே கொண்டுள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. வேதாகமத்தில் இருக்கும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அற்புதச் சம்பவங்கள் கற்பனைக் கதைகள் அல்ல; மாறாக, அவை, அற்புதங்கள் செய்யும் ஆற்றல்மிக்க தேவனின் அர்த்தமுள்ள செயல்கள் என்பதை நாம் மறக்கலாகாது.

(3) புத்தகத்தின் விடயங்கள்

யோனாவின் சரிதையை நமக்கறியத்தரும் புத்தகம் நான்கு அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. நம் வேதாகமத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் 1072 முதல் 1075 வரையிலான பக்கங்களில் இடம் பெற்றுள்ள இப்புத்தகத்தில், யோனாவினது நால்வகையான செயல்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. முதலாம் அதிகாரத்தில் நினைவே நகருக்குச் செல்லும்படியான தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப் படியாத யோனா, தேவசமூகத்தில் இருந்து ஓடிப்போகின்றான். இதனால் அவனது வாழ்வில் அனர்த்தங்கள் ஏற்பட்டமையால், இரண்டாம் அதிகாரத்தில் அவன் தேவ உதவியை நாடிப் போகின்றான். தேவனும் அவனைக் காப்பாற்றி மறுபடியுமாக அவனை நினைவேக்கு அனுப்புகின்றார். மூன்றாம் அதிகாரத்தில் அவன் தேவசெய்தியுடன் நினைவேக்கு ஓடிப்போகின்றான். அந்நகர மக்கள் தேவ செய்திக்கு சரியான விதத்தில் உத்தரவாதமளித்து மனந்திரும்பி தேவனிடம் வந்தமையால், தேவன் அவர்களைத் தண்டியாமல் மன்னித்துவிட்டார். எனினும், தேவனுடைய இச்செயல் யோனாவுக்குக் கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. நான்காம் அதிகாரத்தில், நினைவே நகரில் தேவன் செய்த செயல் காரணமாக மனம் வாடிப்போன யோனாவுக்குத் தேவன் தனது அன்பின் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றார். தேவன் உலக மக்கள் அனைவரையும் நேசிக்கின்றார்; அவரது அன்புக்கும் கிருபைக்கும் மனிதன் வரையறைகள் போடுவது அர்த்தமற்றது என்பதைத் தேவன் யோனாவுக்கு அறிவிக்கின்றார். தேவன் தங்களுக்கு மட்டுமே உரியவர்; அவரது அன்பும் ஆசீர்வாதங்களும் தமக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பான சலுகைகள் என எண்ணிக் கொண்டிருந்த இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு, அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தினர்தோ, குழுவினர்தோ பிரத்தியேகமான சொத்து அல்ல; அவர் உலக மக்கள் அனைவரையும் நேசிக்கின்றார்; அனைவரும் அவரது செய்தியைக் கேட்பதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது அவரை அறிந்தவர்களது கடமை எனும் உண்மைகள் இப்புத்தகத்தில் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. தேவ செய்தியைக் கேட்டு மனந்திரும்பிவரும் எவரையும் அவர் மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றார் எனும் மகத்தான உண்மை யோனாவின்

சரிதையின் மூலம் நமக்குக் காண்பிக்கப்படுகின்றது. யோனாவின் புத்தக விடயங்களை கிரமமான முறையில் அறிந்து கொள்வதற்கு அதைப் பின்வருமாறு பிரித்து, இந்நூலில் ஆராய்ந்து படிப்போம்.

முதலாம் அதிகாரம்

தேவசமுகத்தைவிட்டு ஓடிப்போன யோனா

1. கர்த்தருடைய சமுகத்தில் யோனா (1:1-4)

(அ) ஆண்டவரின் அறிவிப்பு (1:1-2அ)

(ஆ) அசீரியர்களின் அக்கிரமம் (1:2ஆ)

(இ) அதிருப்தியின் அனர்த்தம் (1:3-4)

2. கப்பலின் அடித்தளத்தில் யோனா (1:5-16)

(அ) கப்பல் மாலுமியின் அறைகூவல் (1:5-6)

(ஆ) கர்த்தருடைய மனிதன் அறிக்கையிடுதல் (1:7-9)

(இ) கடற்கொந்தளிப்பு அமைதியடைதல் (1:10-16)

3. கடலின் ஆழத்தில் யோனா (1:17)

(அ) ஆயத்தமாய்க் கடலிலிருந்த மச்சம் (1:17அ)

(ஆ) அற்புதமாய்க் காக்கப்பட்ட மனிதன் (1:17ஆ)

(இ) அடையாளமாய்க் காட்டப்பட்ட மரணம் (மத்.12:40,16:4)

இரண்டாம் அதிகாரம்

தேவஉதவியை நாடிப்போன யோனா

1. யோனாவின் விண்ணப்பம் (2:1-3)

(அ) அவன் தேவனை அறிந்திருந்தான் (2:1)

(ஆ) அவன் தேவசெயலை அறிந்திருந்தான் (2:2-3)

(இ) அவன் தேவவசனங்களை அறிந்திருந்தான்

2. யோனாவின் விளக்கம் (2:4-9 அ)

(அ) அவனது உறுதியான விசுவாசம் (2:4)

(ஆ) அவன் உயிருடனிருக்கும் விந்தை (2:5-7)

(இ) அவனது உள்ளத்தின் விருப்பம் (2:8-9அ)

3. யோனாவின் விடுதலை (2:9ஆ-10)

(அ) யோனாவின் அறிக்கை (2:9ஆ)

(ஆ) தேவனின் ஆளுகை (2:10அ)

(இ) மீனின் அர்ப்பணிப்பு (2:10ஆ)

மூன்றாம் அதிகாரம்

தேவசெய்தியுடன் ஒடிப்போன யோனா

1. மாநகரத்துக்குச் சென்றவனின் செயல் (3:1-4 அ)

(அ) கிருபையின் அளவற்ற தன்மை (3:1-2)

(ஆ) கீர்த்திமிகு ஆசீரியர்களின் தலைநகர் (3:3)

(இ) கீழ்ப்படிந்தவனின் அர்ப்பணிப்பின் தன்மை (3:4அ)

2. மனந்திரும்பிய மக்களின் செயல் (3:4ஆ-9)

(அ) ஒரு நாசகார செய்தி (3:4ஆ)

(ஆ) ஒரு நகரத்தவரின் செயல் (3:5-8)

(இ) ஒரு நம்பிக்கையின் செயல் (3:9)

3. மனஸ்தாபப்பட்ட தேவனின் செயல் (3:10)

(அ) நிலைமையை அவதானிக்கிறவர்

(ஆ) நிபந்தனையுடன் அறிவிக்கிறவர்

(இ) நித்தமும் அன்புசெலுத்துகிறவர்

நான்காம் அதிகாரம்

தேவசெயலினால் வாடிப்போன யோனா

1. ஆத்திரத்துடன் இருந்தவனின் நிலை (4:1-4)

(அ) தேவனுடன் சண்டையிடுவதற்காக விண்ணப்பித்தான் (4:1-2அ)

(ஆ) தேவசெயல் சரியானதல்லவென விளக்கினான் (4:2ஆ)

(இ) தேவனிடம் சாவதேமேலென விசம்பினான் (4:3-4)

2. ஆமணக்குச்செடியின் கீழிருந்தவனின் நிலை (4:5-8)

(அ) அழிவைக் காண்பதற்காக அமர்ந்திருந்தான் (4:5)

(ஆ) ஆமணக்குச் செடிக்காக ஆனந்தப்பட்டான் (4:6)

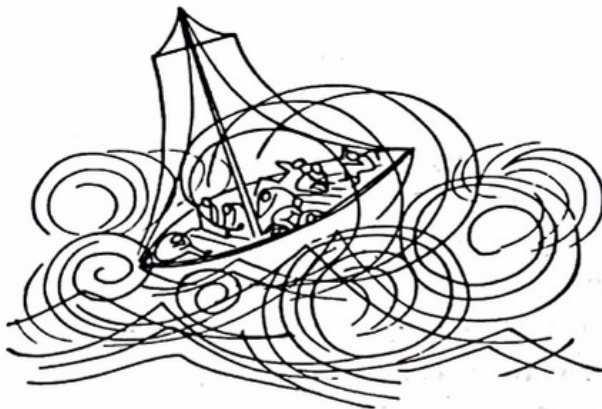
(இ) அழிந்துபோன செடிக்காக ஆத்திரப்பட்டான் (4:7-8)

3. ஆண்டவருடைய மனப்பாங்கின் நிலை (4:9-11)

(அ) ஆத்திரப்பட உரிமையற்ற மனிதன் (4:9)

(ஆ) அக்கறையற்ற உள்ளத்தின் மடமை (4:10)

(இ) ஆண்டவரின் உலகளாவிய மகாஅன்பு (4:11)

தேவசமுகத்தைவிட்டு ஓடிப்போன யோனா!

1. கர்த்தருடைய சமுகத்தில் யோனா (யோனா 1:1-4)
2. கப்பலின் அடித்தளத்தில் யோனா (யோனா 1:5-16)
3. கடலின் ஆழத்தில் யோனா (யோனா 1:17)

இஸ்ரவேல் நாட்டில் தேவனுடைய வார்த்தையை அறிவிக்கும் ஒரு தீர்க்கதரிசியாகப் பணியாற்றிய யோனா (2இராஜா14:25), தேவ கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாது அவரது சமுகத்தைவிட்டு ஓடிப்போகும் சம்பவமே யோனாவினுடைய புத்தகத்தின் ஆரம்ப விடயமாய் உள்ளது. தேவன் அசீரிய ராட்சியத்தின் தலைநகரான “நினிவே” எனும் நகரில் தன் செய்தியை அறிவிக்கும்படி யோனாவை அனுப்பிய போதிலும், அவன் அந்நகருக்குப் போக விரும்பாமல், ஸ்பானியாவிலுள்ள தர்ஷீஸ் எனும் பட்டணத்துக்கு ஓடிப்போக முற்பட்டான். உண்மையில், பழைய ஏற்பாட்டில் தேவ அறிவுறுத்தலுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் அவரது சமுகத்தைவிட்டு ஓடிப்போன ஒரே ஒரு தீர்க்கதரிசியாக யோனா இருக்கின்றான். தேவசமுகத்தை விட்டு

ஒடிப்போவதற்காக தர்ஷீஸ் எனும் நகருக்குக் கப்பலில் பயணமான யோனாவுக்கு நேர்ந்தவற்றை 1ம் அதிகாரம் அறியத்தருகின்றது. இவ்வதிகாரத்தில் யோனா மூன்று இடங்களில் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். ஆரம்பத்தில் யோனா தேவனுடைய வார்த்தையை அறிவிக்கும் தீர்க்கதரிசியாக அவரது சமூகத்தில் இருந்தான் (யோனா1:1-4). தேவசமூகத்தை விட்டு ஒடிப்போகும் யோனாவை இடையில் நாம் கப்பலின் அடித்தளத்தில் சந்திக்கலாம் (யோனா1:5-16). கடைசியில் அவன் கடலின் ஆழத்தில் இருந்தான் (யோனா1:17). தேவ கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாது அவரது சமூகத்தைவிட்டு ஒடிப்போக முற்படும் மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் அனர்த்தங்களே ஏற்படும் என்பதை இவ்வதிகாரம் நமக்கு அறியத்தருகின்றது.

(1) கர்த்தருடைய சமூகத்தில் யோனா (யோனா 1:1-4)

யோனாவினுடைய சரிதை, அவன் தேவனுடைய சமூகத்தில் இருக்கும் காலத்திலிருந்தே ஆரம்பமாகின்றது. “அமித்தாயின் குமாரனாகிய யோனாவுக்கு கர்த்தருடைய வார்த்தை உண்டாகி” எனும் புத்தகத்தின் ஆரம்ப வார்த்தைகள் (யோனா 1:1-4) இதை நமக்கு அறியத்தருகின்றன. யோனா, தேவனுடைய சமூகத்தில் இருந்தமையினாலேயே கர்த்தருடைய வார்த்தை அவனுக்கு உண்டாகியது. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், தீர்க்கதரிசிகள் தேவனுடைய வார்த்தையை பெற்றுக் கொண்டதைக் குறிப்பிடவே “கர்த்தருடைய வார்த்தை உண்டாகியது” எனும் சொற்பிரயோகம் உபயோகிக்கப்பட்டது. “பழைய ஏற்பாட்டில் 390 தடவைகள் இடம் பெற்றுள்ள இச்சொற்பிரயோகம், தீர்க்கதரிசியிடம் தேவன் தொடர்பு கொள்வதை வர்ணிக்கின்றது”(10). அக்காலத்தில், தேவனுடைய செய்தி தீர்க்கதரிசிகளின் மூலமாகவே மக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. தீர்க்கதரிசிகள் தேவனுடைய வாயாகச் செயல்பட்டு, அவரது வார்த்தைகளை மக்களுக்கு அறிவித்தனர். “தீர்க்கதரிசி” என்பதற்கு மூலமொழியில் உயோகிக்கப்பட்டுள்ள “நபி” எனும் எபிரேயப் பதம், “இன்னுமொருவருக்காகப் பேசுபவன் அல்லது இன்னுமொருவனுடைய வாயாகச் செயல்படுபவன் என பொருள்படும்” (11). எனவே, தீர்க்கதரிசியாகிய யோனாவும் அக்காலத்தில் தேவனுடைய

வார்த்தையை மக்களுக்கு அறிவித்து வந்தான். இதனால் தேவன், நினைவே எனும் நகருக்குச் சென்று தன் செய்தியை அறிவிக்கும்படி யோனாவை அனுப்பினார். எனினும், யோனா நினைவேக்குச் செல்ல விரும்பாமல், தர்ஷீஸ் எனும் பட்டணத்துக்கு ஓடிப்போக முற்பட்டான். இதை அறியத்தரும் முதலாம் அதி காரத்தின் முதல் நான்கு வசனங்களும் நமக்குக் கற்பிக்கும் உண்மைகளை முதலில் பார்ப்போம்.

(அ) ஆண்டவரின் அறிவிப்பு (யோனா1:1-2அ):
தேவனுடைய செய்தி யோனாவுக்கு வந்தபோது, நினைவே நகருக்குச் செல்லும்படியான அறிவிப்பு அவனுக்கு கொடுக்கப் பட்டது. “நீ எழுந்து மகா நகரமாகிய நினைவேக்குப் போய் அதற்கு விரோதமாகப் பிரசங்கி” எனத் தேவன் யோனாவுக்கு கட்டளையிட்டார் (யோனா1:2அ). நினைவே நகரம் இஸ்ரவேலின் தலைநகரான சமாரியாவுக்கு வடகிழக்கில் 550 மைல்கள் தொலைவில் இருந்தது. நிம்ரோத் என்பவனால் கட்டப்பட்ட இந்நகரம் (ஆதி. 10:11), “அக்கால உலகில் இருந்த மிகப்பெரிய ஒரு பட்டணமாகும்” (13). யோனாவின் புத்தகத்தில் இந்நகரம் மூன்று தடவைகள் “மகாநகரம்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (யோனா 1:2, 3:2, 4:11). அசீரிய ராட்சியத்தின் தலைநகராக இருந்த நினைவே எனும் நகரம், “தற்போதைய ஈராக் நாட்டின் மோசூல் நகருக்கு எதிரே, தைகிறீஸ் நதியின் கிழக்குப் பக்கத் தில் இருந்தது” (01). பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தேவன் இஸ்ரவேல் நாட்டு மக்களின் தெய்வமாகவே கருதப்பட்ட போதிலும், அவர் அசீரியர்கள் வாழ்ந்த நினைவே நகருக்கும் தன் செய்தியை அறிவிப்பதற்காக யோனாவை அனுப்பினார். இதன்மூலம், “தேவ அன்பு இஸ்ரவேலர்களை மட்டுமல்ல, ஏனைய ஜாதியினரையும் அரவணைக்கும்” (07) எனும் உண்மையை அறிந்து கொள்கின்றோம். தேவனுடைய கட்டளையில், “அதற்கு விரோதமாகப் பிரசங்கி” எனும் வாக்கியம் “மூலமொழி யில், ‘அதற்கு எதிராக அறிவி’ என்றே உள்ளது” (04). உண்மையி ல், “நினைவே நகர மக்களின் பாவங்களுக்காகத் தேவனால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவிருக்கும் தண்டனையை அறிவிப்ப தற்காகவே யோனா அனுப்பப்பட்டான்” (02). இச்செய்தியானது “அச்சுறுத்தும் தன்மையுடையதாய்” (13) இருப்பினும், தண்டனை பற்றிய அறிவிப்பைத் தேவனுடைய இரக்கமற்ற செயலாகக்

கருதமுடியாது. ஏனென்றால், பாவினைத் தண்டிப்பதைப் பற்றிய தேவ அறிவுறுத்தல்கள், அவர்கள் பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்புவதை எதிர்பார்த்தே கொடுக்கப்படும். இதனாலேயே, தண்டனை சடுதியாக எவ்வித முன்னறிவிப்பும் இன்றி கொடுக்கப்படாமல், தண்டனை கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்னர், பாவினை மனந்திரும்புவதற்கு அவகாசமும் தூண்டுதலும் அளிப்பதற்காகத் தண்டனை பற்றிய செய்தி முன்னறிவிக்கப்படுகின்றது. உண்மையில், தேவன் எவ்வித முன்னறிவிப்பும் இன்றி மக்களைத் தண்டித்தால் மட்டுமே அவரை இரக்கமற்றவர் என்று கூறமுடியும். ஆனால், அவரோ, மக்கள் மனந்திரும்புவதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காகத் தண்டனை பற்றிய முன்னறிவிப்பைக் கொடுக்கின்றார். இதனால், யோனாவைத் தேவன் நினைவேக்கு அனுப்பிய செயலானது, “அவர் அந்நகர மக்களின் மீது வைத்திருந்த அன்பையும் கரிசனையையுமே வெளிப்படுத்துகின்றது” (07). இதேவிதமாக, இன்றும் கூட பாவத்தால் நிறைந்திருக்கும் உலகை உடனடியாகத் தண்டியாமல், மக்கள் மனந்திரும்பி வருவதற்கு அவகாசம் கொடுத்துள்ள தேவன், கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மை அவருடைய செய்தியை மக்களுக்கு அறிவிக்கும்படி அனுப்புகின்றார் (மத்.28:19-20).

(ஆ) அசீரியர்களின் அக்கிரமம் (யோனா1:2ஆ): நினைவே நகருக்குச் சென்று தனது செய்தியை அறிவிக்கும்படி யோனாவை அனுப்பும் தேவன், “அவர்களுடைய அக்கிரமம் என் சமூகத்தில் வந்து எட்டினது என்றார்” (யோனா 1:2ஆ). நினைவே நகர மக்கள் கொடியவர்களாக இருந்தனர். அந்நகரம் பாவத்தினால் நிறைந்திருந்தது. தேவனால் அழிக்கப்பட்ட சோதோம், கொமோரா பட்டணங்களைப் போலவே (ஆதி18:20) நினைவே நகரமும் சகலவிதமான பாவங்களினதும் இருப்பிடமாய் இருந்ததாக வேதஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். “யுத்தக் கைதிகளைக் கொடூரமான முறைகளில் சித்திரவதை செய்வது அவர்களுக்கு கைவந்த கலையாய் இருந்தது” (10). “கைதிகளின் உதடுகளையும் கைகளையும் வெட்டிவிடுவதும், உயிரோடேயே அவர்களது தோலை உரிப்பதும் அசீரியர்களுக்கு சாதாரணமான செயலாகவே இருந்தது (14). எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தேவன் வெறுக்கும் விக்கிரக வழிபாடும் நினைவே நகரில் நிறைந்திருந்தது”(10). அவர்களது அக்கிரமம் “என் சமூகத்தில் வந்து

எட்டியது” எனத் தேவன் கூறுவதானது, நினைவே நகரத்தின் பாவங்களின் கொடூரத் தன்மையையும், அதன் வரையறையற்ற அளவினையுமே சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஏனென்றால், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பாவங்களுக்கான தெய்வத்தண்டனை உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதற்குக் காரணம் பாவிசன் மனந்திரும்புவதற்கு அவகாசம் கொடுத்து தேவன் பொறுமையாய் இருப்பதேயாகும் (ரோ.2:4-5). ஆனால், பாவிசன் மனந்திரும்புவதற்கான அறிகுறிகள் எதுவும் தென்படாதபோது, அவர்களை எச்சரிப்பதற்காகவும் தண்டனையைப் பற்றி அறிவிப்பதற்காகவும் தேவ செய்தி அறிவிக்கப்படும். நினைவேயைப் பொறுத்தவரை, “தேவன் எச்சரிப்பின் செய்தியை அனுப்பும் அளவுக்கு அதனது பாவம் அதிகமாய் இருந்தது”(14). “அவர்களது பாவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு தேவனால் தொடர்ந்தும் பொறுமையாய் இருக்க முடியாத அளவுக்கு அவர்களது பாவம் அதிகரித்தமையால், தேவன் நேரடியாக அவர்களுடைய வாழ்வில் தலையிட வேண்டியதாயிற்று” (15). இதனால், அவர் யோனாவை நினைவேக்கு அனுப்பினார். பாவத்தில் மூழ்கிப்போய், பாவத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் ஒருநாள், தேவதண்டனையின் அறிவிப்பையே கேட்பார்கள் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. எனவே, தண்டனைக்கு முகங்கொடுக்கும் முன்னரே, தேவ எச்சரிப்பின் சத்தத்தைக் கேட்டு, நாம் இப்போதே மனந்திரும்பி அவரிடமாய் வரவேண்டும்(புல.3:39-41).

(இ) அதிருப்தியின் அனர்த்தம் (யோனா1:3-4): தேவ செய்தியை நினைவே நகர மக்களுக்கு அறிவிக்கும்படியான தேவ அறிவுறுத்தல், யோனாவுக்கு அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. தேவசெய்தியை நினைவே நகர மக்களுக்கு அறிவிக்க அவன் விரும்பவில்லை. இதனால் அவன் தேவ கட்டளைக்கு எதிராகச் செயல்பட்டு, தன் வாழ்வில் பாரிய அனர்த்தங்களை வருவித்துக் கொண்டான். “அப்பொழுது யோனா கர்த்தருடைய சமூகத்தினின்று விலகி, தர்ஷீசுக்கு ஒடிப்போகும்படி எழுந்து யோப்பாவுக்குப் போய், தர்ஷீசுக்குப் போகிற ஒரு கப்பலைக் கண்டு, கூலி கொடுத்து, தான் கர்த்தருடைய சமூகத்தினின்று விலகும்படி அவர்களோடே தர்ஷீசுக்குப் போக கப்பல் ஏறினான்” (யோனா1:3). நினைவேக்குப் போகும்படியான தேவகட்டளை யோனாவுக்கு அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியமைக்கான காரணம் நான்காம்

அதிகாரத்திலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. யோனாவே அக் காரணத்தை அறியத்தருகின்றான். தேவ செய்தியை அறிவிப்பதற்காகத் தன்னை நினைவேக்கு அனுப்பும் தேவன், அந்நகர மக்கள் மனந்திரும்பினால் அவர்களை மன்னித்துவிடுவார் என்பதை யோனா நன்கறிந்திருந்தான். உண்மையில், நினைவே நகர மக்கள் மனந்திரும்பி தேவனிடம் மன்னிப்பைப் பெறுவதை யோனா விரும்பாதமையினாலேயே, அவன் தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் தர்ஷீசுக்கு ஓடிப்போக முற்பட்டான்(யோனா4:1-2). “நினைவே நகரத்தார் தேவனால் மன்னிக்கப்படுவதை அல்ல, மாறாக தண்டிக்கப்படுவதையே யோனா விரும்பினான்”(02). இதனால், தான் அறிவிக்கும் தேவ செய்தி, அந்நகர மக்களில் மனந்திரும்புதலை ஏற்படுத்தி கடைசியில் அவர்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாய் அமைந்துவிடும் என்பதனால், அவன் நினைவேக்குப் போக விரும்பவில்லை.

நினைவே நகரத்தார் மனந்திரும்பி தேவனிடம் வருவதை யோனா விரும்பாதமைக்கு இரு முக்கிய காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவது, அவனுக்கிருந்த இஸ்ரவேலிய இனஉணர்வாகும். அக்கால இஸ்ரவேல் மக்கள், தாங்கள் மட்டுமே தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் எனும் பெருமிதத்துடன் வாழ்ந்து வந்தனர். “அவர்கள், புறஜாதி மக்கள் தேவனண்ணடை வருவதையும், தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதையும் விரும்பாதிருந்தனர்”(16). தேவ ஆசீர்வாதங்கள் தமக்கு மட்டுமே உரியது எனக்கருதிய அவர்கள், “புறஜாதி மக்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்றே எண்ணினார்கள்”(02). தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு மட்டுமே உரியவர் என்றே இஸ்ரவேலனான யோனாவும் நினைத்தான். இதனால் “நினைவே நகரமக்கள் மனந்திரும்பித் தேவனண்ணடை வருதை ஏற்றுக் கொள்ள அவனுடைய இன உணர்வு இடம் கொடுக்கவில்லை” (14). யோனாவைப் போலவே, தேவனைத் தம் இனத்துக்குள்ளும், ஜாதிக்குள்ளும், கலாச்சாரத்துக்குள்ளும், மொழிக்குள்ளும், சபைக்குள்ளும் முடி வைக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் உள்ளனர். இவர்களால், மற்றவர்கள் தேவனிடம் வந்து ஆசீர்வாதமடைவதைச் சகித்துக் கொள்ளமுடிவதில்லை. இதனால் இவர்கள் தேவனைப் பற்றி எவருக்கும் அறிவிக்காமல், தமக்குள்ளேயே அவரை வைத்திருந்து மகிழ்வடைகின்றனர். தேவன் தாமே இத்தகைய

குறுகிய மனப்பான்மையை நம்மைவிட்டு அகற்றவேண்டும்.

யோனா நினைவேக்குச் செல்ல விரும்பாதமைக்கான இன்னுமொரு காரணம், அக்கால நினைவேயில் வாழ்ந்த அசீரியர்கள் இஸ்ரவேல் நாட்டின் எதிரிகளாய் இருந்தமையாகும். "இன உணர்வுமிக்க யோனாவால், இன்னுமொரு ஜாதியினர் தன் தேவனிடம் வருவதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதிருந்ததோடு"(17), அப் புறஜாதியினர் தன் நாட்டின் எதிரிகளாய் இருந்தமையால், அவர்கள் தேவனிடம் வருவதற்கு வெளிப்படையாகவே எதிர்ப்பு தெரிவிப்பவனாக இருந்தான். "யோனாவின் காலத்தில், அசீரியர்கள் பாலஸ்தீனாவைச் சில தடவைகள் தாக்கியுள்ளதோடு, தமது ராட்சியத்தை அப்பிரதேசம் வரை விரிவுபடுத்தவும் தீர்மானித்திருந்தனர். ஆசீரியக் கல்வெட்டுக் குறிப்புகள், அக்காலத்தில் இஸ்ரவேல் அசீரியாவுக்கு கப்பம் கட்டும் நாடாக இருந்ததை அறியத்தருகின்றன"(18). அதேசமயம், "யோனா தன்காலத்தை தீர்க்கதரிசிகளான ஆமோஸ் ஓசியா என்போருடைய தீர்க்கதரிசனச் செய்திகள் மூலம், அசீரியர்கள் இஸ்ரவேலை ஆக்கிரமித்து அடிமைப்படுத்துவார்கள் என்பதையும் அறிந்திருந்தான்" (01). இதனால், எதிர்காலத்தில் தன் ராட்சியத்தை அழிக்கப்போகும் அசீரியர்கள் தேவனிடம் மனந்திரும்பி வருவதை அடியோடு வெறுத்த யோனா, "தன் தீர்க்கதரிசனப் பணியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு தர்ஷீசுக்கு ஓடிப்போக முற்பட்டான்"(14). "யோனாவின் காலத்தைய இஸ்ரவேலர்கள், மற்றைய எல்லா புறஜாதியினரையும்விட அசீரியர்களையே அதிகமாக வெறுத்தனர்"(02). யோனாவும் இதேவிதமான மனப் பாங்குடனேயே இருந்தான். தேவகட்டளையை மீறுவதற்கும், தேவனால் தனக்கு அருளப்பட்ட தீர்க்கதரிசனப் பதவியைத் துறப்பதற்கும் யோனாவைத் தூண்டுமளவுக்கு அசீரியர்கள் மீதான அவனது வெறுப்பு அதிகமாயிருந்தது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், மற்றவர்கள் மீது நமக்குள்ள வெறுப்பே, நாம் தேவ கட்டளைகள் பலவற்றைக் கைக்கொள்ளாமலிருப்பதற்கான காரணமாய் உள்ளது. கிறிஸ்தவன் தன்னை எதிர்ப்பவனையும் நிந்திப்பவனையும் நேசிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளான் (மத்.5:44-45). எனவே, யோனாவைப் போல எதிரிகளை வெறுக்கும் - அவர்கள் தேவனண்ணடை வருவதை விரும்பாத குணம் நமக்கு வராதபடிக்கு நாம் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும்.

யோனா தேவ செய்தியை அறிவிக்கவேண்டிய நினைவே நகரம், அவன் வாழ்ந்த இஸ்ரவேல் நாட்டின் தலைநகரான சமாரியாவுக்கு வடகிழக்கே 550 மைல்கள் தொலைவில் இருந்தது. யோனாவோ, கிழக்குப்பக்கமாகச் செல்லாமல் அதற்கு எதிர்த்திசையில் 35 மைல்கள் பிரயாணம்பண்ணி, 'யோப்பா' எனும் துறைமுகத்துக்குச் சென்றதோடு, அங்கிருந்து மேற்குப்பக்கமாக 2500 மைல்கள் தொலைவில், ஸ்பானியா தேசத்தில் இருந்த 'தர்ஷீஸ்' எனும் நாட்டுக்குச் செல்ல கப்பலேறினான். கிழக்குத்திசையில் 550 மைல்கள் செல்ல வேண்டிய யோனா, அதற்கு நேர் எதிர்த் திசையான மேற்குத் திசையில் 2535 மைல்கள் தூரம் செல்ல முற்பட்டமை, அவன் நினைவேயை விட்டு எவ்வளவு தூரம் செல்ல முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செல்ல முற்பட்டதையே அறியத்தருகின்றது. அதேசமயம், அக்காலத்தில் தேவன் தன்னை வெளிப்படுத்தாத இடங்களில் ஒன்றாக தர்ஷீஸ் இருந்தது (ஏசா. 66:19). "தேவனை அறியாத மக்கள் வாழும் இடத்தில் அவர் இல்லை என்றே அக்கால மக்கள் எண்ணினர்" (04). அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட தெய்வத்தை வழிபடுபவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் மட்டுமே அத்தெய்வம் இருக்கும் என்பதே அவர்களது நம்பிக்கையாக (1சாமு.26:19, ரூத்.1:15) இருந்தது. இதனால், தேவனுடைய சமூகத்திலிருந்து விலகி ஓடும் யோனா, அவர் இல்லாத ஒரு இடத்திற்குச் செல்வதற்காகவே தர்ஷீசுக்குச் சென்றுள்ளான். உண்மையில், "இஸ்ரவேல் நாட்டைவிட்டு வெளியே சென்றால், தேவனிடமிருந்து தப்பித்துவிடலாம் எனும் நம்பிக்கையுடனேயே யோனா செயல்பட்டுள்ளான்" (02). "யோனா கர்த்தருடைய சமூகத்தினின்று விலகும்படி" எனும் வாக்கியத்தின் அர்த்தம், "தேவனுடைய நாட்டிலிருந்து அவர் அறியப்படாத ஒரு இடத்திற்குச் செல்லுதலாகும்" (03). "தேவன் செயல்படும் நாட்டிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் செல்ல முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செல்ல யோனா முற்பட்டான்" (19). தேவன் இல்லாத இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டால், அவரது தலைமீடு இல்லாமல் நிம்மதியாக இருக்கலாம்; மறுபடியும் நினைவேக்குப் போகும்படி தன்னைத் தொந்தரவு செய்யத் தேவன் அங்கிருக்கமாட்டார் எனும் எண்ணத்திலேயே யோனா தர்ஷீசுக்கு ஓடிப்போனான். ஆனால், தேவன் இஸ்ரவேலில் மட்டுமல்ல, எங்கும் இருக்கின்றார் எனும் உண்மையை

அறியாதவனாகவே யோனா தர்ஷீசுக்குப் போனான். அவனுடைய காலத்துக்கும் முன்பே, தேவன் எங்குமிருக்கிறவர் எனும் உண்மையை அறியத்தரும் சங்கீதம் எழுதப்பட்டிருந்த போதிலும் (சங்.139:7-12), யோனா அதைப் பற்றிய எண்ணமற்றவனாக தர்ஷீசுக்கு ஓடிப்போயுள்ளான். ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனப் புத்தகமும், பூமியனைத்தும் கர்த்தருடைய மகிமையால் நிரம்பியிருப்பதைக் காண்பித்தது (ஏசா.6:3). அப்படியிருந்தும் யோனா, தேவனுடைய சமூகத்தை விட்டுச் சென்றுவிடலாம் என நினைத்துள்ளான். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் வேதாகம விடயங்களைக் கருத்திற் கொள்ளாதவர்களாக, நாம் தேவனையும் அவரது செயல் முறைகளையும் பற்றி தப்பிப்பிராயம் கொண்டவர்களாகவும், பல விடயங்களில் தவறுகிறவர்களாகவும் இருக்கின்றோம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாது அவரது சமூகத்தைவிட்டு ஓடிப்போன யோனா, குறுகிய காலத்துக்குள்ளாகவே தனது செயலின் மடமையை அறிந்து கொண்டான். 35 மைல்கள் பிரயாணம் பண்ணி யோப்பா துறைமுகம் வரை வந்தும் தேவனுடைய தலையீடு எதுவும் இராதமையால், தான் இனிமேல் அவரது தொந்தரவு இன்றி நிம்மதியாக தர்ஷீசுக்குச் செல்லலாம் எனும் எண்ணத்துடன் கப்பலேறிய யோனா, கடலில் தேவனையும் அவரது வல்லமையான செயல்களையும் கண்டான். யோனா சென்ற கப்பல் கடும் கடற்கொந்தளிப்பில் அகப்பட்டுக் கொண்டது. “கர்த்தர் சமுத்திரத்தின் மேல் பெருங்காற்றை வரவிட்டார். அதினால் கடலிலே கப்பல் உடையுமென்று நினைக்கத்தக்க பெரிய கொந்தளிப்பு உண்டாயிற்று” (யோனா1:4). கடற்கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்திய காற்று சாதாரணமான புயல் காற்று அல்ல; மாறாக, அது பிரத்தியேகமாகத் தேவனால் அனுப்பப்பட்ட கடும் காற்று. தேவன் இயற்கையனைத்தையும் தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பதனால், தான் நினைத்த நேரத்தில் கடற்கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தவும், மறுபடியும் அதை அமைதிப்படுத்தவும் அவரால் முடியும் (சங்.33:7, 65:7, 74:13, 77:19, 89:9, 114:3,5 107:25 ஏசா.27:1, 51:10, 63:11, எரே.31:35). தேவன் கடலில் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியதற்குக் காரணம், யோனாவால் தன்னைவிட்டு எங்கும் ஓடிப்போய்விட முடியாது எனும் உண்மையை அவனுக்கு உணர்த்தவேயாகும். உண்மை

யில், "தேவன் தவிர்க்கப்பட முடியாதவராயிருக்கின்றார்"(02). அதாவது, அவரைவிட்டு நம்மால் எங்கும் சென்றுவிட முடியாது. தனது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஓடிப்போன யோனாவை, கொஞ்சத்தூரம் வரை அவனுடைய போக்கில் செல்லவிட்டிருந்த தேவன், கடலில் அவனைச் சந்தித்தார். "கிறிஸ்தவ சேவையானது ஆயுள் முழுவதற்கும் கொடுக்கப்படும் பணியாகும். வேறு தொழில்களை ராஜினாமா செய்வது போல, தேவன் கொடுத்துள்ள பணியை இடையில் விட்டுவிட்டு நம்மால் எங்கும் சென்றுவிட முடியாது" (14). யோனாவைப் போல, தேவன் செய்யச் சொல்லும் பணியைச் செய்ய விருப்பமற்றவர்களாய், அவருடைய அறிவுறுத்தல்களை மீறி நடக்கும் போது, நம் வாழ்விலும் அனர்த்தங்கள் ஏற்படும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனவே, இயற்கையனைத்தையும் தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்து, அவற்றைத் தன் சித்தத்தின்படி ஆளுகை செய்துவரும் தேவன் (தானி.4:35, 1நாளா.29:11, சங்.115:3,103:19) கொடுக்கும் பணியை, நாம் எவ்வித தயக்கமும் தாமதமும் இன்றி உற்சாகத்துடன் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால், "தேவனிடமிருந்து தப்பிச் செல்ல முற்படுவது அர்த்தமற்ற செயலாகவே இருக்கும்"(02). "அவர் நம் வாழ்வில் தலையிடுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு நம்மால் எங்கும் செல்ல முடியாது" (10) என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறக்கலாகாது.

(2) கப்பலின் அடித்தளத்தில் யோனா (யோனா1:5-16)

தேவசெய்தியை நினைவேயில் அறிவிக்க விரும்பாது அவருடைய சமூகத்தை விட்டு ஓடிப்போகும் யோனா, தர்ஷீக்ஷுப் போகும் கப்பலின் அடித்தளத்தில் நிம்மதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான் (யோனா1:5). கப்பலையே கதிகலங்க வைத்த கடற்கொந்தளிப்பினால் கூட யோனாவின் அயர்ந்த நித்திரையைக் குழப்பமுடியவில்லை. எல்லாவற்றையும் மறந்து அவன் உறங்கிக் கொண்டிருந்தான். கடற்கொந்தளிப்பு கப்பலைக் கடுமையாகத் தாக்கியும் யோனா நிம்மதியாக நித்திரை கொண்டதற்கு "சமாரியாவிலிருந்து வேகமாக யோப்பாவுக்கு வந்த பிரயாணக் களைப்பே காரணம்"(04) என்பது உண்மையாயினும், "தேவன் இனிமேல் தன் வாழ்வில் தலையிடமாட்

டார்”(13) எனும் மனநிம்மதியும் அவனது அயர்ந்த நித்திரைக் கான காரணம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை”. தனது நிலைமைக்கு நித்திரை ஒன்றே நிம்மதி தரும் மருந்து என யோனா நினைத்தமையால், கப்பலின் அடித்தளத்துக்குச் சென்று நித்திரை கொள்ளத் தொடங்கினான்”(14). எனினும், ஒருவன் எப்போதும் தன்நிலை மறந்தவனாக நித்திரையிலேயே காலத்தைப் போக்க முடியாது. அவன் குறிப்பிட்ட சில மனித்தியாலங்களின் பின் விழித்தெழுவான். அப்போது எப்பிரச்சனையை மறக்க நித்திரையை நாடினானோ அதே பிரச்சனை மறுபடியுமாக அவனை வாட்டும். நித்திரை மட்டுமல்ல, மன உணர்வுகளை மயக்கி மகிழவைக்கும் எதுவுமே மனிதனுக்கு நிரந்தரமான நிம்மதியைத் தருவதில்லை. அவை சொற்பநேரம் மட்டும் நீடிக்கும் அற்ப சுகங்கள் என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. தேவனுடைய சுரத்தில் நம்மை அர்ப்பணிப்பதே பிரச்சனைக்கு நிரந்தரத் தீர்வையும் மனதுக்கு நிம்மதியையும் தரும். இதனால், “நீங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாமல் எல்லாவற்றையும் குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுகலினாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். அப்பொழுது, எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான தேவசமாதானம் உங்கள் இருதயங்களையும் உங்கள் சிந்தைகளையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக் கொள்ளும்” (பிலி.4:6-7). என வேதாகமம் அறிவுறுத்துகின்றது. யோனா தேவ சமூகத்தை விட்டு ஓடிப் போனமையால், அவனால் தேவனிடம் தன்னை அர்ப்பணிக்க முடியாதிருந்தது. இதனால், நித்திரையிலாவது நிம்மதியாயிருப்போம் என எண்ணி, கப்பலின் அடித்தளத்திற்குச் சென்றான். ஆனால், தேவனோ அவனது நித்திரையைக் குழப்புவதற்காகக் கடற்கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தினார். முதலாம் அதிகாரத்தின் பெரும்பாலான பகுதி, அதாவது 5 முதல் 16 வரையிலான வசனங்கள், இக்கடற்கொந்தளிப்பின் விளைவுகளைப் பற்றியே அறியத்தருகின்றது.

(அ) கப்பல் மாலுமியின் அறைகூவல் (யோனா 1:5-6): கப்பலின் அடித்தளத்தில் யோனா அயர்ந்த நித்திரையாய் இருக்கையில், கப்பல் பயணிகளும் மாலுமிகளும் கடற்கொந்தளிப்பிலிருந்து தப்புவதற்குத் தம்மால் செய்யக்கூடிய சகல முயற்சிகளையும் செய்தனர். “அப்பொழுது கப்பற்காரர்

பயந்து, அவனவன் தன்தன் தேவனை நோக்கி வேண்டுதல் செய்து, பாரத்தை லேசாக்கும்படிக்குக் கப்பலில் இருந்த சரக்குகளை சமுத்திரத்தில் எறிந்து விட்டார்கள். யோனாவோவென்றால் கப்பலின் கீழ்த்தட்டில் அயர்ந்த நித்திரை பண்ணினான்” (யோனா1:5). கப்பல் மாலுமிகளே இவ்வசனத்தில் கப்பற்காரர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். கடற்பிரயாணத்தில் திறமையும் அனுபவமுமிக்க மாலுமிகளே பயப்படும் அளவுக்கு கடற்கொந்தளிப்பு கொடேமானதாயிருந்தது. “அது வழமைக்கு மாறான கடற்கொந்தளிப்பாய் இருந்தது”(20). அக்கால மக்கள், கடலுக்குப் பொறுப்பாயிருக்கும் தெய்வத்துக்கு ஏற்படும் கோபமே, கடற்கொந்தளிப்புக்கான காரணம் எனும் நம்பிக்கையுடையவர்களாய் இருந்தமையால், அவர்கள், கடல் தெய்வத்தின் கோபத்தைத் தணிப்பதற்காக மன்றாடத் தொடங்கினர். கப்பலில் பல்வேறு மதங்களைப் பின்பற்றும் மக்கள் இருந்தமையால், ஒவ்வொருவரும் தத்தமது தெய்வத்திடம், தம்மைக் காப்பாற்றும்படி முறை மிட்டனர். அதேசமயம், கப்பலின் பாரத்தைக் குறைப்பதற்காகவே அவர்கள் கப்பற் சரக்குகளைக் கடலில் போட்டனர் என்பது உண்மையாயினும், அக்கால மக்களது நம்பிக்கையின்படி “அவர்களது செயலானது, கடல் தெய்வத்தின் கோபத்தைத் தணிப்பதற்காகச் செலுத்தப்பட்ட காணிக்கையாகவும் கருதப்படுகின்றது”(19). எது எவ்வாறு இருப்பினும், கடலைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் தெய்வம் யார் என்பதை (சங்.89:9, 107:25, 65:7), அறியாதவர்களாக, ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மத நம்பிக்கைகளின்படி பிரார்த்தனை செய்தனர். எனினும், அம்மதங்களில் மனிதர்களுடைய கற்பனையில் உருவாக்கப்பட்ட தெய்வங்களே இருந்தன(ரோ.1:21-23,25). அதேசமயம், விக்ரிகர்களாக இருக்கும் அத்தெய்வங்கள், செயல் திறனற்றவைகளாகவே இருந்தன (சங். 115:4-8). இதனால், அவர்கள் எவ்வளவு மன்றாடியும் கடற்கொந்தளிப்பு அடங்கவில்லை. தேவனை அறியாதவர்கள் தங்களுக்கு ஆபத்துக்கள் வரும்போது, தாம் நம்புகிற தெய்வங்களிடம் மன்றாடியும் அவர்களுக்குப் பலன் கிடைப்பதில்லை. தெய்வ ஆசீர்வாதம் பெறுவதற்காக அவர்கள் பல்வேறு ஆசாரமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். அவற்றிலும் அவர்களுக்கு நன்மை கிடைப்பதில்லை. ஆனால், இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாகத் தேவனோடு தனிப்பட்டரீதியாக ஒரு உறவை ஏற்படுத்திக்

கொண்டவனால், ஆபத்துக் காலத்தில் மட்டுமல்ல, எவ்வேளையிலும் அவரோடு தொடர்பு கொள்ளமுடியும் (யோவா1:12, எபே.2:16,18, எபி.10:19-22). அனுதினமும் தேவனோடு தொடர்பு கொண்டு அவரோடு ஐக்கியமாயிருக்கும் கிறிஸ்தவனைத் தேவன் ஆசீர்வதிப்பதோடு, ஆபத்துக்காலத்தில் அவன் அவரை நோக்கிக் கூப்பிடும் போது அவனைத் தப்புவிப்பவராக இருக்கின்றார் (சங்.50:15). “ஆபத்துக்காலத்தில் கிறிஸ்தவன், தான் தனிப்பட்ட ரீதியாக அறிந்திருக்கும் தேவனிடம் செல்வான். ஆனால், கிறிஸ்தவன்ல்லாதவனோ, தான் தனிப்பட்ட ரீதியாக அறிந்திராத தெய்வங்களிடம் முறையிட்டுப் பார்ப்பான்” (14). கப்பலில் பிரயாணம் செய்தவர்கள், தாம் அறிந்திராததும் கடலின் மீது எவ்வித கட்டுப்பாடும் அற்றதுமான தெய்வங்களிடம் தமக்கு உதவும்படி வேண்டினர். ஆனால், “அவர்களுடைய தெய்வங்களினால் அவர்களுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை”(06). இதைப்போலத்தான் இன்றும் கூட பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாத தெய்வங்களிடம் மக்கள் செல்வதை நாம் அவதானிக்கலாம். இவர்களை, சகல பிரச்சனைகளையும் தீர்க்கக்கூடிய - சகலவற்றையும் தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்வைத்து ஆளுகை செய்யும் மெய்யான தேவனான கிறிஸ்துவிடம் கொண்டு வரவேண்டியது கிறிஸ்தவர்களாகிய நமது கடமையாகும்.

கடற்கொந்தளிப்பு காரணமாக கதிகலங்கிப்போன கப்பலின் பிரதான மாலுமி, கப்பலிலுள்ள சகலரும் தத்தம் தெய்வத்திடம் முறையிட வேண்டும் என்பதில் கருத்தாய் இருந்தான். அக்கால மத நம்பிக்கைகளின்படியே, கடற்கெய்வத்தின் கோபத்தினாலேயே கடற்கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என நம்பிய மாலுமி, உண்மையிலேயே கடல் எத்தெய்வத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கின்றது என்பதை அறியாதவனாக, ஏதாவது ஒரு தெய்வம் தமக்கு உதவிசெய்யும் எனும் எண்ணத்துடன், யோனாவையும் அவனுடைய தெய்வத்திடம் வேண்டுதல் செய்யும்படி கூறினான். “அப்பொழுது மாலுமி அவனிடத்தில் வந்து, நீ நித்திரை பண்ணுகிறது என்ன? எழுந்திருந்து உன் தேவனை நோக்கி வேண்டிக்கொள். நாம் அழிந்து போகாதபடிக்குச் சுவாமி ஒருவேளை நம்மை நினைத்தருளுவார் என்றான்” (யோனா1:6). உண்மையில், பல தெய்வ நம்பிக்கையுடையோரின் பரிதாப நிலை இதுதான். அவர்களது வாழ்வில் பிரச்சனைகள்

வரும் போது, எந்தத்தெய்வம் தம் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் என்பதை அறியாதவர்களாக, எல்லாத் தெய்வங்களிடமும் முறையிட்டுப் பார்ப்பார்கள். “ஏதாவது ஒரு தெய்வம் தமக்கு உதவி செய்யும் எனும் நம்பிக்கை மட்டுமே அவர்களுக்கு இருக்கும், ஆனால், அது எந்தத் தெய்வம் என்பதை அறியாத நிலையிலேயே அவர்கள் இருப்பார்கள்”(13). கப்பலின் பிரதான மாலுமி, “நாம் அழிந்து போகாதபடிக்கு சுவாமி ஒரு வேளை நம்மை நினைத்தருளுவார்” என்று கூறினானே தவிர, தெய்வம் நிச்சயம் நமக்கு பதிலளிப்பார் எனும் நம்பிக்கை அவனுக்கு இருக்கவில்லை. இதேவிதமாக, எத்தெய்வம் தமக்கு பதிலளிக்கும் என்பதை அறியாமல் மக்கள் எல்லாத் தெய்வங்களிடமும் முறையிடுவதையும், புனித ஸ்தலங்களாகக் கருதப்படும் இடங்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் யாத்திரைகளை மேற்கொள்வதையும் இன்றும் நாம் அவதானிக்கலாம். இவர்களுக்கு, தெய்வ உதவியை இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாக மட்டுமே பெற்றுக்கொள்ள முடியும் எனும் உண்மையை கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் சுட்டிக் காட்டத் தவறக்கூடாது (1தீமோ.2:5-6, யோவா 16:23-24).

தேவனுடைய தலையீடு இனிமேல் தன் வாழ்வில் இருக்காது எனும் எண்ணத்துடன் கப்பலின் அடித்தளத்தில் நிம்மதியாய்த் தூங்கிக் கொண்டிருந்த யோனாவை பிரதான மாலுமி தட்டி எழுப்பியது மட்டுமல்ல, கடற்கொந்தளிப்பிலிருந்து காப்பாற்றப்படுவதற்காக தேவனை நோக்கி மன்றாடும்படி அவனிடம் கூறியது, கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு ஒரு அறைகூவலாகவே உள்ளது. தேவனை அறியாத ஒரு மனிதன், தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியை ஜெபிக்கும்படி கூறுகின்றான். கடற்கொந்தளிப்பு காரணமாக கப்பலில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் உயிருக்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கையில், எதைப்பற்றியுமே கவலையற்றவனாக நிம்மதியாய்த் தூங்கிக் கொண்டிருந்த தேவனுடைய மனிதன், தேவனிடம் மன்றாடுவதற்காக எழுப்பப்பட்டான். “தேவனைவிட்டு ஒடிப்போவதனால் சிட்டும் சமாதானம் சொற்பகாலம் மட்டுமே இருக்கும்”(13) என்பதற்கு இது சிறந்த விவரணமாய் உள்ளது. தேவனைவிட்டு ஒடிப்போகும் யோனாவை, அவரிடம் சென்று மன்றாடும்படி பிரதான மாலுமி அறிவுறுத்தினான். மாலுமியின் வார்த்தைகளில் கடுமையின் சாயல் இருப்பதையும் நாம் அவதானிக்கலாம். “தேவனை நோக்கி வேண்டுகல்

செய்யவேண்டிய நேரத்தில் நித்திரையில் இருப்பதைக் கண்டிக்கும் தோரணை அவன் வார்த்தைகளில் உள்ளது” (15). கடற்கொந்தளிப்பில் அகப்பட்ட கப்பற்பயணிகள் அனைவரும் கதிகலங்கிப் போய், எந்தத்தெய்வம் தமக்கு உதவி செய்யும் என அறியாதவர்களாய் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் தெய்வத்திடம் மன்றாடிக் கொண்டிருக்கையில், கடற்கொந்தளிப்பை அமர்த்தக்கூடிய தெய்வம் யார் என்பதை நன்கறிந்திருந்த யோனா மட்டும், உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் மக்களைப் பற்றி எவ்வித கரிசனையுமற்றவனாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தான். இதனால், தேவனை அறியாத ஒருவன் ஜெபிக்கும்படி அவனிடம் கூறியது, அவனுக்கு ஒரு பெரும் அறைகூவலாகவே உள்ளது. யோனாவைப் போலவே இன்றும் அழிவின் பாதையில் இருக்கும் மக்களைப் பற்றி எவ்வித அக்கறையுமற்றவர்களாக-தமது சௌகரிய வாழ்விலும் சந்தோஷத்திலும் மயங்கிப் போன நிலையில் பல கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கின்றனர். தமது தனிப்பட்ட வாழ்விலும் குடும்பத்திலும் நாட்டிலும் உள்ள பிரச்சனைகளுக்காக மக்கள் தத்தம் தெய்வத்திடம் முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், மற்றவர்களுக்காகவும் நாட்டுக்காகவும் பரிந்து மன்றாட வேண்டிய கிறிஸ்தவர்கள் (1தீமோ.2:1-3) அதைப்பற்றி அக்கறையற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். நம் நாட்டின் தேசிய பிரச்சனைகளுக்காக பிரார்த்தனைகளை ஏற்பாடுசெய்யும் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில், நாட்டுக்காக ஜெபம் பண்ணும்படி கிறிஸ்தவரிடம் கூறுவதை நாம் இன்றும் அவதானிக்கலாம். ஆவிக்குரிய நித்திரையிலிருந்து விழித்தெழுந்து தேவனிடம் மன்றாடும்படியான அறைகூவல்கள் தேவனை அறியாதவர்களிடமிருந்து மறுபடியும் வருவதற்கும் முன்பே, நாம் தேவனை அறியாத மக்கள் அவரண்டை வந்து ஆசீர்வாதமடைவதற்காகப் பரிந்து மன்றாடத் தொடங்க வேண்டியது நமது முக்கிய கடமையாய் உள்ளது.

(ஆ) கர்த்தருடைய மனிதன் அறிக்கையிடுதல் (யோனா1:7-9): கப்பலில் இருந்தவர்களது மன்றாடுதல்கள் எவ்வித பயனும் அளிக்காதமையால், கடற்கொந்தளிப்பு ஏற்படக் காரணம் யார் என்பதைக் கண்டறிவதற்காக அவர்கள் சீட்டுப்போடத் தீர்மானித்தனர். “கப்பலில் உள்ளவர்களில் ஒருவன் ஏதோ பாரிய குற்றமொன்றைச் செய்துள்ளான்; அக்குற்றமே

தெய்வத்தின் கோபத்தைத் தம்மீது வருவித்து கடலைக்கொந்த
 ளிக்க வைத்துள்ளது என அவர்கள் நினைத்தனர்”(13). இதனால்,
 “அவர்கள் யார் நிமித்தம் இந்த ஆபத்து நமக்கு நேரிட்டதென்று
 நாம் அறியும்படிக்குச் சீட்டுப்போடுவோம் வாருங்கள் என்று
 ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டு சீட்டுப்போட்டார்கள்.
 யோனாவின் பெயருக்குச் சீட்டு விழுந்தது” (யோனா1:7), “அக்
 காலத்தில் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகச் சீட்டுப்
 போட்டு பார்க்கும் பழக்கம் இருந்தது”(01). இத்தகைய செயல்
 முறையை 1சாமுவேல்14:38-43ல் நாம் அவதானிக்கலாம். இஸ்ர
 வேல் மக்கள் மத்தியில் தீர்மானங்கள் எடுப்பதற்குச் சீட்டுப்போ
 டும் பழக்கம் இருந்துள்ளதை லேவி.16:8, யோசு.18:6, நெகே.10:34,
 நீதி.16:33, அப்.1:26 போன்ற வசனங்கள் அறியத்தருகின்றன.
 எனினும், “பரிசுத்த ஆவியானவர் விகவாசிகளுக்கு அருளப்பட்
 டதன் பின்பு அவர்கள் இம்முறையைக் கைக்கொள்ளவில்லை”(21).
 “கிறிஸ்தவர்களில் பரிசுத்த ஆவியானவர் வாசம் பண்ணுவதனா
 லும், அவர்களிடம் எழுதப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தையான
 வேதாகமம் இருப்பதனாலும் அவர்கள் தேவசித்தத்தை அறிந்து
 தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு, உள்வாசம் செய்யும் ஆவியானவரி
 னதும் உடனிருக்கும் வேதாகமத்தினதும் உதவியைப் பெற்றுக்
 கொள்ளக்கூடியதாயுள்ளது”(14). உண்மையில், பெந்தெகொஸ்தே
 நாளுக்கு முன்னர் சீட்டுப்போடும் முறையைத் தேவன் அனும
 தித்திருந்தார். “சீட்டு மடியிலே போடப்படும்” எனக்கூறும் நீதி
 மொழிகள் 16:33இன், அடுத்தவாக்கியம் மூலமொழியின்படி
 ஆங்கில வேதாகமத்தில், “அதன் ஒவ்வொரு தீர்மானமும்
 கர்த்தரிடத்திலிருந்து வரும்”(22) என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்
 ளது. “தேவன் சகலத்தையும் தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்
 திருக்கின்றமையால், கப்பலிலிருந்தவர்கள் போட்ட சீட்டின்
 மீதும் கட்டுப்பாடுடையவராக, அதை யோனாவின் பெயருக்கு
 விழச் செய்து, அவனே கடற்கொந்தளிப்புக்குக் காரணம் என்
 பதை அவர் வெளிப்படுத்தினார்”(23). இதன் மூலம், தேவசமு
 கத்தை விட்டு ஒடிச்செல்ல முற்பட்ட யோனாவைத் தடுத்து
 நிறுத்துவதற்காகக் கடற்கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்திய தேவன்,
 நேரடியாக அவனது வாழ்வில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளார்.
 தேவ கட்டளையை மீறி அவரைவிட்டு ஒடிப்போகும் ஒருவன்,
 தான் அவரிடமிருந்து தப்பித்து விடலாம் என எண்ணுவது

மடமை என்பதற்கு இச்சம்பவம் சிறந்த விவரணமாய் உள்ளது.

சீட்டு யோனாவின் பெயருக்கு விழுந்தமையால் கப்பலில் இருந்தவர்கள் அவனிடம், “யார் நிமித்தம் இந்த ஆபத்து நமக்கு நேரிட்டதென்று நீ எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்? உன் தொழில் என்ன? நீ எங்கேயிருந்து வருகிறாய்? உன் தேசம் எது? நீ என்ன ஜாதியான்? என்று கேட்டார்கள்” (யோனா1:8). யோனாவே கடற்கொந்தளிப்புக்குக் காரணம் என்பதை அறிந்து கொண்டமையால், கப்பலில் இருந்தவர்கள் அவனைப் பற்றிய சகல விடயங்களையும் அறிந்து கொள்ளமுற்பட்டனர். அதேசமயம், “உண்மையிலேயே யோனாவே கடற்கொந்தளிப்புக்குக் காரணம் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதும் அவர்களது நோக்கமாயிருந்தது” (24). அவர்களது முதல் கேள்வி, யார் நிமித்தம் இந்த ஆபத்து வந்தது என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காகக் கேட்கப்பட்டதாகும். இரண்டாவது கேள்வியான உன் தொழில் என்ன? என்பது, “அவன் இழிவானதொரு தொழிலைச் செய்பவனாயிருந்தால் அத்தொழிலே தெய்வத்தின் கோபத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும் எனும் எண்ணத்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்வியாகும்”(13). ஏனைய மூன்று கேள்விகளும், “அவன் எந்த இனம், எந்த தேசத்தான் என்பதை அறிந்து கொண்டால், எந்தத் தெய்வத்தின் கோபத்தினால் கடற்கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைக் கண்டுபிடித்து விடலாம் எனும் நோக்கத்துடன் கேட்கப்பட்டவையாகும்”(19). உண்மையில், “யோனாவிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகள் அனைத்தும் அவன் தேவனைவிட்டு ஓடி வந்ததே கடற்கொந்தளிப்புக்கான காரணம் என்பதை உணர்ந்து, தன் குற்றத்தை அறிக்கையிட அவனுக்கு உதவுபவையாய் இருந்தன”(13). சகலத்தையும் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்கும் தேவன், தன் கட்டளையை மீறிச் செல்லும் யோனாவுக்கு அவனது தவறைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக கப்பலில் இருந்தவர்களது கேள்விகளையும் உபயோகித்துள்ளார். கடற்கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்திய தேவன், கப்பலில் இருந்தவர்கள் போட்ட சீட்டை யோனாவின் பெயருக்கு விழ்ச்செய்து, அவனுக்குத் தான் கற்பிக்க வேண்டியவற்றைக் கற்பிக்கத் தொடங்கினார். இதேவிதமாக, நம்முடைய வாழ்விலும் கூட, தேவன் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் மூலம் அநேக பாடங்களைக் கற்பித்து வருகின்றார். இதனால் நாம் சந்திக்கும் சூழ்நிலைகள்

எத்தகையதாய் இருந்தாலும் அவற்றினூடாகத் தேவன் கற்பிக்கும் விடயங்களை அறிந்து கொள்ள நாம் தவறக்கூடாது.

யோனா தன்னிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளில் கடைசிக் கேள்விக் கே முதலில் பதிலளித்தான். “நீ என்ன ஜாதியான்?,” எனும் கேள்விக்கு அவன் “நான் எபிரேயன்” (யோ.1:9அ) எனப் பதிலளித்தான். “அக்காலத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள் அந்நிய தேசத்தினருக்குத் தம்மை அறிமுகப்படுத்தும் முறைமையின் படியே நான் எபிரேயன் எனக் கூறினான்” (25). ஆதியாகமம் 40:15, யாத்திராகமம் 1:19, 2:7, 3:18 இலும் இதை நாம் அவதானிக்கலாம். யோனாவின் பதிலின் மூலம், எபிரேயர்களது கடவுளே அவனது தெய்வம் என்பதைக் கப்பலிலிருந்தவர்கள் அறிந்து கொண்டனர். யோனா, தன் தெய்வத்தைப் பற்றியும் தன்னைப் பற்றியும் அவர்களுக்குக் கூறினான். “சமுத்திரத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின பரலோகத்தின் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் பயபக்தியுள்ளவன்” (யோனா 1:9ஆ) எனும் யோனாவின் கூற்று, தேவன் சிருஷ்டிகர் என்பதையும் அவரே சகல தெய்வங்களையும் விட மேலானவர் என்பதையும் அறியத்தருகின்றது. “இஸ்ரவேல் மக்கள் தம் தேவன் எல்லாத் தெய்வங்களையும் விட மேலானவர் என்பதை அறிவிக்கும்போது, அவரைப் ‘பரேலாகத்தின் தேவனாகிய கர்த்தர்’ என்றே குறிப்பிடுவர்” (24). எல்லாத் தெய்வங்களையும் விட மேலான தன்னுடைய தெய்வமே, பூமியையும் கப்பலிலிருந்தவர்கள் எதைக் கண்டு பயந்துபோயிருந்தார்களோ அந்தக் கடலையும் சிருஷ்டித்தவர் என்று யோனா கூறியதோடு, “அத்தெய்வத்திடம் பயபக்தியுள்ளவன்” என்றும் அவன் அறிவித்தான். யோனா தேவனைப் பற்றி கூறியவைகள் உண்மையாயினும், அவன் தன்னைப் பற்றிக் கூறியவைகள் பொய்யாகவே உள்ளது. தான் தேவனிடம் பயபக்தியுள்ளவன் என்று யோனா கூறினாலும், அவன் தேவ கட்டளையை மீறி அவரது சமூகத்தை விட்டு ஓடிப் போகிறவனாகவே இருந்தான். அவன் உண்மையிலேயே தேவனிடம் பயபக்தியுள்ளவனாய் இருந்திருந்தால் அவரது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நினைவேக்குப் போயிருப்பான். “யோனா உபயோகித்த, ‘கர்த்தரிடத்தில் பயபக்தியுள்ளவன்’ எனும் வார்த்தை, தேவனுக்கு முன்பாக மரியாதையுடன் அவரது கட்டளைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தாழ்மையுடன் கீழ்ப்படிபவனையே குறிக்கும்” (02). ஆனால், யோனா இவ்வாறு தேவனுக்குக்

கீழ்ப்படியாமல் இருந்தும், தான் தேவனிடத்தில் பயபக்தியுள்ளவன் என்று கூறினான். “தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாதிருந்தும் தன்னை உண்மையான விசுவாசி எனக் கூறிக் கொள்ளும் மனிதனாக யோனா இருந்தான்”(02). பல சந்தர்ப்பங்களில் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் இதேவிதமான நிலையில் தான் இருக்கின்றோம். கிறிஸ்தவ உபதேசங்களைப் பற்றி சரியான விளக்கங்கள் கொடுக்கக் கூடியவர்களாய் இருந்தும், நடைமுறை வாழ்வில் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தை விட்டு வழி விலகிச் செல்பவர்களாகவே இருக்கின்றோம். எனவே, இத்தகைய மாய்மால வாழ்வை நாம் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(இ) கடற்கொந்தளிப்பு அமைதியடைதல் (யோனா 1:10—16): யோனாவின் வார்த்தைகளின் மூலம், கடலைச் சிருஷ்டித்த அவனது தெய்வமே கடற்கொந்தளிப்புக்குக் காரணம் என்பதை கப்பலிலிருந்தவர்கள் அறிந்து கொண்டனர். அதேசமயம் தான் தேவ சமூகத்திலிருந்து ஓடிப்போகின்றேன் என்பதையும் யோனா அவர்களிடம் கூறியமையால், கப்பலிலிருந்தவர்களது பயம் அதிகரித்தது. உண்மையில், “கடற்கொந்தளிப்பை விட யோனாவின் வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு அதிக பயத்தை ஏற்படுத்தின”(16). “அவன் கர்த்தருடைய சமூகத்தினின்று விலகி ஓடிப்போகிறவன் என்று தங்களுக்கு அறிவித்ததினால், அந்த மனுஷர் மிகவும் பயந்து அவனை நோக்கி நீ ஏன் இதைச் செய்தாய் என்றார்கள்” (யோனா1:10). “நீ ஏன் இதைச் செய்தாய்? எனும் அவர்களது வார்த்தைகள் யோனாவின் செயல்பாரியதொரு குற்றம் என்பதை அவனுக்கு அறிவிப்பனவாய் இருந்தன”(01). யோனாவின் செயலே கடற்கொந்தளிப்புக்கு காரணம் என்பதில் அவர்களுக்கு எவ்வித சந்தேகமும் இருக்கவில்லை. “பின்னும் சமுத்திரம் அதிகமாய்க் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தபடியால், அவர்கள் அவனை நோக்கி, சமுத்திரம் நமக்கு அமரும்படி நாங்கள் உனக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டார்கள்” (யோனா1:11). யோனா தன் தெய்வத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல் அவரது சமூகத்திலிருந்து ஓடிப்போவதினாலேயே கடற்கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டுள்ளமையால், அவனால் மட்டுமே கடல் அமைதியடைவதற்குச் செய்ய வேண்டியதை அறிவிக்க முடியும் எனும் நம்பிக்கையிலேயே அவர்கள் அவனிடம் இவ்வாறு கேட்டனர். அதேசமயம், “யோனாவின் தெய்வத்தின்

கோபத்தினால் பயந்து நடுங்கிய அவர்கள், அவனைத் தாங்களாகவே தண்டிக்காது, அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தண்டனையை அவனிடமிருந்தே அறிந்து கொள்வதற்காகவும் இவ்வாறு கேட்டிருக்கலாம்”(13).

கப்பலிலிருந்தவர்கள் போட்ட சீட்டு தன் பெயருக்கு விழுந்தபோதே, இது சாதாரணமான கடற்கொந்தளிப்பல்ல, தன் தேவனே இதற்குக் காரணம் என்பதை யோனா அறிந்து கொண்டாலும், அவன் தன் தவறை ஒத்துக் கொள்ளாதவனாகவே இருந்தான். உண்மையிலேயே யோனா தன் தவறை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், “கப்பலை யோப்பா துறைமுகப் பக்கமாகத் திருப்புங்கள்; நான் தேவகட்டளையின்படி நினைவே நகருக்குப் போக வேண்டும்; நான் அங்கு போகாததினாலேயே கடற்கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது எனக் கூறியிருப்பான். ஆனால் அவனோ “தேவ கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நினைவேக்குப் போவதைவிட சாவதே மேல் எனக்கருதி தன்னைக் கடலில் போடும்படி கூறினான்”(16). “அதற்கு அவன், நீங்கள் என்னை எடுத்து சமுத்திரத்திலே போட்டுவிடுங்கள். அப்பொழுது சமுத்திரம் உங்களுக்கு அமர்ந்திருக்கும். என்னிமித்தம் இந்தப் பெரிய கொந்தளிப்பு உங்கள் மேல் வந்ததென்பதை நான் அறிவேன்”(யோனா1:12) என்றே அவன் கூறினான். தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நினைவேக்குப் போகவிரும்பாத யோனா, “தேவ சித்தத்தை செய்வதைவிட சாகிறேன் என்றே கூறினான்”(16). நினைவே நகரத்தார் மீதிருந்த வெறுப்பே அவன் இவ்வாறு கூறுவதற்கான காரணம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஒரு கிறிஸ்தவன் தேவ சித்தத்தின்படி செயல்படுவதற்குத் தன் உயிரைக் கொடுக்க ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டுமே தவிர, அவரது சித்தத்தைச் செய்யாமலிருப்பதற்காகச் சாவை விரும்பக்கூடாது.

யோனாவின் சொற்படி கப்பலில் இருந்தவர்கள் உடனடியாக அவனைத் தூக்கி கடலில் போட்டு விடவில்லை. மாறாக, “அந்த மனுஷர் கரைசேரும்படி வேகமாய்த் தண்டு வலித்தார்கள்”(யோனா1:13அ). யோனாவின் மூலமாகவே தமக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தும் அதற்காக அவர்கள் அவனைத் தண்டிக்க விரும்பவில்லை. “அவர்கள் தேவனை அறியாதவர்களாக இருந்தும் யோனாவைக் காப்பாற்ற

நினைத்தது அவர்களது சிறந்த குணத்துக்கான ஆதாரமாய் உள்ளது" (26). உண்மையில், தேவனை அறியாத மக்களைவிட தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியான யோனாவின் மனப்பாங்கு மோசமானதாகவே இருந்தது. புறஜாதியாரான நினைவே நகரத்தார் அழிவிலிருந்து தப்புவிக்கப்படுவதை விரும்பாது தர்ஷீக்கு ஒடிப்போகும் யோனாவை, அவன் வெறுக்கும் புறஜாதியாரான கப்பலிலிருந்த மக்களே காப்பாற்ற நினைத்தனர். நாம் தேவகட்டளைகளை மீறி நடக்கும்போது, தேவனை அறியாதவர்களைவிட மோசமான முறையிலேயே நடந்து கொள்கின்றோம் எனும் உண்மையை நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும். ஆபிரகாமின் வாழ்விலும் கூட இதை நாம் அவதானிக்கலாம். அவன் பொய்சொல்லி மக்களை ஏமாற்ற முற்பட்டபோது, தேவனை அறியாத அபிமலேக்கு அவனைவிட பண்பானவனாகவே நடந்து கொண்டான் (ஆதி.20:1-6). உலகுக்கு உப்பாகவும் வெளிச்சமாகவும் இருக்கும் கிறிஸ்தவர்கள், அவிசுவாசிகளைவிட உத்தமமானவர்களாகவும் நற்பண்புடையவர்களாகவும் இருக்கவேண்டியது அவசியம்.

கப்பலிலிருந்தவர்கள் உடனடியாக யோனாவைக் கடலில் போடாதமைக்கு இன்னுமொரு காரணம், "கடற் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்திய யோனாவின் தெய்வம், அவனைத் தாம் கடலில் போட்டால் அதற்காகத் தம்மையும் கப்பலோடு சேர்த்து அழித்துவிடலாம் எனும் அவர்களது பயமேயாகும்" (24). இதனால் அவர்கள், தம்மாலான மட்டும் கப்பலைக் கரைசேர்க்கவே முயன்றனர். "ஆனாலும், சமுத்திரம் வெகு மும்முரமாய்க் கொந்தளித்துக் கொண்டேயிருந்தபடியால் அவர்களால் கூடாமல்போய் விட்டது" (யோனா1:13ஆ). தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடனேயே கடற்கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தமையால் அவர்களது முயற்சிகள் எவ்வித பயனையும் அளிக்கவில்லை. கடற்கொந்தளிப்பு அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றமையால், யோனாவின் சொற்படி அவனைத் தூக்கி கடலில் போடுவதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு வழிகளேதும் தென்படவில்லை. எனினும், தமது செயல் தமக்கு பாரதூரமான விளைவை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது என்பதற்காக அவர்கள் யோனாவின் தேவனிடம் தம்மைத் தண்டிக்காதபடி மன்றாடினர். "அப்பொழுது அவர்கள் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டு, ஆ கர்த்தாவே,

இந்த மனுஷனுடைய ஜீவனிமித்தம் எங்களை அழித்துப்போடாதேயும். குற்றமில்லாத இரத்தப் பழியை எங்கள் மேல் சுமத்தாதேயும். தேவரீர் கர்த்தர், உமக்கு சித்தமாயிருக்கிறபடி செய்கிறீர் என்று சொல்லி, யோனாவை எடுத்து சமுத்திரத்திலே போட்டு விட்டார்கள். சமுத்திரம் தன் மும்முரத்தை விட்டு அமர்ந்தது” (யோனா1:14-15).

கப்பலில் இருந்தவர்களின் பிரார்த்தனை அவர்களுடைய நிலைமையை நமக்கு அறியத்தரும் விவரணமாகவே உள்ளது. அவர்கள் தேவனிடம் “இந்த மனுஷனுடைய ஜீவனிமித்தம் எங்களை அழித்துப் போடாதேயும்” (யோனா 1:14அ) எனக் கூறியமை, புறஜாதியாரான அவர்களுடைய உள்ளங்களில் தேவனுடைய நீதிச்சட்டம் எழுதப்பட்டுள்ளதற்கான ஆதாரமாய் உள்ளது. “மனிதக் கொலைக்கு மரணதண்டனை என்பதே தேவனுடைய நீதிச்சட்டத்தின் தீர்ப்பு(ஆதி.9:6) என்பதை அவர்கள், தம் இதயத்தில் அறிந்திருந்தனர்”(27). இதனாலேயே யோனாவைக் கடலில் போடுவதற்காகத் தம்மைத் தண்டிக்க வேண்டாம் என அவர்கள் தேவனிடம் மன்றாடினர். புறஜாதி மக்களின் இதயத்தில் தேவனுடைய நீதிச் சட்டம் எழுதப்பட்டுள்ளது எனும் உண்மையை ரோமர்2:14-15 அறியத்தருகின்றது. இதனால், அவர்களுக்குத் தாங்கள் செய்யப் போகும் செயல் குற்றமாகத் தென்பட்டது. தேவனை அறியாதவர்கள் பாவச் செயல்களில் ஈடுபடும்போது, அவர்கள் தம்மைக் குற்றப்படுத்தும் மனச்சாட்சியின் குரலுக்கு எதிராகவே செயல்படுகின்றனர். அம்மனச்சாட்சியின் குரலாகவே தேவனுடைய நீதிச்சட்டம் உள்ளது. கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு தேவனுடைய நீதிச்சட்டம் நம் இதயத்தில் மட்டுமல்ல, நம்மிடமிருக்கும் வேதாகமத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. எனவே, நாம் அச்சட்டத்தின் விதிமுறைகளுக்கேற்ற விதமாக வாழவேண்டும். கப்பலிலிருந்தவர்கள், யோனாவைக் கடலில் போடுவதற்குமுன், “குற்றமில்லாத இரத்தப்பழியை எங்கள் மேல் சுமத்தாதேயும்” (யோனா1:14ஆ) எனக் கூறியமையால், அவர்கள் யோனாவைக் குற்றமற்றவன் என்றே எண்ணினார்கள் என நாம் கருதலாகாது. “தம் மூலம் மரணமடையுமளவுக்கு அவன் தங்களுக்கு எதுவும் செய்யவில்லை எனும் அர்த்தத்திலேயே அவர்கள் அவ்வாறு கூறினார்கள்”(02). அதேசமயம், அவர்கள் யோனாவின் தேவனை நோக்கி விண்ணப்பித்து,

அவரைக் கர்த்தாவே என்று அழைத்து, “தேவரீர் கர்த்தர், உமக்குச் சித்தமாயிருக்கிறபடி செய்கிறீர்” எனக் கூறினார்கள் (யோனா1:14ஆ). அவர்கள் யோனாவின் தேவனுடைய கயாதிபத்தியத்தை அதாவது, அவர் சகலவற்றையும் தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்து அனைத்தையும் தன் சித்தத்தின்படி நடத்துகின்றார் எனும் உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதையே அறியத்தருகின்றது. அதேசமயம் “கடற்கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியதோடு அவர்கள் போட்ட சீட்டின் மூலம் யோனாவே குற்றவாளி என்பதைக் காண்பித்த தேவன், யோனாவின் முடிவையும் தீர்மானித்துள்ளார்; எனவே, யோனாவைக் கடலில் போடுவதன் நிமித்தம் தங்கள் மீது தண்டனை வரக்கூடாது எனும் எண்ணமும் அவர்கள் இவ்வாறு கூறுவதற்கான காரணமாய் உள்ளது” (02) என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

யோனாவைக் கடலில் போட்டவுடன் கடற்கொந்தளிப்பு அடங்கியது (யோனா1:15). யோனா தர்ஷிக்குப் போவதைத் தடுப்பதே தேவனின் நோக்கமாக இருந்தமையால், அவன் அக்கப்பலிலிருந்து அகற்றப்பட்டவுடன் கடற்கொந்தளிப்பைத் தேவன் நிறுத்தினார். “கடல் அமைதியடைந்தவுடன் யோனாவின் தெய்வத்தின் வல்லமை எத்தகையது என்பதை கப்பலிலிருந்தவர்கள் அறிந்து கொண்டனர்”(02). இதனால் அவர்கள், யோனாவின் தெய்வத்தைத் தம்முடைய தெய்வமாக ஏற்றுக் கொண்டனர். “அப்பொழுது அந்த மனுஷர் கர்த்தருக்கு மிகவும் பயந்து கர்த்தருக்குப் பலியிட்டு பொருத்தனைகளைப் பண்ணினார்கள்” (யோனா1:16). தங்களது தெய்வங்களினால் செய்யமுடியாதவற்றை யோனாவின் தெய்வம் செய்தமையால், கப்பலிலிருந்தவர்கள் மிகவும் பயந்தார்கள். “கடற்கொந்தளிப்பைக் கண்டு பயந்ததை விட அவர்கள் இப்போது அதிகமாய்ப் பயந்தார்கள்” (06). அவர்கள் “யோனாவின் தெய்வமே நிஜமானவர் என்பதையும், அவர் அதிக வல்லமையுடையவர் என்பதையும் அறிந்து கொண்டனர்”(10). இதனால் கடல் கொந்தளித்தபோது பயந்ததை விட அவர்கள் தேவனுக்கு அதிகமாய்ப் பயந்தார்கள். அதேசமயம், “தம்மைக் கடற்கொந்தளிப்பிலிருந்து காப்பாற்றியதற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக அவர்கள் அவருக்குப் பலியிட்டதோடு”(19), “இனிமேல் தேவனையே வழிபடுவதாகப் பொருத்தனை பண்ணினார்கள்” (01). தேவனுடைய அற்புதச்

செயல், அதாவது கடலில் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி பின்னர் அதை அடக்கிய தேவனின் செயல், அவரே உண்மையான தெய்வம் என்பதை அவர்களுக்குக் காண்பித்தமையால், அவர்கள் தம் விக்சிரக தெய்வங்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு மெய்யான தேவனை வழிபடத்தொடங்கினர். தேவனுடைய தீர்க்கதரிசி அவரை விட்டு ஓடிப்போகையில், அவரை அறியாதவர்கள் அவரன்னை வந்துள்ளார்கள். புறஜாதியார் தேவனன்னை வருவதை விரும்பாதவனாக யோனா நினைவேக்குப் போகாமல் தர்ஷீசுக்கு ஓடிப்போக முற்பட்டும், அவன் பிரயாணம் செய்த கப்பலிலிருந்த புறஜாதி மக்கள் அனைவரும் தேவனன்னை வந்துள்ளனர். எந்த ஒரு மனிதனும் தேவனன்னை வருவதை நம்மால் தடுக்க முடியாது எனும் உண்மையை இச்சம்பவம் நமக்கு அறியத்தருகின்றது. அதேசமயம், தேவன் கடலில் செய்த அற்புதச் செயல், அவரே மெய்யான தெய்வம் என்பதை மக்களுக்குக் காண்பித்தது போல, இன்றும் கூட தேவனுடைய வல்லமையினால் செய்யப்படும் அற்புதங்கள் அவரே மெய்யான தெய்வம் என்பதை மக்களுக்கு அறிவிக்கின்றன. எனவே, இத்தகைய செயல்கள் தொடர்ந்தும் நடைபெறுவதற்கும், மக்கள் அனைவரும் தேவனன்னை வருவதற்கும், நாமும் தேவனருளும் அற்புத வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

(3) கடலின் ஆழத்தில் யோனா (யோனா1:17)

தேவசமூகத்தைவிட்டு ஓடிப்போகும் யோனாவே கடற்கொந்தளிப்புக்குக் காரணமாய் இருந்தமையால், அவனைக் கடலில் போட்டவுடன் கடற்கொந்தளிப்பு அடங்கியது. உண்மையில், யோனா தர்ஷீசுக்கு ஓடிப்போவதைத் தடுத்து நிறுத்தி, அவனைச் சிட்சிப்பதற்காகவே தேவன் கடற்கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தார். சிட்சை என்பது ஒருவனின் தவறை அவனுக்கு உணர்த்தி அவனைத் திருத்துவதற்காகத் தேவன் செய்யும் ஒழுக்க நடவடிக்கையாகும். தேவன் தன் பிள்ளைகள் தவறிழைக்கும் போது அவர்களைத் திருத்தி மறுபடியுமாகத் தன்னிடம் கொண்டு வருவதற்காகப் பலவிதமான முறைகளில் செயல்படுவார். அவற்றில் ஒன்றுதான், அவர்களை நெருக்கடியான சூழ்நிலைக்குள் கொண்டுபோவதாகும். இதனால்தான்,

யோனா பிரயாணம் செய்த கப்பல் சென்ற கடலில் தேவன் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தினார். யோனாவைத் திருத்துவதே தேவனின் நோக்கமாக இருந்தமையால், அவன் கடலில் போடப்பட்ட போது, அவன் அழிந்துபோகாமல் இருப்பதற்காக அற்புதமான முறையில் ஒரு மீனின் வயிற்றுக்குள் அவனைக் காப்பாற்றினார். முதலாம் அதிகாரத்தின் கடைசி வசனத்தில் நாம் இதைப் பற்றி வாசிக்கலாம். “யோனாவை விழுங்கும்படி ஒரு பெரிய மீனைக் கர்த்தர் ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தார். அந்த மீனின் வயிற்றிலே யோனா இராப்பகல் முன்று நாள் இருந்தான்” (யோனா1:17). இவ்வற்புதச் சம்பவம் நமக்கறியத்தரும் விடயங்களை இப்போது பார்ப்போம்.

(அ) ஆயத்தமாய்க் கடலிலிருந்த மச்சம் (யோனா1:17 அ): கடலின் ஆழத்தில் போடப்பட்ட யோனாவை விழுங்கிய மீன், தேவனால் ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருந்த ஒரு மச்சமாகும். யோனாவை விழுங்கும்படி ஒரு பெரிய மீனைத் தேவன் ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தார் (யோனா1:17 அ). இவ்வசனத்தில், ‘ஆயத்தம்’ எனத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள பதம் மூலமொழியில் “நியமித்தல் அல்லது ஏற்படுத்துதல் எனப் பொருள்படும்” (24). அதாவது, அம்மீன் யோனாவை விழுங்குவதற்காகத் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தது. உண்மையில், யோனாவைக் காப்பாற்றும் நோக்குடன், அவன் கடலில் போடப்படுவதற்கும் முன்பே அவனை விழுங்குவதற்காகத் தேவன் அம்மீனை ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தார். யோனா தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாது ஒடிப்போனாலும், அவனை விழுங்குவதற்காகத் தேவனால் ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருந்த மீன் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருடைய அறிவுறுத்தலின்படியே யோனாவை விழுங்கியது. கடல் மட்டுமல்ல, கடல்வாழ் உயிரினமும் தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிகின்றது. உண்மையில், யோனாவின் புத்தகத்தில், யோனாவைத்தவிர மற்ற அனைத்தும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்துள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம். பெருங்காற்று, பெரிய மீன், ஆமணக்குச் செடி, சிறிய பூச்சி, உஷ்ணமான கீழ்க்காற்று (யோனா1:4,17,2:10,4:6-8) என்பன தேவன் தமக்குக் கொடுத்த பணியைச் சரிவரச் செய்தன. ஆனால் யோனா மட்டும் தன் பணியைச் செய்யவிரும்பவில்லை. இதனால் அவனைச் சிட்சிப்பதற்காகத் தேவன் கடலில் ஒரு

பெரிய மீனை ஆயத்தப்படுத்தி வைத்திருந்தார். தேவனுடைய பிள்ளைகள் அவருடைய கட்டளைகளை மீறிச் செல்லும்போது அவருடைய சிட்சையையே சந்திப்பார்கள் (எபி.12:5-13) என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறக்கலாகாது.

(ஆ) அற்புதமாய்க் காக்கப்பட்ட மனிதன் (யோனா1:17ஆ): தேவனால் ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருந்த மீனினால் விழுங்கப்பட்ட யோனா, அதன் வயிற்றுக்குள்ளே மூன்று நாட்கள் அற்புதமான முறையில் காப்பாற்றப்பட்டான். “அந்த மீனின் வயிற்றிலே யோனா இராப்பகல் மூன்று நாட்கள் இருந்தான்” (யோனா1:17ஆ). இன்று பெரும்பாலான வேதவியாக்கியானிகளும் இறையியலாளர்களும் யோனா மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்ததை உண்மையாக நடைபெற்ற சம்பவமாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குகின்றனர். எனினும், ஒரு மனிதன் மீனினால் விழுங்கப்படுவது நடைமுறையில் சாத்தியப்பட முடியாத ஒரு விடயம் அல்ல. யோனாவை விழுங்கிய மீன், “பெரிய மீன்” என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “அதற்கு மூலமொழியில் உபயோசிக்கப்பட்டுள்ள பதம், திமிங்கலத்தை அல்லது பெரிய சுறா மீனைக் குறிக்கும்”(05). மனிதனை முழுமையாக விழுங்கக்கூடிய அளவுக்குப் பெரிய தொண்டைகளையுடைய பெரிய மீன்கள் மத்திய தரைக்கடலில் உள்ளன. “இத்தகைய மீன் ஒன்றின் தொண்டை 20 அடிகள் நீளமானதாகவும், 15 அடிகள் உயரமானதாகவும், 9 அடிகள் அகலமானதாகவும் இருக்கும்” (16). ஆழ் கடலில் வாழும் இத்தகைய பெரிய மீன்கள் அகப்படும் அனைத்தையும் விழுங்கும் தன்மையுடையவை. சில சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய பெரிய மீன்கள் மீனவர்களின் வலைகளிலும் சிக்கியுள்ளன. “ஒரு முறை பிடிக்கப்பட்ட மீனின் வயிற்றில் 400 இறாத்தல் நிறையுள்ள சிறு மீன்கள் உயிருடன் இருந்தன. இன்னுமொரு தடவை முழுக்குதிரை ஒன்று மீனின் வயிற்றில் இருந்தது”(13). “1912ல் 30,000 இறாத்தல் நிறையுள்ள பெரிய மீன் ஒன்று புளோரிடாவில் பிடிக்கப்பட்டது. அதன் வயிற்றில் 1500 இறாத்தல் நிறையுள்ள சுருநிற மீன் ஒன்று இருந்தது”(28). அதேசமயம் மனிதர்களும் கூட பெரிய மீன்களினால் விழுங்கப்பட்ட சம்பவங்கள் சில உள்ளன. “1881ல் ஜேம்ஸ் பார்ட்லீ என்பார், தென் அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தில் ஒரு பெரிய மீனினால் விழுங்கப்பட்டு ஒரு நாளைக்குப் பின் மீனின் வயிற்றுக்குள்ளிருந்து உயி

ரோடே வெளியே எடுக்கப்பட்டுள்ளார்”(29). அதேபோல, “1758ல் மத்தியதரைக்கடலில் மீனினால் விழுங்கப்பட்ட ஒரு மாலுமி பின்னர் அம்மீனினால் கக்கப்பட்டு மயங்கிய நிலையில் வெளியே வந்தார்” (25). எனவே, மனிதர்கள் மீனின் வயிற்றுக்குள் போய் மீண்டும் வெளியே வருவது நம்பமுடியாத ஒரு கற்பனைக் கதை அல்ல. “இச்சம்பவங்கள் அனைத்தும் நம்பகமான தகவல்களையே கொண்டுள்ளன”(30). எனினும், “இவை குறைந்த எவு ஒக்சிஜன் வாயுவிலும், நீருக்குள் உயிர்வாழக்கூடிய சரீரங்களையுடைய மனிதர்களது அனுபவங்களாக உள்ளதோடு இவர்கள் பெரும்பாலும் மீனுக்குள் சுயஉணர்வற்றவர்களாகவே இருந்துள்ளனர்” (05). ஆனால், யோனாவோ மூன்று நாட்களாக சுயஉணர்வுடன் மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்துள்ளமை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு அற்புதமாகவே உள்ளது. தேவன் அற்புதமான முறையில் யோனாவை மீனின் வயிற்றுக்குள் காப்பாற்றியுள்ளார். “உண்மையில் யோனா மீனினால் விழுங்கப்பட்டது அல்ல, மாறாக, அவன் அந்த மீனின் வயிற்றுக்குள் எவ்வித பாதிப்பும் இன்றி இருந்ததே தேவனுடைய அற்புதச் செயலாக உள்ளது” (13). தேவனின் அற்புதவல்லமை, மீனின் வயிற்றுக்குள்ளும் செயல்பட்டு, யோனாவுக்கு எவ்வித உடல் உள பாதிப்புக்களும் ஏற்படாதவாறு காப்பாற்றியுள்ளது. தேவனுடைய அற்புத வல்லமை செயல்படுகையில் அதை எந்த சக்தியாலும் தடுக்க முடியாது. மீனின் வயிற்றுக்குள் யோனாவைக் காப்பாற்றச் செயல்பட்ட தேவனுடைய அற்புத வல்லமை, நம் வாழ்விலும் அற்புதங்களைச் செய்யக்கூடிய வல்லமையாகும்.

(இ) அடையாளமாய்க் காட்டப்பட்ட மரணம் (மத்.12:40,16:4): யோனா மூன்று நாட்கள் மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்ததை இயேசுகிறிஸ்து, தனது மரணத்துக்கான அடையாளமாகக் காண்பித்துள்ளார். இயேசுகிறிஸ்து மேசியாவானால் அதற்கான அடையாளத்தைக் காட்டும்படி கேட்டவர்களுக்கு, அவர், யோனா மீனின் வயிற்றில் இருந்ததையே அடையாளமாகக் காண்பித்தார். இது அவரது மரணத்துக்கான அடையாளமாகவே காட்டப்பட்டுள்ளது. “யோனா தீர்க்கதரிசியின் அடையாளமேயன்றி வேறே அடையாளம் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை” (மத்.16:4) எனக் கூறிய இயேசுகிறிஸ்து, “யோனா இரவும் பகலும் மூன்று நாள் ஒரு பெரிய மீனின் வயிற்றில்

இருந்தது போல, மனுஷகுமாரனும் இரவும் பகலும் மூன்று நாள் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பார் என்றார்” (மத்.12:40). யோனா மீனின் வயிற்றுக்குள் உயிருடனேயே இருந்தமையால், இயேசுகிறிஸ்து மரணமடையாமல் மயக்க நிலையிலேயே கல்லறைக்குள் இருந்ததாகச் சிலர் தர்க்கிக்கின்றனர். எனினும், யோனா மீனின் வயிற்றுக்குள் உயிருடன் இருந்தது உண்மையென்றாலும், அவன் அங்கு மரணத்தின் பிடியிலேயே இருந்துள்ளான். தேவன் அற்புதமான முறையில் மீனின் வயிற்றுக்குள் செயற்பட்டு அவனைக் காப்பாற்றியிராவிட்டால் அவன் நிச்சயமாக மரணமடைந்திருப்பான். இதனால் “அவன் மீனின் வயிற்றிலிருந்து வெளியே வந்தது, மரணத்திலிருந்து வெளியே வந்ததாகவே உள்ளது”(23). உண்மையில், மீனின் வயிற்றினுள் மூன்று நாட்கள் மரணத்தின் பிடியில் யோனா இருந்தது போலவே, இயேசுகிறிஸ்துவும் மூன்று நாட்கள் மரணத்தின் பிடியில் இருந்தார். யோனா மீனின் வயிற்றுக்குள் உயிருடன் இருந்தமைவினால், இயேசுகிறிஸ்துவின் மரணம் நிஜமானதல்ல எனக் கருதலாகாது. அவர் உண்மையிலேயே மரித்தார். “யோனா மீனின் வயிற்றில் மரணத்தின் பிடியில் இருந்தது, இயேசுகிறிஸ்துவின் சரீர அடக்கத்திற்கான விவரணமாகவே இருக்கின்றது”(27). இதனாலேயே, இச்சம்பவம் இயேசுகிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கான அடையாளமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தேவஉதவியை நாடிப்போன யோனா!

1. யோனாவின் விண்ணப்பம் (யோனா 2:1-3)
2. யோனாவின் விளக்கம் (யோனா 2:4-9அ)
3. யோனாவின் விடுதலை (யோனா 2:9ஆ-10)

தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாது, அவரது சமூகத்தைவிட்டு ஓடிப்போன யோனா கடலின் ஆழத்தில் போடப்பட்டமையால், தேவஉதவியை நாடிப்போனான். கடலுக்குள் இருந்த யோனா, இனிமேல் தன்னால் எங்கும் ஓடிப்போக முடியாது என்பதை உணர்ந்தவனாகத் தேவனிடம் சென்றான். கப்பலிலிருக்கும் போது மற்றவர்கள் ஜெபிக்கச் சொல்லியும் பேசாமலிருந்தவன், கடலின் ஆழத்தில் ஆபத்தான நிலையில் இருந்தமையினால், இனிமேல் தன்னால் எதுவும் செய்யமுடியாது என்பதை உணர்ந்தவனாகத் தேவனிடம் சென்றான். உண்மையில், “யோனாவின் ஜெபம் அவனுடைய இக்கட்டான நிலைமை காரணமாக ஏறெடுக்கப்பட்ட ஒரு விண்ணப்பமாகும்”(20). ஆபத்தான சூழ்நிலையில் இருந்தவன், இனிமேல் தேவனிடம் சரணடைவதைத்தவிர

வேறு வழிகளேதும் இல்லை என்பதை அறிந்து கொண்டமை யால் தேவஉதவியை நாடிச் சென்றான். பெரும்பாலான சந்தர்ப் பங்களில் நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளில் நாம் தேவனைவிட்டு ஓடிப்போகிறவர்களாகவே இருக்கின்றோம். ஆனால், ஆரம்பத் தில் தேவனைவிட்டு ஓடிப்போன யோனா, ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டபோது, தேவனால் மட்டுமே தன்னைக் காப்பாற்ற முடியும் என்பதை உணர்ந்தவனாகத் தேவஉதவியை நாடிச் சென்றான். அதேபோல நாமும், ஆபத்துக்காலத்தில் தேவனை நோக்கியே கூப்பிட வேண்டும். அப்போது அவர் நம்மை விடு விப்பார்(சங்.50:15). யோனாவினுடைய புத்தகத்தில் இரண்டாம் அதிகாரம் அருமையான ஒரு ஜெபத்தைக் கொண்டுள்ளது. தேவனிடம் தன் விண்ணப்பத்தை ஏற்றெடுக்கும் யோனா(யோனா 2:1-2), கடலில் போடப்பட்ட தனக்கு நேர்ந்தவற்றை விளக்கினான் (யோனா 2:3-9). அவனது விண்ணப்பத்தைக் கேட்ட தேவன் அவனை விடுவித்தார் (யோனா 2:10).

(1) யோனாவின் விண்ணப்பம் (யோனா 2:1-3)

யோனாவின் புத்தகத்தில் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விண்ணப்பம், யோனா மீனின் வயிற்றுக்குள் இருக்கும்போது ஏற்றெடுக்கப்பட்ட ஜெபமாகும். மீனினால் விழுங் கப்பட்ட யோனா, அதன் வயிற்றில் மூன்று நாட்கள் இருந்தான் (யோனா 1:17). "அந்த மீனின் வயிற்றிலிருந்து யோனா தன் தேவனாகிய கர்த்தரை நோக்கி விண்ணப்பம் பண்ணினான்" (யோனா 2:1). யோனா மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்து விண்ணப்பம் பண்ணியதிலிருந்து, ஒரு மனிதன் எந்த இடத்திலிருந்தாலும் அவ்விடத்திலிருந்தே தேவ உதவிக்காக மன்றாடலாம் என்பதை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாய் உள்ளது. கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட சிறப்பான இடத்திலிருந்துதான் ஜெபிக்க வேண்டும் எனும் வரையறை எதுவும் இல்லை. நாம் எவ்விடத்தி லிருந்தாலும், எத்தகைய சூழ்நிலையில் இருந்தாலும், அங்கி ருந்தே தேவ உதவிக்காக மன்றாடலாம் என்பதை நாம் மறந் துவிடக்கூடாது (யோவா 4:21). மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்து யோனா ஏற்றெடுத்த விண்ணப்பம் அவனைப் பற்றிய மூன்று விடயங்களை அறியத்தருகின்றது.

(அ) அவன் தேவனை அறிந்திருந்தான் (யோனா 2:1): யோனா தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாது அவரைவிட்டு ஓடிப்போனாலும் கூட, அவன் தேவனை அறிந்த ஒரு மனிதனாகவே இருந்தான். இதனால்தான், தனக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டவுடன் அவன் தேவஉதவியை நாடிப்போனான். அவன் ஜெபிக்கும் போது தன் தேவனாகிய கர்த்தரை நோக்கி விண்ணப்பம் பண்ணியதாகவே முதலாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (யோனா 2:1). தர்ஷீசுக்குப் பயணமான கப்பலிலிருந்தவர்களைப் போல, அவன், தான் அறியாத தெய்வங்களை நோக்கி முறையிடவில்லை. மாறாக, அவன் தனிப்பட்ட ரீதியாக அறிந்திருந்த தன் தேவனாகிய கர்த்தரை நோக்கியே விண்ணப்பித்தான். “இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் யோனாவின் சொந்தத் தெய்வமாக இருந்தார்” (24). இதேவிதமாக நாமும் கூட தேவஉதவியை நாடிப்போகும் போது, ஜீவனுள்ள மெய்யான தெய்வத்தை இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாகத் தனிப்பட்ட ரீதியாக அறிந்திருக்க வேண்டும். இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாகத் தேவனுடன் தனிப்பட்ட ரீதியாக ஒரு உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாமலேயே தேவஉதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எனச் சிலர் எண்ணுகின்றனர். தேவன் சகல மக்களையும் நேசித்து, உலக மக்கள் அனைவரையும் பராமரித்து வருவது உண்மையாயினும், அவரைத் தனிப்பட்ட ரீதியாக அறிந்தவர்களால் மட்டுமே தைரியத்துடனும் பூரண நிச்சயத்துடனும் அவரிடம் செல்ல முடியும் (எபி. 10:19-22). மக்கள் அவர் மூலமாகவே தேவனிடம் சேரும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளனர் (எபே. 2:13-18). இயேசுகிறிஸ்துவே நமக்காகத் தேவனிடம் பரிந்து பேசுகிறவராய் இருக்கின்றமையால் (1யோவா 2:1) நாம், அவர் மூலமாய்த் தேவனிடம் சென்றாலேயே நமது விண்ணப்பங்களுக்குப் பலன் கிடைக்கும் (யோவா 16:23). எனவே, மக்கள் தேவஉதவியைப் பெறுவதற்கு இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசித்து ஏற்றுக்கொண்டு அவருடைய பிள்ளைகளாக வேண்டியது (யோவா 1:12, கலா 3:26) அவசியமாயுள்ளது. அப்போது, எவ்வித தயக்கமும் சந்தேகமும் இல்லாமல், உரிமையுடனும் முழுமையான நிச்சயத்துடனும் தேவஉதவியை நாடி அவரிடம் செல்லக்கூடிய நிலைமை உருவாகும்.

(ஆ) அவன் தேவசெயலை அறிந்திருந்தான் (யோனா 2:2-3) : கடலில் போடப்பட்ட யோனா தேவஉதவியை நாடிப்போனது மட்டுமல்ல, அவன் தேவ செயலையும் அறிந்திருந்தான். அதாவது, கடலில் போடப்பட்ட தன்னைத் தேவன் காப்பாற்றியுள்ளார் என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான். உண்மையில், யோனாவுக்குத் தான் கடலில் போடப்பட்டது மட்டுமே தெரியும். தான் மீனின் வயிற்றுக்குள் இருப்பதை அவன் அறிந்திருக்கவில்லை. எனினும், கடலில் போடப்பட்ட தான் இன்னும் மரணமடையாமல் உயிருடனிருப்பதை அறிந்திருந்த அவன், தான் இன்னும் உயிருடனிருப்பதற்குத் தேவனே காரணம் என்பதையும் அறிந்திருந்தான். இதனால், இரண்டாம் அதிகாரத்தில் தேவனை நோக்கி விண்ணப்பிக்கும் யோனா, தன்னைக் காப்பாற்றும்படி ஜெபிக்காமல், தன்னை உயிரோடே காப்பாற்றியமைக்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தினான். உண்மையில், “மீனின் வயிற்றுக்குள்ளிருந்து யோனா ஏறெடுத்த ஜெபம், விடுவிக்கும்படியான வேண்டுகோளாயிராமல், ஏற்கனவே கிடைத்த விடுதலைக்கான ஸ்தோத்திரமாகவே உள்ளது” (01). யோனாவின் விண்ணப்பத்தில் கோரிக்கைகள் எதையும் நாம் அவதானிப்பதில்லை. மாறாக, தான் ஏற்கனவே ஏறெடுத்த ஜெபத்தைத் தேவன் கேட்டு பதிலளித்ததைப் பற்றியே யோனா குறிப்பிட்டுள்ளான். இதனால் சிலர் இச் ஜெபத்தை, “யோனா மீனின் வயிற்றிலிருந்து வெளியே வந்த பின் ஏறெடுக்கப்பட்ட ஜெபம்” (02) எனக் கருதுகின்றனர். ஆனால், யோனா மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்து ஜெபித்தாகவே முதலாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, இது யோனா கடலில் போடப்பட்ட போது ஜெபித்த விண்ணப்பத்துக்குத் தேவன் பதிலளித்து அவனைக் காப்பாற்றியமைக்காக அவன் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் விண்ணப்பமாகவே உள்ளது. இதனால்தான் அவன், “என் நெருக்கத்தில் நான் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டேன். அவர் எனக்கு உத்தரவு அருளினார்; நான் பாதாளத்தின் வயிற்றிலிருந்து கூக்குரலிட்டேன். நீர் என் சத்தத்தைக் கேட்டீர்” என்று யோனா தன் விண்ணப்பத்தை ஆரம்பித்தான் (யோனா 2:2). கடலில் போடப்பட்ட போது தேவனை நோக்கிக் கதறிய யோனாவைத் தேவன், தான் ஆயத்தம் பண்ணியிருந்த மீனினால் விழுங்கும்படி செய்தார். அம்மீனின் வயிற்றுக்குள்ளி

ருந்த யோனா, தன்னை உயிரோடே காப்பாற்றியதற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தினான்.

இரண்டாம் வசனத்தில் யோனா, 'பாதாளத்தின் வயிறு' எனக் குறிப்பிடுவது மீனின் வயிற்றை அல்ல. தான் கடலில் போடப்பட்டும் உயிருடனிருப்பது மட்டுமே யோனாவுக்குத் தெரியும். கடலுக்குள் போடப்பட்ட போது தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தையே யோனா மூன்றாம் வசனத்திலும் விபரித்துள்ளான். "சமுத்திரத்தின் நடுமையமாகிய ஆழத்திலே நீர் என்னைத் தள்ளிவிட்டீர். நீரோட்டம் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டது. உம்முடைய வெள்ளங்களும் அலைகளும் எல்லாம் என்மேல் புரண்டது" என யோனா கூறுவது, மீனின் வயிற்றுக்குள் இருப்பதைப் பற்றிய விவரணமாக அல்ல, கடலுக்குள் இருக்கும் விவரணமாகவே உள்ளது. 2ம் வசனத்தில், பாதாளம் எனத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள 'ஷியொல்' எனும் எபிரேயப் பதம், மரித்தவர்களின் சரீரம் செல்லுமிடத்தைக் குறிக்கும் விவரணமாகும். இதனாலேயே மரித்தவர்கள் பாதாளத்தில் இறங்குவதாக பழைய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (ஆதி.37:35,42:38, 44:29,31 எண்.16:38). பழைய ஏற்பாட்டில் 65 தடவைகள் இடம் பெறும், 'ஷியொல்' எனும் எபிரேயப் பதம், கல்லறை, குழி, நரகம், பாதாளம் எனப் பலவாறு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள போதிலும், "பழைய ஏற்பாட்டில், மரித்தவர்களின் சரீரங்கள் செல்லுமிடமே ஷியொல் என அழைக்கப்பட்டது"(31). மரணத்தின் பின் நீதிமான்களும், துன்மார்க்கரும் ஷியொலுக்குச் (தமிழில் பாதாளம்) செல்வதாகவே பழைய ஏற்பாடு கூறுகின்றது (ஏசா.38:10, ஆதி.37:35, 42:38, எண்.16:30, யோபு.17:13-16, 21:13, 24:19, சங்.31:17). இதற்குக் காரணம், "ஷியொல் மரித்தவர்களின் சரீரங்கள் செல்லுமிடமான கல்லறையாக அல்லது புதைகுழியாக இருப்பதேயாகும்"(32). இதனால் யோனா, தான் பாதாளத்தின் வயிற்றிலிருப்பதாகக் கூறும்போது, அவன் மரித்த நிலையிலேயே இருந்தான் எனக் கருதலாகாது. ஏனென்றால், ஷியொல் எனும் பதம் மரண நிலையை வர்ணிக்கும் ஒரு விவரணமாகவும் பழைய ஏற்பாட்டில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. சங்கீதம்30:3,18:5 போன்ற வசனங்களில், சங்கீதக்காரன் ஷியொல் எனும் வார்த்தையை (தமிழில் பாதாளம்), தான் மரிக்கக் கூடிய நிலையில் இருப்பதற்கான விவரணமாகவே உபயோகித்துள்ளான். "மர

ணத்தருவாயில், அந்த மரணத்தின் பிடியில் இருப்பவனுடைய நிலைமையின் விவரணமாகவே இவ்வசனங்கள் உள்ளன” (14). இதேபோல யோனாவும், தான் பாதாளத்தின் வயிற்றிலிருந்து கூக்குரலிட்டேன் எனக்கூறுவது, கடலில் போடப்பட்டு மரிக்கப் போகும் நிலையிலிருந்து சுதறியதைப் பற்றிய விவரணமாகும். மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்து விண்ணப்பித்த யோனா, தான் கடலில் போடப்பட்டு மரிக்கக் கூடிய நிலையில் இருந்தபோது, தனது ஜெபத்தைக் கேட்டுத் தேவன் தன்னை இன்னும் உயிரோடு வைத்திருப்பதை அறிந்து தேவனைத் துதித்தான். யோனாவைப் போலவே, தேவன் நம் வாழ்வில் செய்த காரியங்களுக்காக அவருக்குத் துதிசெலுத்தி ஜெபிக்க வேண்டியது நமது கடமையாய் உள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை (1தெச. 5:18, சங்.100:4,150:6,117:1,145:3,96:4, 106:48,147:1).

(இ) அவன் தேவவசனங்களை அறிந்திருந்தான்: கடலில் போடப்பட்ட பின்னர் தேவஉதவியை நாடிப்போன யோனா, தேவன் உயிரோடே தன்னைக் காப்பாற்றிய செயலை மட்டுமல்ல, தேவவசனங்களையும் நன்கறிந்திருந்தான். இரண்டாம் அதிகாரத்திலுள்ள யோனாவின் விண்ணப்ப வாக்கியங்கள் அனைத்தும் தேவவசனங்களாகவே இருக்கின்றன. அதாவது, அவன் சங்கீதப்புத்தகத்தின் வசனங்களையே தன் விண்ணப்பத்தின் வார்த்தைகளாக்கியுள்ளான். “அவன் தன் அனுபவத்தையும் விண்ணப்பத்தையும் சங்கீதத்தின் வசனங்களுக்கூடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளான்” (13). உண்மையில், யோனா தேவவசனங்களை நன்கு அறிந்திருந்தமையினாலேயே அவனால் இவ்வாறு ஜெபிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. யோனாவின் விண்ணப்பத்தில் 2ம் வசனத்தின் முதற்பகுதி சங்கீதம் 120:1 மற்றும் 3:4 இலிருந்தும், 2ம் வசனத்தின் பிற்பகுதி சங்கீதம் 18:4-5 இலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் 3ம் வசனம் சங்கீதம் 88:6-7, 42:7 இலிருந்தும், 4ம் வசனம் சங்கீதம் 31:22, 5:7 இலிருந்தும் 5ம் வசனம் சங்கீதம் 69:1-2 இலிருந்தும், 6ம் வசனம் சங்கீதம் 49:15, 56:13, 103:4 இலிருந்தும், 7ம் வசனம் சங்கீதம் 107:5 இலிருந்தும், 8ம் வசனம் சங்கீதம் 31:6 இலிருந்தும், 9ம் வசனம் சங்கீதம் 50:14, 69:30, 107:22, 3:8, 37:39 இலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம். சங்கீதக்காரனின் அனுபவங்களில் தன்னை இனங்காணும் யோனா, சங்கீதக்காரனின் வார்த்தைகளிலேயே

தன்விண்ணப்பத்தை ஏற்றெடுத்துள்ளான். இது, கிறிஸ்தவர்களாகிய நமது ஜெப வாழ்வுக்குச் சிறந்த ஒரு முன் மாதிரியாக உள்ளது. யோனாவைப்போல நாமும் தேவவசனங்களை அறிந்திருக்கவேண்டும். அவற்றை அனுதினமும் வாசித்து தியானித்து (சங்.1:2), மனனம் செய்து, இதயத்தில் பதித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் (நீதி.3:3, 7:3). கிறிஸ்துவின் வசனம் நமக்குள்ளே சகல ஞானத்தோடும் பரிபூரணமாக வாசமாயிருக்க வேண்டும் (கொலோ.3:16). அப்போது, யோனாவைப் போல, நமது சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ற தேவவசனங்களை உபயோகித்து நம்மால் ஜெபிக்கமுடியும். அதேசமயம், தேவ வசனங்களை அறிந்திருந்தால் மட்டுமே நம்மால் சரியான விதத்தில் ஜெபிக்கவும் முடியும். ஜெபத்தின் வெற்றிக்கு தேவவசனம் நம்மில் நிலைத்திருக்கவேண்டியதன் அவசியத்தை யோவான் 15:7ல் இயேசுகிறிஸ்து தெரிவித்துள்ளார். எனவே, நம் ஜெபவாழ்க்கை அர்த்தமும் பயனும் உள்ளதாக இருப்பதற்கு, பொக்கிஷங்களைச் சேகரிப்பதைப்போல தேவவசனங்களை நம் இதயத்திலே சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(2) யோனாவின் விளக்கம் (யோனா2:4-9 அ)

கடலில் போடப்பட்டும் தன் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டு தன்னை உயிரோடு காப்பாற்றியதற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் யோனா, கடலில் போடப்பட்ட பின்பு தனக்கு நேர்ந்தவற்றை விளக்கினான். யோனாவின் வார்த்தைகள் அனைத்தும் கடலுக்குள் அவனுக்கேற்பட்ட அனுபவத்தின் பிரதிபலிப்பாய் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். 2ம் அதிகாரத்தில், 2ம் வசனம் முதல் 7ம் வசனம் வரை யோனாவின் கூற்றுக்கள் அனைத்திலும் வினைச்சொற்கள் இறந்தகாலத்திலேயே இருப்பதனால், அவன் தனக்கு நேர்ந்தவற்றை விளக்கும் கூற்றுக்களாகவே அவை உள்ளன (யோனாவுக்குத் தான் கடலில் போடப்பட்டது மட்டுமே தெரியும். தான் மீனின் வயிற்றுக்குள் இருப்பதை அவன் அச்சமயம் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதை நாம் மறக்கலாகாது).

(அ) அவனது உறுதியான விசுவாசம் (யோனா 2:4): கடலின் ஆழத்தில் போடப்பட்ட யோனா, தனது விண்

ணப்பத்தைக் கேட்டுத் தேவன் தன்னை உயிரோடே காப்பாற்றியுள்ளதை அறிந்தமையினால் உறுதியான விசுவாசத்துடன் இருந்தான். இதனால், தான் எப்படியும் கரை சேர்ந்து தேவனை அவருடைய ஆலயத்தில் வழிபடுவேன் எனும் நம்பிக்கை அவனுக்கிருந்தது. எனவே அவன், “நான் உமது கண்களுக்கு எதிரே இராதபடிக்குத் தள்ளப்பட்டேன், ஆகிலும் உம்முடைய பரிசுத்த ஆலயத்தை நோக்குவேன்” என்று கூறினான் (யோனா 2:4). “உம்முடைய பரிசுத்த ஆலயம் என யோனா குறிப்பிடுவது அக்காலத்தில் எருசலேம் நகரில் இருந்த தேவனுடைய ஆலயத்தையேயாகும்” (06). பரலோகத்திலிருக்கும் தெய்வம் அக்காலத்தில் எருசலேம் நகர ஆலயத்தில் வாசமாயிருப்பதாகவே இஸ்ரவேல் மக்கள் நம்பினர். தான் கடலுக்குள் இருந்தாலும் தேவன் தன்னைக் கரைசேர்ப்பார் எனும் உறுதியான விசுவாசம் யோனாவுக்கு இருந்தமையினாலேயே, தேவனை அவருடைய ஆலயத்தில் வழிபடுவதைப் பற்றி அவன் கூறினான். யோனாவைப் போலவே, ஆபத்துக்களுக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் மத்தியில் சிக்கித் தவிக்கும்போது, தேவன் நம்மை விடுவிப்பார் எனும் உறுதியான விசுவாசம் நமக்கு இருக்கவேண்டும். எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் தேவன் மீது நாம் வைத்திருக்கும் விசுவாசம் தளர்ந்து போகாதபடிக்கு நாம் அவரையே முற்றிலுமாய் நம்பியிருக்கவேண்டும் (யாக்.1:6, எபி.11:6).

தேவனுடைய ஆலயத்தில் வழிபடுவேன் எனும் உறுதியான விசுவாசம் யோனாவுக்கு இருந்தாலும்கூட, “அச்சமயம் தான் தேவசமுகத்தில் இல்லை எனும் உணர்வுடனேயே அவன் இருந்தான்” (06). இதனால்தான், “நான் உமது கண்களுக்கு எதிரே இராதபடிக்குத் தள்ளப்பட்டேன்” என அவன் கூறினான் (யோனா 2:4அ). யோனா, தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல், அவரது சமுகத்தைவிட்டு ஓடிப்போனமையால், தான் அவருடைய சமுகத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக எண்ணினான். “தான் பாதாளத்தின் வயிற்றிலிருப்பதாக 2ம் வசனத்தில் யோனா கூறியது, அவன் நிரந்தரமாகத் தேவசமுகத்திலிருந்து தள்ளப்பட்ட உணர்வுடனிருப்பதையே அறியத்தருகின்றது”(06). அப்படியிருந்தும், நான் மறுபடியும் தேவசமுகத்தில் இருப்பேன், அவருடைய ஆலயத்தில் அவரை வழிபடுவேன் எனும் உறுதியான விசுவாசமும் அவனுக்கிருந்தது. “தேவன்

தன்னை விடுவிப்பார் எனும் விகவாசத்துடன் அவன் இருந்தான்” (23). நாமும் கூட சில சமயங்களில் தேவ வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியாது அவரது சமூகத்தைவிட்டு ஒடிப்போகிறவர்களாக இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில், தேவன் நம்மை மன்னித்து, மறுபடியும் நம்மை ஏற்றுக் கொள்வாரா எனும் சந்தேகம் ஏற்படலாம். இத்தகைய நிலையில் நாம் இருந்தால், யோனாவுக்கிருந்தது போன்ற உறுதியான விகவாசம் நமக்கிருக்க வேண்டியது அவசியம். அவர் தன்னிடத்தில் வருகின்ற எந்த ஒரு மனிதனையும் புறம்பே தள்ளுவதில்லை (யோவா 6:37ஆ). எனவே, நாமும் நம் கீழ்ப்படியாமையிலிருந்து மனந்திரும்பி, விகவாசத்துடன் தேவனிடம் மறுபடியுமாக வரவேண்டும்.

(ஆ) அவன் உயிருடனிருக்கும் விந்தை (யோனா 2:5-7): கடலில் போடப்பட்ட யோனா, தான் இன்னும் உயிருடனிருப்பதற்குத் தேவனே காரணம் என்பதை நன்கறிந்திருந்தான். இதனால், தான் ஆழ்கடலிலிருந்து கூப்பிட்ட போது தேவன் தன் சத்தத்தைக் கேட்டதாகக் கூறிய யோனா, தேவனே தன்னை உயிரோடு காப்பாற்றியதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளான் (யோனா 2:2). கடலின் அடியில், மரிக்கும் தருவாயில் இருந்த போது தன்னைத் தேவன் காப்பாற்றியதைப் பற்றிக் கூறும் யோனா, “தண்ணீர்கள் பிராணபரியந்தம் என்னை நெருக்கினது. ஆழி என்னைச் சூழ்ந்தது. கடற்பாசி என் தலையைச் சுற்றிக் கொண்டது. பர்வதங்களின் அடிவாரங்கள் பரியந்தமும் இறங்கினேன். பூமியின் தாழ்ப்பாள்கள் என்றென்றைக்கும் என்னை அடைக்கிறதாயிருந்தது. ஆனாலும் என் தேவனாகிய கர்த்தாவே நீர் என் பிராணனை அழிவுக்குத் தப்புவித்தீர். என் ஆத்துமா என்னில் தொய்ந்து போகையில் கர்த்தரை நினைத்தேன். அப் பெர்முது என் விண்ணப்பம் உமது பரிசுத்த ஆலயத்திலே உம் மிடத்தில் வந்து சேர்ந்தது”(யோனா 2:5-7). யோனாவின் வார்த்தைகள், கடலுக்குள் அவனுக்கேற்பட்ட அனுபவத்தின் விவரணமாகும். கடலின் அடித்தளத்துக்கே சென்றுவிட்ட யோனா, “தான் சிறைப்பட்டுள்ளதாக உணர்ந்தான்”(06). தண்ணீர் தன்னைக் கொன்றுவிடும் எனும் எண்ணத்துடனேயே, “தண்ணீர்கள் பிராணபரியந்தம் என்னை நெருக்கினது என்றான் (யோனா 2:5). “கடற்பாசி என யோனா குறிப்பிடுவது கடலின் அடியில் வளரும் புற்களையேயாகும்” (13). அவை யோனாவின் தலையைச்

சுற்றிக்கொண்டதிலிருந்து, அவன் கடலின் அடித் தளத்துக்கே சென்றுள்ளதை அறிகின்றோம். உண்மையில், “கடலின் அடித்தளத்தையே யோனா பர்வதங்களின் அடிவாரங்கள் (யோனா 2:6) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளான்” (06). தண்ணீருக்கு மேலே இருக்கும் மலைகளின் அடித்தளம் கடலுக்குள் இருப்பதாகவே அக்கால மக்கள் எண்ணினர். கடலின் அடித்தளத்திற்குச் சென்ற யோனா, தான் பாதாள உலகத்துக்கே சென்றுவிட்டதாக நினைத்தான். 6ம் வசனத்தில், “பூமியின் தாழ்ப்பாள்கள்” என்பதில், “பூமி எனும் பதம் மூலமொழியில், பாதாள உலகம் எனும் அர்த்தமுடையது” (06). “பாதாள உலகம் தன்னை உள்ளே வைத்துக் கதவைப் பூட்டி தாழ்ப்பாள்கள் போட்டுள்ளதாகத் தன் நிலையை வர்ணிக்கும் யோனா” (15), தாழ்ப்பாள்கள் நிரந்தரமாய்த் தன்னை உள்ளே வைத்திருக்க முயற்சிப்பதாக நினைத்தான். உண்மையில், இனிமேல் தன்னை எவராலும் காப்பாற்றமுடியாது; பாதாள உலகம் தன்னை வெளியே விடாது; தான் மரிக்கப் போவது நிச்சயம் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட போதே யோனா தேவனை நோக்கி முறையிட்டுள்ளான். இதனால்தான், “என் ஆத்துமா என்னில் தொய்ந்து போகையில் கர்த்தரை நினைத்தேன்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளான் (யோனா 2:7). “ஆத்துமா தொய்ந்து போகையில் என்பதன் அர்த்தம், சுய உணர்வு இல்லாமல் போகும் போது என்பதாகும்” (06). அதாவது, யோனா மரணத்தருவாயிலேயே—கடைசிமூச்சு நிற்கப்போகும் நேரத்திலேயே தேவனிடம் வந்துள்ளான். நம்மில் அநேகர் யோனாவைப் போலவே, நம்மால் இனிமேல் எதுவும் செய்யமுடியாது எனும் நிலை வரும்போது மட்டுமே தேவஉதவியை நாடிச் செல்கின்றோம். மனிதர்களால் நம்மை விடுவிக்கமுடியாது என்பதைக் கண்டுகொண்ட பின்பே தேவனைத் தேடத்தொடங்குகின்றோம். அத்தகைய ஒரு நிலையிலிருந்து யோனா தேவனிடம் மன்றாடிய போது, அவனை ஒரு மீனின் வயிற்றுக்குள் அனுப்பி உயிரோடே காப்பாற்றிய தேவன், நம்மையும் விடுவிக்கிறவராய்—நமக்கு உதவி செய்கிறவராய் இருக்கின்றார்.

(இ) அவனது உள்ளத்தின் விருப்பம் (யோனா 2:8—9 அ): தேவன் தன் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டு தன்னை உயிரோடே காப்பாற்றியுள்ளதை யோனா அறிந்திருந்த போதிலும், தான் எங்கிருக்கின்றேன் என்பதை அறியாதவனாகவே

இருந்தான். அப்படியிருந்தும் தேவன் தன்னை உயிரோடு வைத்திருப்பதனால், அதற்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்துமுகமாக, “பொய்யான மாயையைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறவர்கள் தங்களுக்கு வரும் கிருபையைப் போக்கடிக்கிறார்கள். நானோ வெனில் துதியின் சத்தத்தோடே உமக்குப் பலியிடுவேன். நான் பண்ணின பொருத்தனையைச் செலுத்துவேன் என்றான்” (யோனா 2:8-9அ). தன்னை உயிரோடே காப்பாற்றியதற்காகத் தேவனுக்குத் துதிசெலுத்தி, உதவிக்காக மன்றாடியபோது செய்த பொருத்தனையை நிறைவேற்றுவதே யோனாவின் உள்ளத்தின் விருப்பமாயிருந்தது. யோனா பொருத்தனை பண்ணி ஜெபித்துள்ள போதிலும், அவன் பண்ணிய பொருத்தனை என்ன என்பதை அவன் இங்கு குறிப்பிடவில்லை (யோனா 2:9). அக்கால மக்கள் நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளில் பொருத்தனைப் பண்ணி ஜெபிப்பது வழமை (1சாமு.1:10-11). பொருத்தனைகள் மார்க்கக் கட்டளைகளுக்குட்பட்டவையாக இருக்கவில்லை. எனினும், மக்கள் தாமாகவே விரும்பி பொருத்தனை செய்து ஜெபித்தனர். ஆனால், பொருத்தனை செய்தவன் அதை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருந்தான். (பிர.5:4-5). எனவே, யோனாவும் தான் செய்த பொருத்தனையை நிறைவேற்றுவதாகத் தேவனிடம் கூறினான்(யோனா2:9). “பொருத்தனை பண்ணி ஜெபிப்பது, தேவ ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான சிறந்த வழி” (33) எனச் சிலர் கருதினாலும், நமது பொருத்தனை தேவனுடன் பேரம்பேசுவது போன்ற ஒரு விடயமாக மாறிவிடக் கூடாது. அதாவது, ஆண்டவரே நீர் இதைச் செய்யும் நான் உமக்காக அதைச் செய்கிறேன் எனும் மனநிலையில் அல்ல, மாறாக, தேவன் நமக்குச் செய்யப்போகின்ற காரியத்திற்கு அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் செயல்களாகவே நம்முடைய பொருத்தனைகள் இருக்கவேண்டும். இதற்கு அன்னாளின் பொருத்தனை சிறந்த உதாரணமாய் உள்ளது (சாமு. 1:10-11). யோனா, தான் செய்த பொருத்தனையை நிறைவேற்றுவதைப் பற்றியே சிந்தித்தவனாக இருந்தான். அவன், தான் எங்கிருக்கிறேன் என்பதை அறியாதிருந்தபோதிலும், தன்னை இதுவரையில் உயிரோடே காத்த தேவன்-தன் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டுத் தன்னை மரணத்தின் பிடியிலிருந்து விடுவித்த தேவன், எப்படியும் தன்னைக் கரைசேர்ப்பார் எனும் உறுதியான நம்பிக்கை

யுடன், தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கும் மனநிலையில் இருந்தான். இன்னும் முழுமையான விடுதலை கிடைக்காத போதிலும், இது வரை தன்னை உயிருடன் காத்த தேவனை அவன் ஸ்தோத்தரித்தான். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் இத்தகைய மனநிலையுடன் இருக்கவேண்டியது அவசியம். இம்மட்டும் உதவிய தேவன் இனிமேலும் உதவி செய்வார் எனும் நம்பிக்கையுடன், ஸ்தோத்திரத்தோடே நம்முடைய விண்ணப்பங்களை நாம் அவரிடம் ஏற்றடுக்கவேண்டும் (பிலி.4:6).

யோனா தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கும் வேளையில், “பொய்யான மாயையைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறவர்கள் தங்களுக்கு வரும் கிருபையைப் போக்கடிக்கிறார்கள்”(யோனா 2:8) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளான். “பொய்யான மாயையைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறவர்கள் என்பது விக்கிரகங்களை நம்பிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் எனப் பொருள்படும்”(06). சங்கீதம் 31:6 இலும், வீண் மாயைகளைப் பற்றிக் கொள்கிறவர்கள் எனும் வாக்கியம் இதே அர்த்தத்துடனேயே உள்ளது. எனவே, விக்கிரகங்களை நம்பிக் கொண்டிருப்பவர்கள் இக்கட்டுக்காலத்தில் அவை எந்தளவுக்குப் பயனற்றவை என்பதை அறிந்து கொள்வார்கள் என்றே யோனா கூறினான். “கடலில் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டபோது, கப்பலில் இருந்தவர்கள் தங்கள் தெய்வங்களை நோக்கிக் கூப்பிட்டதை நினைத்தவனாகவே யோனா இவ்வாறு கூறியுள்ளான்”(03). பொய்யான தெய்வங்களான விக்கிரகங்களை நம்பியிருப்பவர்கள், தேவனுடைய கிருபையை அனுபவிக்கமுடியாதவர்களாயுள்ளனர். இதனால், அவர்கள் தங்களுக்கு வரும் கிருபையைப் போக்கடிக்கிறார்கள் என்பதை யோனா சுட்டிக்காட்டியுள்ளான். “விக்கிரகங்கள் வெள்ளியும் பொன்னும் மனுஷருடைய கைவேலையுமாயிருக்கிறது. அவைகளுக்கு வாயிருந்தும் பேசாது, அவைகளுக்கு கண்களிருந்தும் காணாது, அவைகளுக்கு காதுகளிருந்தும் கேளாது, அவைகளுக்கு முக்கிருந்தும் முகராது, அவைகளுக்கு கைகளிருந்தும் தொடாது, அவைகளுக்கு கால்களிருந்தும் நடவாது, தங்கள் தொண்டையால் சத்தமிடவும் மாட்டாது. அவைகளைப் பண்ணுகிறவர்களும், அவைகளை நம்புகிறவர்கள் யாவரும் அவைகளைப் போலவே இருக்கின்றார்கள் (சங்.115:4-8). எனவே, விக்கிரகங்களை நம்பி ஏமாற்றமடைந்து போகாமல், யோனாவைப் போல, ஜீவனுள்ள தேவனையே நாம் நம்பவேண்டும். அவரே

ஆபத்துக்காலத்தில் அனுகூலமான துணையாய் இருப்பவர் (சங்.46:1).

(3) யோனாவின் விடுதலை (யோனா 2:9ஆ-10)

மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்தவாறே தன்னை உயிரோடே காத்த தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கும் யோனா, தேவனால் மட்டுமே தன்னை விடுவிக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்தவனாக, "இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது என்றான். கர்த்தர் மீனுக்குக் கட்டளையிட்டார் அது யோனாவைக் கரையிலே கக்கிவிட்டது (யோனா2:9ஆ-10). இவ்வசனத்தில், யோனாவின் அறிக்கையையும், தேவனின் ஆளுகையையும், மீனின் அர்ப்பணிப்பையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

(அ) யோனாவின் அறிக்கை (யோனா 2:9ஆ) : "இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது" என்பதே மீனின் வயிற்றுக்குள் இருந்த யோனாவின் அறிக்கையாய் இருந்தது. கடலில் போடப்பட்ட தன்னைத் தேவனே மரணத்தின் பிடியிலிருந்து இரட்சித்துள்ளார் என்பதை யோனா அனுபவரீதியாகக் கண்டு கொண்டமையினாலேயே இவ்வாறு கூறினான். உண்மையில், தன்னுடைய தெய்வத்தைத் தவிர மனிதனை இரட்சிப்பதற்கு உலகில் வேறு எவரும் இல்லை என்பதை யோனா நன்கறிந்திருந்தான். "ஜீவனுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் மட்டுமே மனிதனை இரட்சிப்பவர் என்பதனாலேயே, 8ம் வசனத்தில், விக்கிரகங்களை நம்புகிறவர்கள் தங்களுக்கு வரும் கிருபையைப் போக்கடிக்கிறார்கள் என்பதை யோனா சுட்டிக்காட்டியுள்ளான்"(13). உண்மையில், வேதாகமத்தில் தன்னை வெளிப்படுத்தியுள்ள தேவன் மட்டுமே மனிதனை இரட்சிக்கக்கூடிய மெய்யான தெய்வமாய் இருக்கின்றார். எனவே, இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது என்பதைத் தமது சொந்த அனுபவத்தில் கண்டுள்ள கிறிஸ்தவர்கள், அதுபற்றி எவ்வித தயக்கமும் சந்தேகமும் இன்றி அவ்வுண்மையை உலகுக்கு அறிவிக்கவேண்டியது அவசியமாயுள்ளது. கிறிஸ்தவர்கள் எனத் தம்மை அழைத்துக் கொள்பவர்கள் கூட, மெய்யான தெய்வமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவிடம் மட்டுமல்ல, மற்றைய மதத் தெய்வங்களின் மூலமும் இரட்சிப்படையலாம் எனும் கருத்துடையவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆனால் வேதாகமமோ தெட்டத்

தெளிவாக, "இயேசு கிறிஸ்துவாலேயன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை, நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை" எனக்கூறுகின்றது (அப்.4:12). எனவே, இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் கிட்டும் இரட்சிப்பை அனுபவரீதியாகக் கண்டுள்ள நாம், அவரிடத்தில் மட்டுமே மனிதனுக்கு இரட்சிப்பு உண்டு என்பதை அறிவிப்பவர்களாக இருக்கவேண்டியது அவசியம்.

(ஆ) தேவனின் ஆளுகை (யோனா 2:10 அ): மீனின் வயிற்றுக்குள்ளிருந்து யோனாவை வெளியே கொண்டு வரத் தீர்மானித்த தேவன் மீனுக்குக் கட்டளையிட்டார். இதிலிருந்து அவர் மனிதர்களை மட்டுமல்ல, ஏனைய உயிரினங்களையும் தனது ஆளுகையின் கீழ் வைத்திருப்பவர் என்பதை அறியக்கூடியதாயுள்ளது. மத்தேயு6:26, சங்கீதம்104:21,26-28 போன்ற வசனங்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், நீர்வாழ் உயிரினங்கள் என்பவற்றையும் தேவனே பராமரிக்கின்றார் எனும் உண்மையை அறியத்தருகின்றன. தேவன் சகல ஜீவன்களையும் சிருஷ்டித்தது மட்டுமல்ல அவற்றைக் காப்பாற்றுகிறவராகவும் இருக்கின்றார் (நெகே.9:6). தேவன் சகலத்தையும் தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்து ஆளுகை செய்பவராக இருப்பதனால், அவர் தனிப்பட்ட ரீதியாக நம்மையும் பராமரிப்பவராக இருக்கின்றார். பறவைகள், மிருகங்கள், நீர்வாழ் உயிரினங்கள் அனைத்தையும் விட மனிதர்களாகிய நாம் சிறப்பான சிருஷ்டிகளாக இருப்பதனால், தேவனுடைய பராமரிப்பு நமக்கு நிச்சயம் கிட்டும் என இயேசு கிறிஸ்துவே தெரிவித்துள்ளார் (மத். 6:25-34). எனவே, நாம் வாழ்வின் தேவைகளுக்காக கவலைப்பட்டு கலங்கவேண்டிய தில்லை. நம்மை ஆளுகை செய்யும் தேவன் நிச்சயமாய் நம்மைப் பராமரிப்பார்.

(இ) மீனின் அர்ப்பணிப்பு (யோனா 2:10ஆ): தேவன் மீனுக்குக் கட்டளையிட்டவுடனேயே அது யோனாவைக் கரையிலே கக்கிவிட்டது. "யோனாவைப் போலல்லாது, மீன் உடனடியாகத் தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தது"(03). உண்மையில், மனிதரைவிட மற்றைய உயிரினங்கள், தம்மைப் படைத்து பராமரிக்கும் தேவனுக்கு உண்மையும் விகவாசமும்

உள்ளவைகளாக இருக்கின்றன என்றே சொல்ல வேண்டும். இதனால் சில சமயங்களில், மனிதர்களாகிய நாம், நம்மைவிட அறிவு குறைந்த ஜீவன்களிடமிருந்தும் சில பெரிய பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. நாமும் யோனாவைப் போலல்லாது, அவனைக் கரையிலே கக்கிய மீனைப்போல தேவனுடைய கட்டளைகளுக்கு உடனடியாகக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

தேவசெய்தியுடன் ஒடிப்போன யோனா!

1. மாநகரத்துக்குச் சென்றவனின் செயல் (3:1-4அ)
2. மனந்திரும்பிய மக்களின் செயல் (3:4ஆ-9)
3. மனஸ்தாபப்பட்ட தேவனின் செயல் (3:10)

யோனா தீர்க்கதரிசியின் புத்தகத்தின் முன்றாம் அதிகாரம் அவனுடைய வாழ்வின் ஒரு புதிய ஆரம்பத்தை அறியத்தருகின்றது. தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அவனுக்கு மறுபடியும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் தேவ சமூகத்தை விட்டு ஒடிப்போன யோனா, தேவ செய்தியுடன் நினைவே நகருக்கே ஒடிப்போனான். நகரில் யோனா அறிவித்த செய்தி அந்நகர மக்களில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் தங்கள் பாவங்களுக்காக மனம் வருந்தி தேவனிடமாய் மனந்திரும்பி வந்தமையால் தேவனும் அவர்களை மன்னித்துவிடுகின்றார். இவ்விடயங்களை அறியத்தரும் யோனா புத்தகத்தின் 3ம் அதிகாரத்தில், இவற்றோடு சம்பந்தப்பட்ட யோனாவினதும், நினைவே நகர மக்களினதும், தேவனினதும் செயல்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

(1) மாநகரத்துக்குச் சென்றவனின் செயல் (யோனா 3:1-4 அ)

தேவ சமூகத்தை விட்டு ஓடிப்போய் ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்ட யோனா (அதி.1), அவருடைய உதவியை நாடிச்சென்ற போது அற்புதமான முறையில் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப் பட்டமையால்(அதி.2), தேவ கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து செயல் படத் தொடங்கினான். மறுபடியும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஓடிப்போவது எவ்விதத்திலும் சாத்தியமற்றதும், அறிவீனமானதுமான செயல் என்பதைக் கண்டு கொண்ட யோனா, தான் முழுமனதுடன் விரும்பாத காரியத்தை, அதாவது கொடியவர்களான அசீரியர்களுக்குத் தேவ செய்தியை அறிவிப்பதற்குச் சென்றான். தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவரது சித்தத்திற்கு அடிபணிவதைவிட இனிமேல் தன்னால் எதுவும் செய்யமுடியாது என்பதைக் கடற்கொந்தளிப்பு அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்திருந்தது. கொந்தளிக்கும் கடலுக்குள் போடப் பட்ட பயங்கர அனுபவம், இனிமேல் கர்த்தருக்குப் பயந்து அவரது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியதன் அவசியத்தை அவனுக்கு உணர்த்தியிருந்தது. கர்த்தருடைய வார்த்தையின் மூலம் அவரது வழிகளைக் கற்றுக் கொள்ள மறுக்கும் போது, அவருடைய சிட்சையின் கடுமையான பாதையிலேயே கிறிஸ்தவ வாழ்வின் அடிப்படை உண்மைகளைக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டியதாயிருக்கும் என்பதற்கு யோனாவின் வாழ்க்கை சிறந்த உதாரணமாய் உள்ளது. இரண்டாவது தடவையாக தேவன் யோனாவை நினைவேக்குப் போகச் சொல்லும்போது, அவன் உடனடியாகக் கீழ்ப்படிந்தான். "முதலிரு அதிகாரங்களிலும், கடற்காற்று, கடல், கடலிலிருந்த மீன் என்பன எவ்வாறு தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தனவோ, அதேவிதமாக யோனாவும் கீழ்ப்படிந்தான்" (19). தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நினைவேக்குச் சென்று தேவ செய்தியை யோனா அறிவித்ததைப் பற்றிக்கூறும் முன்றாம் அதிகாரத்தின் ஆரம்ப வசனங்கள், முன்று முக்கிய விடயங்களை அறியத்தருகின்றன.

(அ) கிருபையின் அளவற்ற தன்மை (யோனா 3:1-2): தேவ சமூகத்தை விட்டு ஓடிப்போன யோனாவை

அவர் மறுபடியுமாக நினைவேக்கு அனுப்புவது, தேவ கிருபையின் அளவற்ற தன்மையையே வெளிப்படுத்துகின்றது. “இரண்டாந்தரம் கர்த்தருடைய வார்த்தை யோனாவுக்கு உண்டாகி, அவர் நீ எழுந்து மகாநகரமாகிய நினைவேக்குப் போய், நான் உனக்குக் கற்பிக்கும் வார்த்தையை அதற்கு விரோதமாய்ப் பிரசங்கி என்றார்” (யோனா. 3:1-2). முதலில் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகிக்காமல், அதைத் தவறவிட்டவனுக்கு மறுபடியுமாக ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பது தேவகிருபையின் செயலாகவே உள்ளது. மனிதர்களைப் பொறுத்தவரை, இத்தகைய நபர்களுக்கு இன்னுமொரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும் மனநிலை இருக்காது. ஆனால், தேவன் அப்படிப்பட்டவரல்ல. அவர் மனிதனுக்குப் பல சந்தர்ப்பங்களைக் கொடுக்கின்றார். முதல் தோல்வியோடு அவர் நம்முடனான நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக்கொள்வதில்லை. உண்மையில், கீழ்ப்படியாமையே காரணமாக தேவனுடைய ஈவுகளைப் பெறத் தகுதியற்றவனாகிய யோனா, மறுபடியுமாகத் தீர்க்கதரிசியாக நினைவேக்கு அனுப்பப்பட்டமை, “அவனுக்குக் கிடைத்த அளவற்ற தேவகிருபைக்கான அடையாளமாகவே இருக்கின்றது”(27). தன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஓடிப்போன யோனாவைத் தேவன் மறந்துவிட்டு, அவனுக்குப் பதிலாக இன்னுமொருவனை நினைவேக்கு அனுப்பியிருக்கலாம். ஆனால், கிருபை நிறைந்த தேவன் மறுபடியுமாக யோனாவையே அனுப்பினார். “அவர் உருக்கமும், இரக்கமும் நீடிய சாந்தமும் மிகுந்த கிருபையுமுள்ளவர்..... அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்குத் தக்கதாக நமக்குச் செய்யாமலும், நம்முடைய அக்கிரமங்களுக்குத் தக்கதாக நமக்குச் சரிக்கட்டாமலும் இருக்கின்றார்”(சங்.103:8,10).

தேவகிருபை காரணமாக மனிதருக்கு இரண்டாவது சந்தர்ப்பம் கிடைத்த பல சம்பவங்கள் வேதாகமத்தில் உள்ளன. ஆபிரகாமைத் தேவன் அழைத்தபோது, அவனைத், தான் காண்பிக்கும் தேசத்துக்குப் போகும்படி அறிவுறுத்தினார்(அப். 7:2-3). அவன் ஆரம்பத்தில் தேவ கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து தன் சொந்த நாட்டைவிட்டு புறப்பட்டு வந்தாலும், பாதி வழியில் ஆரானில் இருந்துவிட்டான்(ஆதி.11:31). இதனால், தேவன் மறுபடியுமாக கானானுக்குப் போகும்படி ஆபிரகாமுக்கு அறிவுறுத்தினார்(ஆதி.12:1). உண்மையில், “தேவ அழைப்பு இரண்டாவது தடவை ஆபிரகாமுக்குக் கிடைத்திராவிட்டால், அவன்

இருந்திருப்பான்” (16). ஆனால் தேவன், முதல் படிப்படிசையையே மன்னித்து, மறுபடியுமாக ஆபிரகாமை அழைத்தார். அதேபோல, இயேசுகிறிஸ்துவை மூன்று தடவைகள் கிறிஸ்தவராக அவர் யார் என்றே தனக்குத் தெரியாது என்று கருதியும் பண்ணி அவரைச் சபித்த பேதுரு (மத்.26:69-74), அப் போல்தலப் பணியிலிருந்து அகற்றப்படவில்லை. இயேசுகிறிஸ்து மறுபடியுமாக அவனைச் சந்தித்து, அவன் செய்யவேண்டிய பணியை அவனிடமே ஒப்படைத்தார் (யோவா.21:15-17). இதேவிதமாகத் தன்னைவிட்டு வழிவிலகிச் செல்லும் மக்களிடம் மறுபடியும் மறுபடியும் தேவன் வருகிறவராய் இருக்கின்றார் என்பதற்கு, இஸ்ரவேல் மக்களுடைய வாழ்க்கை சிறந்த உதாரணமாயுள்ளது. நமது கீழ்ப்படியாமை, பாவச்செயல்கள், எதிர்ப்புகள், சுயநலக் கிரியைகள் என்பவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல், மறுபடியும் மறுபடியும் நமக்கு அவர் தந்துள்ள பணியைச் செய்யும்படி நம்மை அழைப்பவராகத் தேவன் இருக்கின்றார். விழுந்து போனவர்களைத் தூக்கியெடுத்து மறுபடியுமாக அவர்களை நிற்கவைக்கும் தேவனின் கிருபைக்கு அளவேயில்லை. உண்மையில், “தேவ கிருபை நம்மைத் தாங்கியிருக்காவிட்டால், நம்மில் ஒருவர் கூட இன்று நாம் இருக்கும் நிலையில் இருக்கமாட்டோம்” (16). “நாம் நிர்மூலமாகாதிருப்பது கர்த்தருடைய கிருபையே. அவருடைய இரக்கங்களுக்கு முடிவில்லை” (புலம்.3:22).

தேவனுடைய அளவற்ற கிருபையைப் பற்றிய இன்னுமொரு அரிய உண்மையை நாம் யோனாவின் வாழ்வில் அவதானிக்கலாம். அதாவது, இரண்டாவது தடவை வரும் தேவ அழைப்பு, முதல் அழைப்பிற்குச் சமமானதாகவே இருக்கும். ஆபிரகாம் இரு தடவைகள் தேவனால் அழைக்கப்பட்ட போதிலும், இரு தடவைகளும் கானானுக்குச் செல்லும்படியான அறிவுறுத்தலே கொடுக்கப்பட்டது (அப்.7:2-3, ஆதி.12:1). அதேபோல, பேதுருவுக்கும் ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட பணியே திரும்பவும் கொடுக்கப்பட்டது (மத்.16:17-19, யோவா.21:15-17). யோனா கீழ்ப்படியாமல் ஓடிப்போனமையால், தேவன் அவனது பதவியையோ பணியையோ மாற்றவில்லை. தேவன் மாறாதவராக இருக்கின்றமையால் (சங்.10:26-27, மல்.3:6, எபி.13:8, 1சாமு.15:29) அவருடைய அழைப்பும், மனிதருக்கு அவர் அருளும் வரங்களும் மாறாதவைகளாய் இருக்கின்றன (ரோ.11:29). இதனால், விழுந்து போனவர்களை,

அவர்கள் எந்த இடத்தில் இருந்து விழுந்தார்களோ, அதே இடத்திலேயே அவர்களை அவர் மறுபடியுமாக வைக்கின்றார். "தேவன் நம்மை வைத்திருக்கின்ற இடத்திலிருந்து நாம் ஓடிப் போனால் அவர் மறுபடியுமாக நம்மை அதே இடத்திற்குக் கொண்டு வருவார்" (16). சோதனைக் காலத்தில் பாவத்தில் விழுந்துபோன பக்தர்கள், தேவகிருபை காரணமாக மனந்திரும்பி தேவனிடம் வரும்போது அவர், அவர்களை எவ்வாறு மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றாரோ அதேவிதமாக நாமும் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு நேசிக்கவேண்டும். விழுந்து போனவர்களைத் தூக்கிவிடவேண்டியது நம்முடைய கடமையாயிருப்பதனால் (கலா.6:1, யாக்.5:19-20), தேவனைப் போல நாமும் மனந்திரும் பியவர்களை மன்னித்து அவர்கள் குற்றங்களை மறந்துவிட வேண்டும். தேவன் ஒருவனில் ஆரம்பித்த செயலை கடைசி வரைக்கும் தொடர்ந்து செய்வார் (பிலி.1:5). அவருடைய அள வற்ற கிருபை, விழுந்து போனவர்களையும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவரும் தன்மையுடையது.

தேவகிருபை அளவற்றது என்பதனால், அவர் நம் பாவங்களை அங்கீகரிக்கின்றார் என நாம் எண்ணலாகாது. யோனாவைப் போல, தேவ அறிவுறுத்தல்களுக்குக் கீழ்ப்படியாத ஒரு தீர்க்கதரிசி உடனடியாகத் தண்டிக்கப்பட்டதை 1இராஜாக் கள் 13ம் அதிகாரம் அறியத்தருகின்றது. "முதல் தடவை கீழ்ப் படியாமல் போனவர்களில் சிலருக்கு, இன்னுமொரு சந்தர்ப் பம் கிடைக்காத சம்பவங்களும் வேதாகமத்தில் உள்ளன" (03). தேவன் பாவத்தையும் பாவம் செய்கிறவர்களையும் வெறுக்கின் றார்(சங்.5:5,11:5). பாவத்தின் மீது அவரது கோபம் எப்போதும் பற்றியெரிகின்றது(ரோ.1:18). அப்படியிருந்தும், மனுமக்கள் மீது வைத்திருக்கும் அன்பின் காரணமாகத் தேவன் கிருபையுடன் செயல்படுகின்றார். கிருபை என்பது தகுதியற்ற நிலையில் இருப் பவனுக்குக் கிடைக்கும் அருளாகும். தேவ கிருபை காரணமாகவே தண்டிக்கப்பட வேண்டிய மக்கள் அவரது அன்பை அனுபவிக்கின்றனர். எனினும், இவ்வன்பு பாவத்தை அங்கீகரிக்கும் அன் பாக இராமல், பாவியை சிட்சித்து, பாவத்தை அவனைவிட்டு அகற்றும் அன்பாகவே இருக்கின்றது (எபி.12:5-11). நாம் நமது தவறுகளை உணர்ந்து, அதற்காக மனம்வருந்தி அவரிடம் மறுபடியும் திரும்பிவருவதற்காக, அவர் பலவிதமான முறைக

ளில் நம்மை சிட்சிக்கின்றார். தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாது தர்ஷீக்கு ஒடிப்போன யோனாவை அவனுடைய போக்கிலேயே விட்டு விடாமல், கடலில் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி அவனை மீனின் வயிற்றுக்குள் கொண்டுபோய், மறுபடியுமாக வெளியே கொண்டு வந்தார். "யோனா கடலிலும், மீனிலும் தேவனை நியாயாதிபதியாகவும் இரட்சகராகவும் அறிந்து கொண்டான்" (19). தேவனுடைய நடவடிக்கைகளின் தன்மையை அறிந்து கொண்ட யோனா, தன் தவறை உணர்ந்து தேவனிடம் மறுபடியும் வந்த மையால், அவனை மறுபடியுமாக நினைவேக்கு அனுப்பினார். ஆனால், தேவ அறிவுறுத்தல்களை உதாசீனம் செய்து அவரது கடிந்து கொள்ளுதலை அசட்டை செய்து, தம் பாவத்திலேயே தொடர்ந்தும் இருப்பவர்கள் தேவதண்டனையையே சந்திப்பார்கள் (நீதி.29:1). இதனால்தான், "இன்று அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பீர்களாகில், உங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள்" (எபி.4:7). என வேதாகமம் அறிவுறுத்துகின்றது. தேவன் பாவியின் மீது கிருபையாயிருக்கின்றார் என்பதற்காக, நாம் தொடர்ந்தும் பாவத்திலேயே வாழமுடியாது (ரோ. 6:1). நம் மனத்திரும்புதலை எதிர்பார்த்து தேவன் பொறுமையாயிருப்பதை அறியாதவர்களாக, நம் பாவத்தை அவர் தண்டியாமல் இருந்துவிடுவார் எனும் தப்பிப்பிராயத்துடன் வாழக்கூடாது (ரோ.2:3-6). எனவே, இன்றே "நாம் நம்முடைய வழிகளைச் சோதித்து ஆராய்ந்து கர்த்தரிடத்தில் திரும்பக்கடவோம்" (புல.3:40).

தேவகிருபை காரணமாக இரண்டாவது தடவை தேவ அழைப்பு யோனாவுக்கு வந்த போதிலும், தேவ அறிவுறுத்தலில் சிறிது மாற்றம் இருப்பதை நாம் அவதானிக்க வேண்டும். எனினும், இது அவனுடைய பணியை மாற்றிவிடவில்லை. இரண்டாவது தடவையும் அவன் ஒரு தீர்க்கதரிசியாகவே அனுப்பப்பட்டான். ஆனால் தேவ அறிவுறுத்தலில் மட்டும் ஒரு சிறு மாற்றம் உள்ளது. "நீ எழுந்து மகா நகரமாகிய நினைவேக்குப் போய் அதற்கு விரோதமாகப் பிரசங்கி" (யோனா1:2) என்றே ஆரம்பத்தில் தேவன் கூறினார். ஆனால் இரண்டாவது தடவை, மறுபடியுமாக நினைவேக்குப் போகும் அதே கட்டளையையே தேவன் யோனாவுக்குக் கொடுத்த போதிலும், "நான் உனக்குக் கற்பீக்கும் வார்த்தையை அதற்கு விரோதமாகப் பிரசங்கி" என்று

அறிவுறுத்தினார்(யோனா.3:2). ஆரம்பத்தில் பிரசங்கச் செய்தியைத் தன்னுடைய வார்த்தைகளில் அறிவிக்க யோனாவுக்கு கயாதீனம் இருந்தது. ஆனால், இரண்டாவது தடவை தேவன் தரும் வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. அதேசமயம், யோனா 1:2 இலும் 3:2 இலும் 'விரோதமாகப் பிரசங்கி' எனத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள பதங்கள் மூலமொழியில் வித்தியாசமான இலக்கண முறையில் உள்ளது. "யோனா 1:2 இல் 'அதற்கு எதிராகப் பேசு' எனும் அர்த்தத்துடனும், யோனா 3:2 இல் 'அதற்கு அறிவி' அல்லது 'அதனிடம் சொல்' என அர்த்தத்தரும் வண்ணமும் மூலமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது" (06). பெரும்பாலான வேதவியாக்கியானிகள் இவ்வித்தியாசத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காத போதிலும், "முதல் அதிகார வார்த்தை கடுமையான முறையில் எதிர்த்துப் பேசுவதையும், மூன்றாம் அதிகார வார்த்தை, பிரகடனப்படுத்துவதை அல்லது அறிவிப்பதைக் குறிக்கின்றது"(06).

இரண்டாவது தடவை யோனா நினைவே நகர மக்களது பாவத்துக்கு எதிராகப் பேசுவதற்காக அல்ல, மாறாக, பாவம் காரணமாக அவர்கள் மீது வரவிருக்கும் தண்டனையை அறிவிப்பதற்காகவே அனுப்பப்பட்டான். அதேசமயம், யோனா, கர்த்தர் தரும் செய்தியை அப்படியே நினைவே நகர மக்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டியவனாய் இருந்தான். மூன்றாம் வசனத்தில் 'நான் உனக்குக் கற்பிக்கும் வார்த்தை' என்பது மூலமொழியில், 'நான் உனக்குத் தரும் செய்தி' எனும் அர்த்தத்தரும் வண்ணமே உள்ளது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலும் நாம் இதை அவதானிக்கலாம் (22). அன்று தேவகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஒடிப்போன யோனாவுக்குக் கொடுத்த அதே அறிவுறுத்தலைத் தேவன் இன்றைய சபைகளுக்கும் கொடுக்கின்றார் என்றால் அது மிகையாகாது. "தேவ செய்தியைப் பிரசங்கி" எனும் ஆரம்ப அறிவுறுத்தலை மறந்து (2தீமோ 4:2), மானிடஞானத்துக்கும் கற்பனைக்கும் வேறு மதக்கருத்துக்களுக்கும் தத்துவங்களுக்கும் செவிசாய்த்து அவற்றையே இன்றைய சபை உலகுக்கு அறிவித்து வருகின்றது. பிரசங்கப் பீடங்களில் தேவவார்த்தைக்கு இடமில்லாமல் போய்விட்டது. தேவவார்த்தை எனும் அறிமுகத்துடன் மானிட வார்த்தைகளே அறிவிக்கப்படுகின்றன. "தேவ வார்த்தைக்கு மட்டுமே மக்களில் நிரந்தர மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்

கூடிய வல்லமை இருக்கின்றது”(14). எனவே, கிறிஸ்தவச்சபை, தேவன் தரும் வார்த்தைகளையே மக்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ பிரசங்கியும், அப்போஸ்தலனாகிய பவுலைப் போல, “அநேகரைப் போல நாங்கள் தேவ வசனத்தைக் கலப்பாய் பேசாமல், துப்புரவாகவும் தேவனால் அருளப்பட்ட பிரகாரமாகவும்.....பேசுகின்றோம்” (2கொரி.2:17) எனக் கூறக் கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

(ஆ) கீர்த்திமிகு அசீரியர்களின் தலைநகர் (யோனா 3:3): தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்த யோனா, அசீரியாவின் தலைநகரான நினிவேக்குச் சென்றான். தைகிறிஸ் நதியின் கிழக்குக் கரையில், தற்போதைய ஈராக் நாட்டிலுள்ள மோசூல் நகர் இருக்கும் இடத்திற்கு எதிரில் இருந்த நினிவேநகர், அக்கால இஸ்ரவேல் இராட்சியத்தின் தலைநகரான சமாரியாவில் இருந்து 550 மைல்கள் தொலைவில் இருந்தது. “அக்காலத்தில் இஸ்ரவேலில் இருந்து நினிவேக்குச் செல்ல ஒரு மாத காலம் தேவைப்பட்டது” (06). அக்காலத்தில் புகழ்பெற்றிருந்த அசீரியாவின் தலைநகரான நினிவே, யோனாவின் புத்தகத்தில் மூன்று தடவைகள் ‘மகா நகரம்’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மூன்று தடவைகளும் தேவனே இவ்வாறு கூறுகின்றார் யோனா. 1:2, 3:2, 4:11). “இது, தேவனுடைய பார்வையில் அந்நகரம் எப்படிப்பட்டதாய் இருந்தது என்பதையே அறியத்தருகின்றது” (15). அக்காலத்தில் நினிவே நகரில் பாரிய கட்டிடங்கள் இருந்துள்ளதை அண்மைக்கால புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகள் அறியத்தருகின்றன. “நகரின் மதிற் சுவர்கள் 100 அடிகள் உயரமானவையாகவும் மூன்று இரதங்கள் ஒரேநேரத்தில் போகக் கூடிய அளவுக்கு அகலமானவையாகவும், 7 மைல்கள் சுற்றளவுடையதாகவும் இருந்ததோடு, அதில் உயரமான 1500 கோபுரங்களும் இருந்தன”(01). “கோட்டைக்குள் பிரமாண்டமான அரண்மனையும் பிரமிப்பூட்டும் நந்தவனங்களும் இருந்தன” (07). அத்தோடு, “அரசமாளிகையின் இரு அறைகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட களிமண் எழுத்துப்பலகைகள், மொழியியல், வானியல், சோதிடம், மதம், சட்டம், விஞ்ஞானம், இலக்கியம், சரித்திரம் எனும் பாட விடயங்களை உள்ளடக்கியிருந்தன” (14). இவை நினிவே நகரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கான ஆதாரங்களாக உள்ளன. எனினும், நினிவே நகரின் அரசியல், பொருளாதார, கட்

டிட, கல்வி அபிவிருத்திகளைக் கருத்திற் கொண்டு தேவன் அதை மகா நகரம் எனக் கூறவில்லை. ஏனென்றால், தேவனுக்கு மானிட சாதனைகள் அல்ல, மாறாக, மனிதர்களே முக்கியமானவர்கள். நினைவேயில் இருந்த இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்களுக்காகவே அவர் பரிதவித்தார் (யோனா.4:11). எனவே, அதிக மக்கள் நினைவேயில் இருந்தமையினாலேயே தேவன் அதை மகா நகரம் என்றார். “மானிட ஆத்துமாக்களின் உண்மையான பெறுமதியை அறிந்திருக்கும் தேவனுடைய பார்வையில், அதிக மக்களுள்ள நகரம் முக்கியமானதாகவும் பெறுமதியானதாகவும் இருக்கின்றது(37). உலகிலுள்ள அனைத்தையும் விட, தன்னுடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதனையே தேவன் மேலானவனாகக் கருதுகின்றார். உண்மையில், பிரபஞ்சத்தையும் அதிலுள்ள அனைத்தையும் சிருஷ்டித்துப் பராமரித்து வரும் தேவனுடைய பார்வையில், மனிதர்களாகிய நாம் முக்கியமானவர்களாய் இருப்பது எவ்வளவு பெரிய பாக்கியமாய் உள்ளது. தேவன் நம்மை எந்தளவுக்குப் பெறுமதிவாய்ந்தவர்களாகவும், முக்கியமானவர்களாகவும் கருதுகின்றார் என்பதை நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும். மனிதர்கள் நம்மை நிந்தித்து இழிவாகப் பேசும்போதும், நம்மைத் தாழ்வானவர்களாகவும் தரக்குறைவானவர்களாகவும் நடத்தும் போதும், நாம் தேவனுடைய பார்வையில் பெறுமதியானவர்களாக இருக்கின்றோம் என்பதை மறந்து போகக்கூடாது.

நினைவே நகர மக்கள் தொகையைக் கருத்திற் கொண்டே தேவன், அதை மகா நகரம் என்று சொன்னது உண்மையானாலும், 3ம் வசனத்தில், “அந்நகரம் மூன்று நாள் பிரயாண விஸ்தாரமான நகரம்” என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. “அக்காலத்தில், ஒரு நாள் பிரயாணத்தூரம் கிட்டத்தட்ட 20 மைல்களாக இருந்தது” (06). எனவே, மூன்று நாள் பிரயாணத்தூரம் கிட்டத்தட்ட 60 மைல்கள் ஆகும். இந்த 60 மைல்களை நகரின் சுற்றளவாகக் கருதினால் கூட, அது நினைவேயின் உண்மையான அளவைவிட மிகவும் அதிகமாகும். ஏனென்றால் கி.மு. 704 முதல் 681 வரை அசீரியாவில் அரசனாக இருந்த சனகெரிப், “தான் நகரின் சுற்றளவை 9,300 கியூபீட்டிலிருந்து (அதாவது கிட்டத்தட்ட 3 மைல்கள்) 21,815 கியூபீட்டாக (அதாவது கிட்டத்தட்ட 7 மைல்கள்) அதிகரித்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளான்” (06). “இதை அண்மைக்

கால புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகளும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன" (15). எனவே, நினிவே நகரை மூன்று நாள் பிரயாணத்தூரமான நகரம் என்று எவ்விதத்திலும் கூறமுடியாது. உண்மையில், இவ்வசனத்திலுள்ள "மூன்று நாள் பிரயாண விஸ்தாரம்" எனும் சொற்பிரயோகம், மூன்று நாள் பிரயாணத்தூரத்தை அல்ல, மாறாக, "மூன்று நாட்களாகச் செய்யக் கூடிய வேலையையே குறிக்கின்றது" (15). ஆங்கில வேதாகமத்தில் இவ்வசனம், "நகரின் சகல இடங்களுக்கும் செல்ல மூன்று நாட்கள் எடுத்தது" (38) என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஆதாரமாக "ஆதியாகமம் 30:36, யாத்திராகமம் 3:18, 5:3, எண்ணாகமம் 10:33 எனும் வசனங்களில், மூன்று நாள் பிரயாணத் தூரத்துக்கு உபயோகிக்கப்பட்ட பதம் யோனா 3:3ல் இடம் பெறாமல், வேறு ஒரு எபிரேயப் பதம் இருப்பது சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது" (15). நம் தமிழ் வேதாகமத்திலும் இவ்வித்தியாசத்தை நாம் அவதானிக்கலாம். ஏனைய பகுதிகளில் "மூன்று நாள் பிரயாணத் தூரம்" என மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கையில், யோனா 3:3ல் "மூன்று நாள் பிரயாண விஸ்தாரம்" என்று உள்ளது. அதாவது, "நகரின் சகல இடங்களுக்கும் செல்வதற்கு மூன்று நாட்கள் தேவைப்பட்டது" (01).

நினிவே நகரம் மூன்று நாட்கள் பிரயாணத்தூர சுற்றளவுடையதாயிராதமையால், யோனா 3:3 இற்குப் பலவகையான விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவையாக இல்லை. மூன்று நாள் பிரயாண விஸ்தாரம் எனும் சொற்பிரயோகத்தைச் சிலர் சொல்லர்த்தமாக விளக்குவதில்லை. சிலர், "அது பேச்சுவழக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது" எனக் கூறுகின்றனர். "நினிவே நகரம் பெரியது என்பதை வர்ணிப்பதற்காகவே, அது மூன்று நாள் பிரயாண விஸ்தாரமான நகரம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதே தவிர, நகரெங்கும் செல்வதற்கு அத்தனை நாட்கள் தேவைப்படாது" (06) என்பதே இவர்களது விளக்கமாகும். இவர்கள், மூன்றுநாள் பிரயாண விஸ்தாரமான நகரம் என்பதை உருவக விவரணமாகவே கருதுகின்றனர். எனினும், "யோனா நகரத்தில் பிரவேசித்து ஒரு நாள் பிரயாணம் பண்ணி" எனும் நான்காம் வசனத்தின் ஆரம்ப வார்த்தைகள், மூன்றாம் வசனத்தின் விவரணம் சொல்லர்த்தமாகவே விளக்கப்படவேண்டும் என்பதை அறியத்தரு

கின்றன. இதனால் பலர், இவ்வசனத்தில் நினைவே என்பது, நினைவே நகரத்தை மட்டுமல்ல, அதனைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களையும் குறிப்பதாகக் கருதுகின்றனர். “ஆதியாகமம் 10:11-12ல் நினைவே, ரெகொபோத், காலாக், ரெசோன் எனும் பட்டணங்கள் அனைத்தும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டு பெரிய பட்டணம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது” (03) எனக் கூறும் இவர்கள், “அந்நகரங்கள் அனைத்துமே யோனா 3:3ல் நினைவே என அழைக்கப்பட்டுள்ளது” (03) என விளக்குகின்றனர். ஆனால், ஆதியாகமம் 10:11-12ன் இறுதியிலுள்ள “பெரிய பட்டணம்” எனும் வார்த்தை, ஒரு நகரத்தை மட்டுமே குறிக்க உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளதை, அவ்வசனங்களை வாசிக்கும் எவராலும் புரிந்து கொள்ளமுடியும். அதேசமயம், யோனா 4:5 இன் விவரணம், யோனா ஒரு நகரத்திலிருந்து வெளியே வந்து, அந்த ஒரு நகரத்துக்கு சம்பவிக்கப் போவதைப் பார்ப்பதற்காக காத்திருந்ததைப் பற்றிக் கூறுவதனால், நினைவே எனும் பெயரில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட நகரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன எனும் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாதுள்ளது. இதனால் சிலர், “நினைவே நகர மதிற் சுவருக்கு வெளியேயும் மக்களின் குடியிருப்புப் பிரதேசங்கள் இருந்தன” (15) எனக் கூறுகின்றனர். எனினும், யோனா நினைவே நகருக்குள் சென்று நகரின் சகல பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த மக்களுக்குத் தேவ செய்தியை அறிவிக்க 3 நாட்கள் தேவை எனும் விளக்கமே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாயுள்ளது. இதிலிருந்து, ஒரு நகரின் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் மட்டுமல்ல, நகரின் சகல பகுதிகளிலும்-மக்கள் குடியிருக்கும் இடங்கள் அனைத்திலும் தேவ செய்தி அறிவிக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாயுள்ளது.

(இ) கீழ்ப்படிந்தவனின் அர்ப்பணிப்பின் தன்மை (யோனா 3:4 அ): தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, தேவ செய்தியை அறிவிப்பதற்காக நினைவே நகருக்குச் சென்ற யோனா, தேவகட்டளையின்படி செயல்படுவதற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தான். ஆரம்பத்தில், தேவகட்டளைக்கு எதிராகச் செயல்பட்ட யோனா இரண்டாவது தடவை எவ்வித மறுப்பும் எதிர்ப்பும் இன்றி முழுமையாக தேவனிடம் தன்னை ஒப்புவித்தான். இதற்குக் காரணம், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஒடிப் போன போது அவன் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களேயாகும்.

கடலின் ஆழத்தில் அவனைக் காப்பாற்றிய தேவன், அவனுக்கு அரிய பல பாடங்களைக் கற்பித்திருந்தார். உண்மையில், "தேவன் சிட்சையின் மூலம் நம்மைத் திருத்தும் போது நமக்கு நன்மையே ஏற்படுகின்றது"(27). சிட்சை மறுபடியுமாக நம்மைத் தேவனன்னை கொண்டு வருவதோடு, அவருடைய வழிகளில் செல்வதற்கு நம்மைத் தூண்டுகிறது. தேவனால் சிட்சிக்கப் படும்போது நாமும் யோனாவைப் போல நம்மைத் தாழ்த்தி, தேவன் கற்பிக்கும் விடயங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சிட்சையானது நம்மை அசௌகரியமும் ஆபத்தும் நிறைந்த பாதையில் கொண்டு சென்றாலும், அதற்காக முறுமுறுக்காது, தேவன் நம்மைத் திருத்தி சரிப்படுத்துவதற்கு நாம் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். வேதாகமம் இதைப்பற்றி அறிவுறுத்தும் போது, "என்மகனே கர்த்தருடைய சிட்சையை அற்பமாக எண்ணாதே, அவரால் கடிந்து கொள்ளப்படும் போது சோர்ந்து போகாதே" (எபி.12:5) எனக் கூறுகின்றது. தேவன் நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறவராக மட்டுமல்ல, சில சந்தர்ப்பங்களில் அடித்துத் திருத்துகிறவராகவும் இருக்கின்றார். எனினும், இது நம்மீதுள்ள வெறுப்பினால் அவர் ஆத்திரத்துடன் செய்யும் செயல் அல்ல. மாறாக, அவர் நம்மீது வைத்திருக்கும் அன்பினால், நாம் கெட்டுச் சீரழிந்து போகக் கூடாது என்பதற்காக நம்மைக் கண்டித்துத் திருத்தும் பாசத்தின் செயலாகும். "கர்த்தர் எவனிடத்தில் அன்புகூருகிறாரோ அவனை அவர் சிட்சித்து, தாம் சேர்த்துக் கொள்ளுகிற எந்த மகனையும் தண்டிக்கிறார்" (எபி.12:6) என்பதைக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் ஒருபோதும் மறக்கலாகாது.

தேவனுடைய சிட்சை காரணமாக கடற்கொந்தளிப்பிலும், கடலின் அடித்தளத்திலும், கடைசியில் மீனின் வயிற்றுக்குள்ளும் யோனா கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள், அவனுக்கு மட்டுமல்ல, நமக்கும் அவசியமான பல ஆவிக்குரிய சத்தியங்களை அறியத் தருகின்றன. இவற்றில் முக்கியமானது தேவனுடைய கட்டளைக் காகக் காத்திருத்தலாகும். மீனின் வயிற்றிலிருந்து வெளியே வந்த யோனா "மறுபடியுமாகத் தேவன் நினைவேக்குப் போகச் சொல்லும் வரை அங்கு போகவில்லை"(19). ஆரம்பத்தில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஒடிப்போனதினால் தனக்கேற்பட்ட ஆபத்துக்களை அறிந்திருந்த யோனா, தேவன் கட்டளையிலும் வரை தானாகவே எந்த ஒரு தீர்மானமும் எடுக்க விரும்பவில்லை.

தீர்க்கதரிசியான அவன், தேவவார்த்தை வரும்வரை காத்திருந்தான். இனிமேல் தேவனுடைய கட்டளையின்படி மட்டுமே செயற்பட அவன் தீர்மானித்திருந்தான். யோனா மீனின் வயிற்றிலிருந்து வெளியே வந்து எவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு தேவன் அவனோடு பேசினார் என்பதை நாமறியோம். ஆனால், 'ஆரம்பத்தில் தேவன் என்னை நினைவே நகருக்குப் போகும்படி தானே கூறினார்; எனவே, இப்போது நான் அக்கட்டளையின்படி நினைவேக்குப் போகிறேன்' எனும் சிந்தனையுடன் அவன் செயற்படவில்லை. மாறாக, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போன யோனா, இப்போது என்ன செய்யவேண்டும் எனத் தேவன் சித்தம்கொண்டிருக்கின்றார் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக தேவ கட்டளை கிடைக்கும் வரை காத்திருந்தான். இதனாலேயே தேவன் மறுபடியுமாக நினைவே நகருக்குப் போகச் சொல்லும் வரை அவன் அங்கு போகவில்லை. உண்மையில், கர்த்தருடைய சித்தத்தை அறிந்து அதன்படி செயற்படுவதே நம் வாழ்வுக்கு நன்மையையும், சமாதானத்தையும் கொண்டுவரும். தேவனுடைய அறிவுறுத்தல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு பொறுமையோடே காத்திருக்காமல், அவசரப்பட்டு, இதுதான் தேவசித்தமாக இருக்கும் என ஊகித்து செயல்படுவது வாழ்வில் பிரச்சனைகளையே கொண்டுவரும். இதனால்தான் வேதமும், " உன் சுய புத்தியின் மேல் சாயாமல், உன் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரில் நம்பிக்கையாயிருந்து உன் வழிகளிலெல்லாம் அவரை நினைத்துக்கொள்; அப்பொழுது அவர் உன் பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துவார்" (நீதி 3:5-6) என அறிவுறுத்துகின்றது.

தேவனுடைய சிட்சை மூலம் யோனா கற்றுக் கொண்ட இன்னுமொரு முக்கிய பாடம், தேவனை விசுவாசித்து செயல்படுவதாகும். தேவகட்டளைப்படி நினைவேக்குச் சென்ற யோனா, அவரை விசுவாசித்தவனாகவே சென்றான். நாம் ஏற்கனவே அவதானித்தது போல, தேவன் கொடுக்கும் செய்தியையே யோனா நினைவேயில் அறிவிக்கவேண்டியதாயிருந்தது (யோனா 3:2). எனினும் தேவன் நினைவேக்குப் போய் தான் கொடுக்கும் செய்தியை அறிவிக்கும்படி யோனாவுக்குக் கூறினாலும், பிரசங்கச் செய்தியை அச்சமயம் அவனுக்கு கொடுக்கவில்லை. 2ம் வசனத்தை 3ம் வசனத்துடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது, தேவன் போகச் சொன்னவுடனேயே யோனா நினைவேக்குப்

புறப்பட்டுச் சென்றுள்ளதை அறிந்திடலாம். உண்மையில், “தான் அறிவிக்க வேண்டிய செய்தியைத் தேவன் தனக்குத் தருவார் எனும் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் அவன் உடனடியாக நினைவேக்குச் சென்றுள்ளான்”(10). தேவனுடைய கட்டளையின் முதல் பகுதி, “நினைவேக்குப் போ” என்பதாகவே உள்ளது (யோனா 3:2). எனவே, அவன் அதன்படி போனான். “நான் உனக்குத் தரும் செய்தியை அதற்கு அறிவி” எனும் கட்டளையின் இறுதிப்பகுதி, யோனா நினைவேக்குச் சென்ற பின்னர் அவன் அங்கு அறிவிக்க வேண்டிய செய்தியைத் தேவன் தருவார் எனும் அர்த்தத்திலேயே உள்ளது”(02). அறிவிக்கவேண்டிய செய்தியைத் தேவன் தராதமையினால், நினைவேக்குப் போவதில் அர்த்தமில்லை என அவன் நினைக்கவில்லை. தேவன் தன்னை அனுப்புவதனால் அறிவிக்க வேண்டிய செய்தியை அவர் நிச்சயம் தருவார் எனும் விசுவாசத்துடன் அவன் சென்றான். இதேவிதமாக, தேவன் சொன்னதை நிச்சயமாய் செய்வார் எனும் விசுவாசம் நமக்கு இருக்கவேண்டியது அவசியம். அப்போதுதான், கிறிஸ்தவ வாழ்வில் நம்மால் முன்னேறிச் செல்லமுடியும். விசுவாசத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி வேதாகமம் கூறும்போது, “விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம். ஏனென்றால் தேவனிடத்தில் சேருகிறவன் அவர் உண்டென்றும், அவர் தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கிறவரென்றும் விசுவாசிக்க வேண்டும்” (எபி. 11:6) என அறிவுறுத்துகின்றது.

(2) மனந்திரும்பிய மக்களின் செயல் (யோனா 3:4ஆ-9)

தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நினைவேக்குச் சென்ற யோனா, அங்கு தேவன் தனக்குக் கொடுத்த செய்தியை அறிவித்தமையினால், அது நகர மக்களில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. நகர மக்கள் அனைவரும் தங்கள் பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்பினர். ஒரு சிறிய பிரசங்கம். மூல மொழியில் ஐந்தே ஐந்து வார்த்தைகள். பெரிய ஒரு நகரத்தில் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியது. செய்தி சிறியதாயிருந்தாலும் அது தேவனுடைய வார்த்தையாய் இருந்தமையினால் சகல மக்களும் மனந்திரும்பித் தேவனிடம் வந்தனர். மூன்றாம் அதிகாரத்தில் 4 முதல் 9 வரையிலான வசனங்களில் யோனாவின்

செய்தியும், நினைவே நகர மக்களது நடவடிக்கை மற்றும் அவர்களது நம்பிக்கை என்பனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

(அ) ஒரு நாசகார செய்தி (யோனா3:4ஆ) நினைவே நகரத்தில் யோனா அறிவித்த செய்தி ஒரு நல்ல செய்தியாக இருக்கவில்லை. அது தேவனுடைய செய்தியாக இருந்தாலும் நாசகார செய்தியாகவே இருந்தது. இன்னும் நாற்பது நாளில் நினைவே அழிந்துவிடும் எனும் யோனாவின் செய்தி நகருக்கு கேடு வருவதைப் பற்றிய செய்தியாகவே இருந்தது. "யோனா நகரத்தில் பிரவேசித்து, ஒரு நாள் பிரயாணம் பண்ணி, இன்னும் நாற்பது நாள் உண்டு, அப்பொழுது நினைவே கவிழ்க்கப்பட்டு போகும் என்று கூறினான்" (யோனா.3:4). யோனாவின் செய்தி தண்டனையைப் பற்றிய அறிவிப்பை மட்டுமே கொண்டிருப்பதனால், அசீரியர்கள் இரட்சிப்படைவதை விரும்பாத யோனா (4:1-2), அவர்கள் மீதுள்ள வெறுப்பினாலும் கோபத்தினாலும் இவ்வாறு அறிவித்திருக்கலாம் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். எனினும் யோனா, தேவன் கொடுத்த செய்தியையே அறிவித்துள்ளமையால் (யோனா3:4), அவனது வார்த்தைகள் ஆத்திரத்தினால் அறிவிக்கப்பட்டவை எனக் கூறமுடியாது. அதேபோல, "யோனாவின் நீண்ட செய்தி அதன் பிரதான விடயத்தை மட்டும் கருத்திற்கொண்டு சுருக்கமாக இவ்வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது" (06) என்றும், "யோனாவின் பிரசங்கத்தின் மையச் செய்தி இதுவே" (04) என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். தேவன் அருளிய வார்த்தைகளையே யோனா அறிவித்தமையால் இக்கருத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாதுள்ளது. சிலர், "எபிரேயனான யோனா(1:9) எம்மொழியில் நினைவே நகர மக்களுக்குத் தேவ செய்தியை அறிவித்திருக்க முடியும்?" எனக் கேட்பது வழமை. "யோனா மொழிபெயர்ப்பாளரின் உதவியுடன் பேசியிருக்கலாம்" (14) எனச் சிலர் கருதினாலும், கி.மு. 8ம் நூற்றாண்டிலேயே பாலஸ்தீனப் பகுதிகளில் அசீரியர்களின் அரமிக் மொழி பேசப்பட்டுள்ளதை ஏசாயா36:11 அறியத்தருகின்றது. "அக்கால பாலஸ்தீனாவில் கல்வியறிவுள்ளோர் அரமிக் மொழியை அறிந்திருந்தனர்" (02). எனவே, "தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியான யோனா அரமிக் மொழியை அறிந்தவனாகவே இருந்திருக்க வேண்டும்" (07). எனினும், யோனா அரமிக் மொழியை அறியாதவனாய் இருந்திருந்தால் கூட, இதைப் பற்றிக் குழப்பமடைய வேண்டியதில்லை.

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அப்போஸ்தலர்களை வெவ்வேறு மொழிகளில் பேசவைத்த பரிசுத்த ஆவியானவர் (அப்.2:6-11) பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளில் வாசமாயிருந்தமையால், தன்னுடைய செய்தியை அறிவிப்பதற்காக யோனாவை நினைவேக்கு அனுப்பிய தேவன், அவனுக்கு அந்நகர மக்களது மொழியைப் பேசக்கூடிய ஆற்றலையும் அளித்திருப்பார்.

மூன்றாம் அதிகாரம் 4ம் வசனத்தை வாசிக்கும் போது, யோனா இரண்டாவது நாளே தேவ செய்தியை அறிவித்துள்ளான் எனும் எண்ணமே ஏற்படுகின்றது. “யோனா நகரத்தில் பிரவேசித்து ஒரு நாள் பிரயாணம் பண்ணி” எனும் ஆரம்ப விவரணமே இத்தகைய எண்ணம் நமக்கு ஏற்படுவதற்கான காரணமாகும். எனினும், “முதல் நாளிலேயே யோனா பிரசங்கம் பண்ணத்தொடங்கியுள்ளதை இவ்வாக்கியம் அறியத்தருகின்றது” (03) என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. “அவன் நகருக்குள், அதாவது நகரின் மத்திய பகுதிக்குள் சென்று கொண்டிருக்கும் போதே தேவனுடைய செய்தியை அறிவித்துக் கொண்டு சென்றான்” (02) என்பதே மூலமொழியின்படி இவ்வாக்கியத்தின் சரியான அர்த்தமாகும். நம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில், “பிரயாணம் பண்ணி” எனும் வார்த்தையின் முடிவில் முக்காற் புள்ளி அவசியமில்லாததொன்று. உண்மையில், யோனா நினைவே நகரில் முதல் நாளில் செய்தவையே 4ம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “நகரத்துக்குள் பிரவேசித்த முதலாவது நாளிலேயே யோனா தேவனுடைய செய்தியை அறிவிக்கத் தொடங்கியுள்ளான்” (01). நினைவே நகரின் சகல பகுதிகளுக்கும் செல்ல மூன்று நாட்கள் தேவைப்பட்டமையால் (யோனா 3:3) முதலாவது நாளில் யோனா நகரின் மூன்றில் ஒரு பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு மட்டுமே தேவ செய்தியை அறிவித்துள்ளான். அன்றைய தினம் அவன் பல தடவைகள், நகரில் சந்தித்த மக்களிடமெல்லாம், நகருக்கு வரவிருக்கும் அழிவைப் பற்றி அறிவித்தான். எனினும், 3ம் வசனத்திலுள்ள “நினைவே மூன்று நாள் பிரயாண விஸ்தாரமான நகரம்” எனும் விவரணத்தை, உத்தியோகபூர்வமான விஜயமுறையாகக் கருதும் சிலர், யோனா இரண்டாவது நாளே தன் செய்தியை அறிவிக்கத் தொடங்கினான் எனக் கூறுகின்றனர். “அக்காலத்தில், ஒரு நாட்டுக்கு விஜயம் செய்யும் அந்நியன் முதல் நாளில், தான் யார் என்பதை அரச அதிகாரிகளுக்கு அறிவித்துவிட்டு, அடுத்த

நாளே அவர்களோடு தனது உரையாடலை உத்தியோகபூர்வமாகத் தொடங்குவான்; அவன் வந்த நோக்கம் நிறைவேறிய பின்னர், முன்றாவது நாளில் உத்தியோகபூர்வமான பிரியாவிடையுடன் அவன் அனுப்பப்படுவான்”(18) எனக் கூறும் இவர்கள், யோனாவின் விஜயத்தையும் இவ்விதமான ஒரு விஜயமாகவே கருதுகின்றனர். 1984 இல் வெளியிடப்பட்ட “புதிய சர்வதேச பதிப்பு” ஆங்கில வேதாகமம் இவ்விளக்கத்திற்கு ஏற்றவிதமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், யோனாவின் விஜயத்தை இத்தகைய உத்தியோக பூர்வமான அரசியல் விஜயமாகக் கருதமுடியாது. அவனது செய்தி முதலில் சாதாரண மக்களுக்கே அறிவிக்கப்பட்டது (யோனா3:5). அத்தோடு, யோனா நேரடியாக அரசனிடம் தன் செய்தியை அறிவிக்கவில்லை. மக்கள் மூலமாகவே அரசன் அச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்டான் (யோனா3:5). நினைவே நகரெங்கும் சென்று சகல மக்களுக்கும் ஒரு செய்தியை அறிவிப்பதற்கு அக்காலத்தில் முன்று நாட்கள் எடுத்தமையால், 4ம் வசனத்தில் முதல் நாளின் சம்பவமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

யோனாவின் செய்தி அழிவைப் பற்றிய செய்தியாகவே இருந்தது. அது நாட்டுக்கு வரவிருக்கும் தேவதண்டனையை அறிவிக்கும் ஒரு நாசகார செய்தியாகும். “இன்னும் நாற்பது நாட்கள் உண்டு. அப்பொழுது நினைவே கவிழ்க்கப்பட்டுப்போம்” (யோனா3:4) என்றே யோனா அறிவித்தான். “கவிழ்க்கப்பட்டுப்போம்” எனத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரேயப் பதம் வேதாகமத்தில் சோதோம் கொமோராவின் அழிவை வர்ணிக்கவும் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது (ஆதி.19:29, புல.4:6, ஆமோ.4:11). எனினும், அந்நகரத்தின் அழிவு பற்றி சில மணித்தியாலங்களுக்கு முன்பே அங்கிருந்த லோத்துக்கு அறிவிக்கப்பட்டது (ஆதி.19:1,13). ஆனால், நினைவே நகர மக்கள் மனந்திரும்புவதற்கு 40 நாட்கள் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், நோவாவின் கால மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது போல நீண்ட கால அவகாசம்(அதாவது 120 வருடங்கள் ஆதி.6:3) நினைவே நகர மக்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பான செப்துவஜின்ட் வேதாகமத்தில் 40 நாட்கள் என்பது 3 நாட்கள் என்றே உள்ளது. சிலர் அம் மொழிபெயர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, “நினைவே

நகர மக்கள் அழிவிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள உடனடியாக மனந்திரும்ப வேண்டியதாயிருந்தமையால் 3 நாட்கள் அவகாசமே பொருத்தமானது”, என்றும், “நகரின் அழிவைப் பார்ப்பதற்கு யோனா 40 நாட்கள் அல்ல மூன்று நாட்களே காத்திருந்தான்”(03) என்றும் கருதுகின்றனர்(யோனா4:5). ஆனால், “கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில், 3ம் வசனத்திலுள்ள மூன்று நாள், தவறுதலாக 4ம் வசன விவரணத்துக்குள் வந்துவிட்டது” (06). பழைய ஏற்பாட்டில் 40 நாட்கள் சிறப்பான மார்க்க விடயங்களுடன் தொடர்புற்றிருந்தமையால் (யாத்.24:18, 34:28, 1இராஜா.19:8) நினைவே நகர மக்களுக்கு மனந்திரும்புவதற்கு 40 நாட்கள் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில், தேவன் பாவியை உடனடியாகத் தண்டியாமல் அவன் மனந்திரும்பிவர அவனுக்கு அவகாசம் கொடுப்பது, மனுமக்கள் மீது அவருக்குள்ள அன்பையே வெளிப்படுத்துகின்றது. இன்றும் கூட அவர், “ஒருவரும் கெட்டுப்போகாமல் எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று விரும்பி நம்மேல் நீடிய பொறுமையுள்ளவராய் இருக்கின்றார்” (2பேது.3:9). அவர் பொறுமையாய் இருக்கும் காலத்தில் மனந்திரும்பி அவரிடமாய் வராவிட்டால், வரவிருக்கும் தேவகோபாக்கினையிலிருந்து நம்மால் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. (1தெச.1:10, யோவா3:36).

நினைவே நகர மக்கள் மனந்திரும்புவதற்கு 40 நாட்கள் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டமையால், மனந்திரும்புதலைப் பற்றியும் யோனா பிரசங்கித்துள்ளதாக நாம் எண்ணலாம். ஆனால், யோனாவின் செய்திக்கான உத்தரவாதமாகவே மக்களின் மனந்திரும்புதல் இருப்பதை 9ம் வசனம் அறியத்தருவதனால், யோனாவின் செய்தி வரவிருக்கும் அழிவைப்பற்றி மட்டும் அறிவிக்கும் நாசகார செய்தியாகவே இருந்துள்ளது. உண்மையில், இது மனிதர்கள் கேட்கவிரும்பாத ஒரு செய்தியாகும். இதனால் தான், இன்று கிறிஸ்தவப் பிரசங்கங்களில் தேவ அன்பு, தேவ ஆசீர்வாதம், தேவ அரவணைப்பு, தேவ அடைக்கலம் எனும் ஆறுதல்படுத்தும் செய்திகளே அறிவிக்கப்படுகின்றன. யோனாவைப் போலவோ இல்லையென்றால் யோவான் ஸ்நானகனைப் போலவோ, பாவத்தைக் கண்டித்துப் பேசும் வார்த்தைகள் (மத்.3:7-12, லூக்.3:7-9), பிரசங்கிக்கப்படுவதில்லை. அத்தகைய பிரசங்கிகள் பிரபல்யமடைவதுமில்லை. மானிட பாவத்தைப்

பற்றி அலட்டிக் கொள்ளாமல் (அதைப்பற்றி மூச்சு கூட விடாமல்) மானிட உள்ளங்களை மகிழ்வித்துப் பரவசப்படுத்தும் செய்திகளாக கிறிஸ்தவப் பிரசங்கங்கள் மாறிவிட்டன. பாவத்தைக் குறித்துக் கண்டித்துப் பேசினால் மக்கள் மனம் புண்பட்டு அவர்கள் ஆலயத்துக்கு வருவது தடைப்படும் எனக்கருதி, மக்கள் கேட்க விரும்பும் விடயங்களே இன்று பிரசங்கிக்கப்படுகின்றன. விசுவாசிகளும், தாம் விரும்பும் விடயங்களைக் கூறும் பிரசங்கிகள் சொல்வதை மட்டுமே தேவ செய்தியாகக் கருதுகின்றனர். இதனால், மக்களில் மனமாற்றம் ஏற்படாமல் போய்விடுகின்றது. கவிசேஷக் கூட்டங்கள் பலவற்றிற்குச் சென்றும் இரட்சிக்கப்படாத நிலையில் பலர் இருப்பதற்கு இதுவே காரணம். தேவ செய்தியில் பாவம் கண்டித்து உணர்த்தப்பட வேண்டும். தேவ செய்திகளைக் கேட்கும் மக்கள், தங்கள் இதயங்களில் குத்தப்பட்டவர்களாக, இப்போது நாங்கள் செய்யவேண்டியது என்ன? என்று வினவுபவர்களாக-தங்கள் வாழ்வைச் சீர்படுத்திக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகளைத் தேடுபவர்களாக மாறும் வண்ணம் தேவ செய்தி பிரசங்கிக்கப்படல் வேண்டும் (அப்.2:37, லூக்.3:10).

கிறிஸ்தவ செய்திகளில் மானிட பாவத்தைப் பற்றிக் கூறினால், மக்கள் நாம் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் எனும் தப்பிப்பிராயத்தை நாம் நம்மைவிட்டு அகற்ற வேண்டும். பாவம், நீதி, நியாயத்தீர்ப்பு எனும் விடயங்களே பரிசுத்த ஆவியானவர் மனிதருக்கு உணர்த்த ஆயத்தமாக இருக்கும் விடயங்களாகும்(யோவா16:8-11). எனவே, நாம் இவற்றைக் குறித்துப் பேசும் போதும், பிரசங்கிக்கும் போதும் மனிதர்கள் மனந்திரும்பி வருவதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்கள் உள்ளங்களில் கிரியை செய்வார். தேவன் தரும் செய்தி பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையுடன் பிரசங்கிக்கப்படும் போது மட்டுமே மக்களில் மனமாற்றம் ஏற்படும் (1கொரி.2:4-5, 1தெச.1:5-6, 2:13, 2:4-5). நினைவே நகர மக்கள் மனந்திரும்புவதற்குக் காரணம், தேவ செய்தி பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையுடன் அறிவிக்கப்பட்டமையேயாகும். இவ்வுண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள், அவர்களது மனமாற்றத்திற்குப் பல்வேறு காரணங்களைக் கற்பித்து வருகின்றனர். இவர்கள், அசீரிய மக்களால் அபசகுனமாகக் கருதப்பட்ட சில சம்பவங்களே யோனாவின்

செய்திக்கு நினைவே நகர மக்கள் உடனடியாக உத்தரவாத மளிக்கக் காரணமாயிருந்ததாகக் கருதுகின்றனர். “பலதெய்வ வழிபாடுள்ள நகரங்களில் மக்களால் எப்போதும் எல்லாத் தெய்வங்களையும் திருப்திப்படுத்திக் கொண்டிருக்க முடியாது. சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு தெய்வத்தைத் திருப்திப்படுத்துவது இன்னுமொரு தெய்வத்திற்குக் கோபத்தை ஏற்படுத்தும். இதனால், நாட்டில் ஏற்படும் இயற்கை அழிவுகள், யுத்தத்தின் தோல்விகள், பஞ்சம், வறட்சி, நோய்கள் என்பன திருப்திப்படுத்தப்படாத தெய்வத்தின் கோபத்தின் விளைவுகளாகவே மக்களால் கருதப்பட்டது. இதனால், நினைவே நகர மக்கள் யோனாவின் செய்தியைத் தேவகோபத்தின் வெளிப்பாடாகக் கருதி மனநிற்கும் பினார்கள்” (07) என்பது சிலரது விளக்கமாகும். “இயற்கையின் அனர்த்தங்களை அக்கால மக்கள் தேவ கோபத்தின் வெளிப்பாடாகக் கருதியமையால், கி.மு. 765 இலும் 759 இலும் ஏற்பட்ட கடும் பஞ்சத்தை, வரவிருக்கும் அழிவுக்கான முன்னடையாளமாக எண்ணிக் கொண்டிருந்த நினைவே நகர மக்கள், யோனாவின் செய்தியை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய மன நிலையில் இருந்தனர்” (01) எனக் கூறுகின்றனர். “கி.மு. 763ல் அசீரியாவில் தென்பட்ட சூரிய கிரகணமும் அவர்களால் அபசகுனமாகக் கருதப்பட்டது” (05) என்பதையும் சிலர் அறியத்தருகின்றனர். எனினும், அபசகுனமாக நடந்த காரியங்களை அடிப்படையாய்க் கொண்டு, ஏதோ அசம்பாவிதம் ஏற்படப் போகிறது எனும் பயத்தில் மக்கள் இருந்தமையினாலேயே அவர்கள் யோனாவின் செய்தியை உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டனர் எனக்கூறுவது, தேவனதும் அவரது வார்த்தையினதும் வல்லமையை மறுதலிக்கும் ஒரு விளக்கமாகவே இருக்கின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. “யோனாவின் செய்தி தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கொண்டிருந்தமையே நினைவே நகர மக்களின் மனமாற்றத்திற்கான காரணமாகும்” (16). எனவே, மக்களில் மனமாற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்றால் நாமும் தேவ செய்தியையே அறிவிக்கவேண்டும்.

(ஆ) ஒரு நகரத்தவரின் செயல் (யோனா 3:5-8): தேவனால் தரப்படும் செய்தி, பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையுடன் அறிவிக்கப்படும்போது மட்டுமே மக்களில் மனமாற்றம் ஏற்படும் என்பதற்கு நினைவே நகர மக்களது செயல் சிறந்த

உதாரணமாக உள்ளது. யோனாவின் செய்தியைக் கேட்ட நினைவே நகர மக்கள் அனைவரும் மனந்திரும்பினார்கள். மக்களில் இத்தகைய ஒரு மாற்றத்தைத் தேவனால் மட்டுமே ஏற்படுத்தமுடியும். உண்மையில் மீனின் வயிற்றுக்குள் யோனாவைக் கொண்டுபோய் மறுபடியுமாக மூன்று நாட்களின் பின்னர் அவனை உயிரோடு வெளியே கொண்டுவந்ததைவிட இது மிகப்பெரிய ஒரு அற்புதமாக இருக்கின்றது. “நினைவே நகர மக்களின் மனமாற்றம் தேவனுடைய ஒரு அற்புதச்செயல் என்பதை மறுதலித்து அதை வேறுவிதமாக விளக்கமுடியாது”(14). ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராட்சியத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும் ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது எளிதாயிருக்கும் என்று இயேசுகிறிஸ்து அறிவித்தபோது, அவருடைய சீடர்கள், அப்படியானால் யார் இரட்சிக்கப்படக் கூடும் என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பதிலளித்த இயேசுகிறிஸ்து, மனுஷரால் இது கூடாததுதான். தேவனாலே எல்லாம் கூடும் என்றார்(மத். 19:24-26). மனிதர்களை இரட்சிப்பது தேவனுடைய செயல். அவரால் மட்டுமே மக்களில் உண்மையான ஒரு ஆவிக்குரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தமுடியும். கொடூரமான-எவ்வித பயங்கரச் செயலுக்கும் அஞ்சாத மூர்க்கத்தனமான நினைவே நகர மக்களை அவரால் மட்டுமே மாற்ற முடியும். யோனாவின் செய்தியின் மூலமாகத் தேவன் நினைவே நகர மக்களில் செய்த செயலை அறியத்தரும் வேதாகமம், “அப்பொழுது நினைவேயிலுள்ள ஜனங்கள் தேவனை விசுவாசித்து, உபவாசம் செய்யும்படிக்குக் கூறினார்கள். பெரியோர் முதல் சிறியோர் மட்டும் இரட்டுடுத்திக் கொண்டார்கள் (யோனா3:5) எனக் கூறுகின்றது.

நினைவே நகர மக்கள் “தேவனை விசுவாசித்தார்கள்” எனும் வாக்கியத்தைச் சிலர், “தேவனுடைய வார்த்தையை விசுவாசித்தார்கள்”(27) என்று விளக்குகின்றனர். அதாவது, “அவர்கள் யோனாவின் மூலம் தேவன் சொன்னதை விசுவாசித்தார்கள்”(07) எனக் கருதுகின்றார்கள். சில ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளும், “அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை விசுவாசித்தார்கள்” என்றே இவ்வாக்கியத்தை மொழிபெயர்த்துள்ள போதிலும், “மூலமொழியில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள எபிரேய சொற்பிரயோகம், ஒருவர் சொன்னதையல்ல மாறாக ஒரு நபரை விசுவாசிப்பதையே குறிக்கின்றது”(08). 1சாமுவேல்27:12 இலும் இத்தகைய

விவரணத்தை நாம் அவதானிக்கலாம். எனினும், இதுவரையில் இஸ்ரவேல் மக்களின் சொந்தத் தேவனைக் குறிக்கும் கர்த்தர் (மூலமொழியில் யாவே) எனும் பதத்தை உபயோகித்து வந்த நூலாசிரியர், இவ்விடத்தில் நினைவே நகர மக்கள் கர்த்தரை விசுவாசித்தார்கள் என எழுதாமல், தெய்வத்தைக் குறிக்கும் பொதுவான பெயரை உபயோகித்து, அவர்கள் தேவனை விசுவாசித்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளமையால், “நினைவே நகர மக்கள் இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தரை விசுவாசிக்கவில்லை” (39) என்றும், “அவர்கள் தங்கள் மத நம்பிக்கைகளின்படியே அழிவைப்பற்றி அறிவித்த தேவ செய்தியை விசுவாசித்தார்கள்” (40) என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். “தேவ கிருபை நினைவே நகர மக்களுக்கு அருளப்பட்ட போதிலும் அவர்கள் தங்களது விகிரகங்களைவிட்டுத் தேவனிடம் வந்ததாகவோ, இல்லையென்றால் தேவனை விசுவாசித்ததற்கு அடையாளமாக இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தரே மெய்யான தேவன் என அறிக்கையிட்டதாகவோ குறிப்பிடப்படவில்லை. அதேசமயம், அவர்கள் விருத்த சேதனம் செய்து தேவனுடைய உடன்படிக்கைக்குட்பட்டவர்களாகி மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை ஏற்றுக் கொண்டதைப் பற்றிய குறிப்புகளும் இல்லை” (39) என இவர்கள் தமது கருத்துக்கான காரணங்களை விளக்குகின்றனர். எனினும், இவ்விடத்தில் (அதாவது யோனா 3:5ல்) தேவ செய்திக்கு அவர்கள் அளித்த ஆரம்ப உத்தரவாதம் பற்றியே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதேசமயம், யோனா தேவனைப் பற்றிய விபரங்கள் எதையும் மக்களுக்கு அறிவிக்கவில்லை. வரவிருக்கும் அழிவைப் பற்றி மட்டுமே அவன் கூறினான். எனவே, நினைவே நகர மக்களிடம் ஆரம்பத்திலேயே இஸ்ரவேல் மக்களது தெய்வத்தைப்பற்றிய முழுமையான அறிவு இருக்கவேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது அர்த்தமற்றது. எனினும், “யோனாவின் செய்தி தேவனிடத்தில் இருந்து வருகிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொண்டமையினால், அவர்கள் தேவனை விசுவாசித்தார்கள்” (19).

உண்மையில், யோனாவினுடைய செய்தி பரிசுத்த ஆவியானவரது வல்லமையினாலேயே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இல்லையென்றால் (மூலமொழியில்) ஐந்து வார்த்தைகள் மட்டும் கொண்ட அழிவைப்பற்றிய அறிவிப்பின் மூலம் ஒரு இலட்சத்துக்கும் அதிகமானோர் (யோனா 4:11) மனந்திரும்பியிருக்க முடியாது.

மேலும், பிரசங்கியின் வார்த்தைகளை மனிதன் புரிந்து கொள்வதற்குத் தேவனே மானிடரின் மனதைத் திறக்கின்றபடியால் (அப். 16:14, எபே.1:19) யோனாவின் செய்திக்குச் சரியானவிதத்தில் உத்தரவாதமளித்த மக்கள், தம் மனக்கண்களைத் திறந்த தேவனையே விசுவாசித்திருக்க வேண்டும். “அவர்கள் இஸ்ரவேலரின் தேவனையே விசுவாசித்தார்கள்” (02). அவர்கள், இஸ்ரவேலரின் தேவனுடைய பெயர் கர்த்தர் என்பதை அறியாதிருந்தமையினாலேயே அப்பெயரை நூலாசிரியர் இவ்விடத்தில் உபயோகிக்கவில்லை. அதேசமயம், இஸ்ரவேலனான நூலாசிரியர், தான் வழிபடும் மெய்யான தேவனை விசுவாசிப்பவர்களை மட்டுமே தேவனை விசுவாசித்தார்கள் என்று கருதுவார். நினைவே நகரத்தார் தங்களுடைய தெய்வங்களில் ஒன்றை விசுவாசித்திருந்தால் அவர்கள் தேவனை விசுவாசித்ததாக அவர் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டார். மேலும், நினைவே நகர மக்களின் விசுவாசத்தில் நாம் அவதானிக்க வேண்டிய இன்னுமொரு முக்கிய விடயமும் உள்ளது. அவர்கள் தேவசெய்தியைக் கொண்டுவந்த யோனாவை விசுவாசிக்கவில்லை. மாறாக, செய்தியைக் கொடுத்த தேவனையே விசுவாசித்தார்கள். யோனாவின் பிரசங்கம் அவன் பக்கமாக மக்களை இழுக்கவில்லை. மாறாக, அது மக்களைத் தேவனின் பக்கமாகத் திருப்பியது. “மக்கள் தேவ செய்தியை அறிவிப்பவனை அல்ல, தேவனை விசுவாசிப்பதே உண்மையான பிரசங்கத்தினதும், உண்மையான எழுப்புதலினதும் அடையாளமாயிருக்கிறது” (16). மக்களின் அவதானத்தைத் தன் பக்கம் திருப்புவதற்காகப் பிரசங்கிப்பவன் தன்னைப் பற்றியே அறிவித்துக் கொண்டிருப்பான். ஆனால், உண்மையான பிரசங்கி, தேவனைப் பற்றி அறிவித்து மக்களைத் தேவன் பக்கமாகத் திருப்புவான் (யோவா.1:36-37). யோவான் ஸ்நானகன் கூறியது போல, நமது வாழ்விலும் கிறிஸ்தவ சேவையிலும் “நாம் சிறுகவும் கிறிஸ்து பெருகவும் வேண்டும்” (யோவா.3:30). இதற்கு, நாம், நம்மைப்பற்றியல்ல தேவனைப் பற்றியே பிரசித்தம் பண்ண வேண்டும். நமக்கு புகழ்ச்சி ஏற்படுவதற்காக அல்ல, மாறாக, தேவனுக்கு மகிமை ஏற்படுவதை நோக்கமாகக் கொண்டே செயல்படவேண்டும் (1கொரி10:31). நம்முடைய வார்த்தைகள், மக்கள் தேவனை விசுவாசிப்பதற்கு ஏதுவானவைகளாக இருக்க வேண்டும்.

யோனாவின் பிரசங்கத்தின் மூலம் நினைவே நகர மக்களில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைச் சிலர் உண்மையாக நடைபெற்ற ஒரு சம்பவமாகக் கருதுவதில்லை. இதற்குக் காரணம், அசீரியரது சரித்திரக் குறிப்புகளில் இது பற்றிய தகவல்கள் எதுவும் இல்லாதிருப்பதேயாகும். எனினும், இதற்குத் தகுந்த காரணங்கள் இருப்பதை இவர்கள் அறியாதிருக்கின்றனர். யோனாவின் காலத்தை ய நினைவே நகர மக்கள் உண்மையாகவே மனந்திரும்பி தேவனை விசுவாசித்த போதிலும், பிற்கால சந்ததியினர் தேவனைவிட்டு வழிவிலகிப் போனதை நாகூம் தீர்க்கதரிசியின் புத்தகம் அறியத்தருகின்றது. எனவே, தேவனை அறியாத பிற்கால சந்ததியினர், தேவனுடைய செயலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காதிருந்தமையினால், இச்சம்பவத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் எதையும் அவர்கள் வைத்திருக்கவில்லை. அதாவது, இச்சம்பவத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்கள் இதைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதி வைக்கவில்லை. மேலும், “அக்கால ராட்சியங்களின் சரித்திரங்கள் எழுதப்படும் போது, ராட்சியத்தின் புகழுக்கும் மகிமைக்கும் நிந்தையாக அமையக் கூடிய விடயங்கள் குறிப்பிடப்படுவதில்லை” (01). நினைவே நகர மக்கள் அனைவரும் தம்மைத் தாழ்த்தித் தேவனிடம் மன்றாடிய செயல், பிற்காலத்தை ய அசீரியர்களால் இழிவானதாகக் கருதப்பட்டமையும், இதைப்பற்றிய குறிப்புகள் இல்லாதமைக்கான ஒரு காரணமாகும். அத்தோடு, “அசீரியர்களது சரித்திரத்தில் கி.மு. 8ம் நூற்றாண்டைப் பற்றிய சரித்திரக் குறிப்புகளில் ஒரு சில விடயங்கள் மட்டுமே தற்சமயம் உள்ளன” (06). இதனால், அவற்றில் இச்சம்பவம் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. மேலும், “யோனாவின் செய்தி ஏற்படுத்திய பயமே நினைவே நகரத்தாரின் மனமாற்றத்துக்கான காரணம்” (01) என்றும், “அவர்களுடைய மனமாற்றம் உண்மையானதாகவும் நிரந்தரமானதாகவும் இருக்கவில்லை” (13) என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். எனினும், பிற்கால சந்ததியினர் தேவனை அறியாதவர்களாக இருந்ததை அடிப்படையாய்க் கொண்டே இத்தகைய விளக்கங்கள் உருவாகியுள்ளமையால், இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. யோனா அறிவித்த தேவனுடைய செய்தியும், அதனூடாக நடைபெற்ற தேவ செயலும் நினைவே நகர மக்களில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனால் அவர்கள் தேவனிடமாய் மனந்திரும்பி வந்தனர்.

யோனாவின் செய்தியைக் கேட்டு தேவனை விகவாசித்தவர்கள் மற்றவர்களை உபவாசிக்கும்படி கூறினார்கள் (யோனா3:5). உண்மையில் யோனா நகரில் மூன்றில் ஒரு பகுதி மக்களுக்கே தேவனுடைய செய்தியை அறிவித்திருந்தான். 4ம் வசனத்தில் அவனுடைய ஒரு நாள் பிரயாணத்தைப் பற்றி மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நினைவே மூன்று நாள் பிரயாண விஸ்தாரமான நகரம்(யோனா3:3). எனினும், யோனா இரண்டாவது நாள் பிரசங்கம் பண்ணியது பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் புத்தகத்தில் இல்லை. “அவன் முதல் நாளில், மூன்றில் ஒரு பகுதியில் அறிவித்த செய்தி நகரெங்கும் காட்டுத் தீ போல பரவியது” (19). அவன் இரண்டாவது நாள் நகரின் ஏனைய பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்கும் முன்பே, அவனுடைய செய்தி அவ்விடங்களுக்கெல்லாம் சென்றுவிட்டது. “முதல் நாளில் யோனாவின் செய்தியைக் கேட்டவர்கள் அதை மற்றவர்களுக்கு அறிவித்தார்கள்”(06). இதனால், அவர்கள் மற்றவர்களிடம் உபவாசிக்கும்படி கூறினார்கள். வேதாகமத்தில், பல்வேறு காரணங்களுக்காக மக்கள் உபவாசமிருந்ததைப் பற்றி நாம் வாசிக்கலாம். மக்கள் அழுது புலம்புவதற்கும் (1சாமு.31:13, 2சாமு.1:12, 1நாளா.10:12, சங்.35:13, தானி.9:3), தேவனிடம் தம் வேண்டுகோளைத் தெரிவிப்பதற்கும் (2சாமு.12:16-23, 2நாளா.20:3, எஸ்றா.8:23, நெகே.1:4, எஸ்.4:16), பாவமன்னிப்புக்காக மன்றாடுவதற்கும் (1சாமு. 7:5-6) மக்கள் உபவாசமிருந்தனர். நினைவே நகர மக்கள், தங்கள் பாவங்களுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு, பாவமன்னிப்பிற்காகவும், “தேவனோடு உறவுகொள்வதற்காகவும் உபவாசமிருந்தனர்”(07). உபவாசமானது, சரீரகங்கள், சௌகரியங்கள், தேவைகள் அனைத்தையும் மறந்து, தேவனைப் பற்றிய நினைவுகளை மட்டும் மனதிற்கொண்டு அவரைத் தேடி அவரோடு உறவு கொள்ளும் முறையாக இருக்கின்றது. அத்தோடு, ஆவிக்குரிய வல்லமையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் உபவாச ஜெபம் அவசியம் என்பதை இயேசுகிறிஸ்து அறியத்தந்துள்ளார் (மத்.17:21). ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக கருத்தூன்றி ஊக்கமாய் ஜெபிப்பதற்கு உபவாச ஜெபமே ஏற்றதாயுள்ளது என்பது அநேக கிறிஸ்தவ பக்தர்களது அனுபவமாயுள்ளது.

நினைவே நகர மக்கள் உபவாசிப்பதற்காக இரட்டுடுத்திக் கொண்டனர் (யோனா3:5). அக்காலத்தில் இரட்டுடை அணிந்தே

மக்கள் உபவாசமிருந்தனர் (2சாமு.3:31,35, ஏசாயா.58:5, தானி.9:3). ஏனென்றால், “அக்காலத்தில் இரட்டுடை உபவாசத்திற்கு அவசியமானதாயிருந்தது” (03). இரட்டுடை என்பது, ஆட்டு மயிரினால் நெய்யப்பட்ட தரம் குறைவான தடித்த ஆடையாகும். “அக்காலத்தில் வறியவர்களும், சிறைக்கைதிகளும், அடிமைகளும் சாதாரணமாக இரட்டுடையே அணிந்தனர்” (07). ஆனால், மற்றவர்கள் இவ்வுடையை அணியும் போது, அது, “அவர்கள் இவ்வுலகத்து இன்பங்களையும், செளகரியங்களையும் துறந்துள்ளமைக்கான அடையாளமாய் இருந்தது” (06). தம் பாவத்திற்காக மனஸ்தாபப்பட்டு தேவனுக்கு முன்பாகத் தம்மைத் தாழ்த்துபவர்கள், தமது உள்ளத்தின் உடைந்த நிலைக்கான வெளிப்படையான அடையாளமாக இரட்டுடுத்தி, சாம்பலில் உட்கார்ந்து தம்மீது புழுதியைப் போட்டுக் கொள்வார்கள் (1இராஜா. 21:27, நெகே. 9:1-2, ஏசாயா.15:3). நினிவே நகர மக்கள் தம்மீது வரவிருக்கும் தேவ தண்டனையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட உடனேயே, தம் பாவத்துக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு மன்னிப்புக்காகத் தேவனிடம் மன்றாடத் தொடங்கினர். “இந்தச் செய்தி நினிவேயின் ராஜாவுக்கு எட்டியபோது, அவன் தன் சிங்காசனத்தை விட்டு எழுந்து, தான் உடுத்தியிருந்த உடுப்பைக் கழற்றிப் போட்டு இரட்டை உடுத்திக் கொண்டு சாம்பலிலே உட்கார்ந்தான்” (யோனா3:6). நினிவே ஒரு நாடாக இராதமையால், நினிவேயின் அரசனாக யோனாவின் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவன் ஒரு கற்பனைக் கதாபாத்திரம் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். நினிவேயைத் தலை நகராகக் கொண்டிருந்த ராஜாக்கள், “அசீரிய அரசர்கள்” என்று அழைக்கப்படுவதினாலேயே (2இராஜா19:36, ஏசாயா.37:37) இத்தகைய ஒரு கருத்து உருவாகியுள்ளது. எனினும், “கி.மு. 8ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலேயே அசீரிய ராட்சியம் வல்லமையிலும், அளவிலும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. அது வரை காலமும் நினிவே நகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதியே அசீரிய அரசனின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது, இதனாலேயே யோனாவின் காலத்தில் அசீரிய அரசன் நினிவேயின் அரசன் என அழைக்கப்பட்டுள்ளான்” (06). யோனாவின் பிரசங்கம் நினிவே நகரில் உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், அரசன், குடிமகன் எனும் பாகுபாடு எதுவுமின்றி அனைவரையும் தம் பாவ மன்னிப்புக்காக மன்றாட வைத்துள்ளது.

நினிவேயின் மீது வரவிருக்கும் தண்டனையிலிருந்து தப்புவதற்காக நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் தங்கள் பொல்லாத வழிகளில் இருந்து திரும்பும்படி அரசன் கட்டளையிட்டான். "மேலும் ராஜா, தானும் தன் பிரதானிகளும் நிர்ணயம் பண்ணின கட்டளையாக நினிவேயிலெங்கும் மனுஷரும், மிருகங்களும், மாடுகளும், ஆடுகளும் ஒன்றும் ருசி பாராதிருக்கவும், மேயாமலும், தண்ணீர் குடியாமலும் இருக்கவும், மனுஷரும், மிருகங்களும் இரட்டினால் மூடிக் கொண்டு தேவனை நோக்கி உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிடவும், அவரவர் தம்தம் பொல்லாத வழியையும், தம்தம் கைகளிலுள்ள கொடுமையையும் விட்டுத் திரும்பவுங்கடவர்கள்" (யோனா 3:7-8) என்று அறிவித்தான். தானும் நினிவே நகர மக்களும் கொடுமையான பாவிகள் என்பதை அரசன் ஒத்துக் கொண்டுள்ளதையே அவனது வார்த்தைகள் அறியத்தருகின்றன. அதேசமயம், தாம் தொடர்ந்தும் பாவத்திலேயே வாழ்ந்தால் அழிவு வருவது நிச்சயம் என்பதிலும் அவனுக்கு எவ்வித சந்தேகமும் இருக்கவில்லை. இதனால், மக்களைத் தங்கள் பொல்லாத வழிகளைவிட்டு உபவாசத்துடன் தேவனை நோக்கி மன்றாடும்படி அறிவுறுத்தினான். அரசன் ஆடுமாடுகளை உபவாசமிருக்கச் சொல்வது நமக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கலாம். ஆனால், அக்காலத்தில் மனிதர்களோடு சேர்ந்து வாழும் வீட்டு மிருகங்களும் மனிதர்களுடைய இன்ப துன்பங்களில் பங்கேற்றன. இது, "மக்கள் மனத்துயருடன் இருக்கின்றனர் என்பதற்கான இன்னுமொரு அடையாளமாக உள்ளது" (01). சகல மக்களும், தங்கள் பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பி தேவனிடம் மன்றாடுவதில் தம் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்த வேண்டும் என்பதில் அரசன் உறுதியாய் இருந்தான். பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்பி தேவனிடம் வருவதே அழிவிலிருந்து தப்பிக் கொள்வதற்கான ஒரே ஒரு வழி என்பதை அரசன் நன்கறிந்திருந்தான். இவ்வுண்மையை அறியாது தொடர்ந்தும் பாவத்திலேயே வாழ்பவர்கள், சடுதியாகத் தேவ தண்டனைக்கு உட்படுவர் (நீதி.28:13). "யோனாவின் செய்தியைக் கேட்ட நினிவே நகர மக்கள், தாம் பாவிகள் என்பதை உணர்ந்து மனந்திரும்பினர். அவர்கள் தம் நிலைமையை எவ்விதத்திலும் நியாயப்படுத்த முற்படவில்லை. அவர்கள் மனந்திரும்பி தேவனை விசுவாசித்தார்கள்" (40). நினிவே நகர மக்களைப் போல, நம் நாட்டவரும்

தேவனிடம் மனந்திரும்பி வந்தால் நம் நாடும் இரட்சிக்கப்படும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

(இ) ஒரு நம்பிக்கையின் செயல் (யோனா3:9): நினைவே நகர மக்களது மனந்திரும்புதல், அவர்களது நம்பிக்கையின் செயலாகவே இருக்கின்றது. வரவிருக்கும் தண்டனைக்குப் பயந்தே அவர்கள் மனந்திரும்பினார்கள் என்று கூறுவது, அவர்களது உண்மையான நிலையை அறியாத ஒரு விளக்கமாகவே இருக்கும். ஏனென்றால், “அவர்களது மனந்திரும்புதல் தேவனது இரக்கத்தைப் பற்றிய அவர்களது நம்பிக்கையின் செயலாகும்”(40). அதாவது, தாங்கள் மனந்திரும்பினால் தேவன் தம்மைத் தண்டியாமல் மன்னித்துவிடுவார் எனும் நம்பிக்கை அவர்களுக்கிருந்தது. “யாருக்குத் தெரியும், நாம் அழிந்து போகாதபடிக்கு ஒருவேளை தேவன் மனஸ்தாபப்பட்டு தம்முடைய உக்கிர கோபத்தைவிட்டுத் திரும்பினாலும் திரும்புவார்” எனும் அரசனின் கூற்று (யோனா3:9), தேவன் இரக்கமுள்ளவர் என்பதையும், மனந்திரும்பும் மக்களை மன்னிப்பவர் என்பதையும் அவன் அறிந்திருந்தமைக்கான ஆதாரமாய் உள்ளது. யோனாவின் செய்தி அழிவைப் பற்றி மட்டுமே அறிவித்த ஒரு நாசகாரச் செய்தியாய் இருந்தபோதிலும், நினைவே நகர அரசன் தேவனது இரக்க குணத்தையும், மன்னிக்கும் மனப்பான்மையையும் எப்படி அறிந்து கொண்டான் என நாம் வினவலாம். தேவன், தான் சிருஷ்டித்த உலகத்தினூடாகவும் மானிட உள்ளத்திலும் தன்னைப் பற்றி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதன் மூலம் உலகிலுள்ள சகல மனிதர்களாலும் தேவன் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்பதையும், அவரது தன்மைகளில் சிலவற்றையும் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கின்றது (ரோ.1:18-20, 2:14-15, சங்.19:1, பிர. 3:11, அப். 17:26-28). இதுவே “பொதுவான வெளிப்படுத்தல்” என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆனால் மனிதனோ, மெய்யான அத் தேவனை வழிபடாமல், தனது கற்பனைகளின்படி கடவுள்களை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளான்(ரோ.1:21-23, 25). நினைவே நகர அரசன் விக்கிரகங்களையே தெய்வமாக வழிபட்டு வந்த போதிலும், பொதுவான வெளிப்படுத்தல் மூலமாகத் தேவன் இரக்கமுள்ளவர், மனந்திரும்புகிறவர்களை மன்னிக்கிறவர் எனும் உண்மையை அறிந்து, தேவன் தன் நாட்டு மக்கள் மீது இரங்குவார் எனும் நம்பிக்கையுடன் செயல்பட்டுள்ளான். உண்

மையில், இத்தகைய நம்பிக்கையே அதாவது, தேவன் இரக்கமும் உருக்கமும் நீடிய சாந்தமும் கிருபையும் உள்ளவர் எனும் உண்மையை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் ஏற்படும் விகவாசமே, நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளிலும் தேவனிடம் வந்து மன்றாடுவதற்கு மக்களைத் தூண்டுகிறது. நாமும் கூட எந்தளவுக்கு தேவனையும் அவருடைய தன்மைகளைப் பற்றியும் அறிந்து கொள் சின்றோமோ அந்தளவுக்கு அவர்மீது நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருப்போம். இதனால், தேவனைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு நாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

(3) மனஸ்தாபப்பட்ட தேவனின் செயல் (யோனா 3:10)

நினிவே நகர மக்களின் நம்பிக்கை வீண்போகவில்லை. அவர்களுடைய மனநதிரும்புதலும், மன்றாடுதலும் தேவனையே மனஸ்தாபப்பட வைத்தது. மக்களது மனஸ்தாபம் தேவனில் மனஸ்தாபத்தை ஏற்படுத்தியது. நினிவே நகர மக்கள் தங்களது கடந்தகால பாவ வாழ்க்கைக்காக மனஸ்தாபப்பட்டனர். இதைக் கண்ட தேவன், தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவிருந்த கொடிய தண்டனையை நினைத்து மனஸ்தாபப்பட்டார். இதனால் அவர் அவர்களை மன்னித்துவிட்டார். “அவர்கள் தங்கள் பொல்லாத வழியை விட்டுத் திரும்பினார்கள் என்று தேவன் அவர்களுடைய கிரியைகளைப் பார்த்து, தாம் அவர்களுக்குச் செய்வேன் என்று சொல்லியிருந்த தீங்கைக் குறித்து மனஸ்தாபப்பட்டு அதைச் செய்யாதிருந்தார்” (யோனா 3:10). மக்களில் மன மாற்றத்தை எதிர்பார்க்கும் தேவன், அவர்கள் மனநதிரும்பும் போது அவர்களை மன்னிப்பவராக இருக்கின்றார். அப்படியிருந்தும், தேவன் மனஸ்தாபப்படுகிறவர் எனும் உண்மையைப் பலரால் புரிந்து கொள்ள முடியாமலுள்ளது. ஆனால் 10ம் வசனம் தேவனைப் பற்றிக் கூறுபவற்றை நாம் அறிந்து கொண்டால், தீங்குக்கு மனஸ்தாபப்படும்-மன்னிக்கும் தேவனின் மனதை நம்மால் ஓரளவுக்குப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இவ் வசனம் தேவனைப் பற்றிய மூன்று முக்கிய விடயங்களை அறியத்தருகின்றது.

(அ) நிலைமையை அவதானிக்கிறவர் (யோனா 3:10 அ): முதலாவதாக, தேவன் மக்களது நிலைமையை அவ

தானிக்கிறவராக இருக்கின்றார். “அவர்கள் தங்கள் பொல்லாத வழிகளை விட்டுத் திரும்பினார்கள் என்று தேவன் அவர்களுடைய கிரியைகளைப் பார்த்து” என்றே இவ்வசனம் ஆரம்பமாகின்றது. தேவன் நினைவே நகர மக்களின் கிரியைகளை அவதானித்துப் பார்த்தார். தேவன் யோனாவை நினைவேக்கு அனுப்பும் போது அவர் பார்த்த நகரமாக இப்போது அது இருக்கவில்லை. பாவ செயல்கள் நிறைந்திருந்த நினைவே நகரம் யோனாவின் பிரசங்கத்தின் பின் பாவத்துக்காக அழுது புலம்பி மன்றாடும் மக்களால் நிறைந்திருந்ததை அவர் பார்த்தார். மக்களின் நிலைமை மாற்றமடைந்ததைக் கண்ட தேவன், தான் அர்களுக்குக் கொடுக்கவிருந்த தண்டனையைக் குறித்து மனம் வருந்தினார். தங்கள் பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பி, தன்னை நோக்கி மன்றாடும் மக்களைத் தண்டிப்பதைக் குறித்து தேவன் மனம் வருந்தினார். மக்கள் இரட்டுடுத்தி அழுது புலம்புவதை மட்டுமல்ல, அவர்களது உள்ளத்தின் நிலையையும் தேவன் பார்த்தார். அவர்கள் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமே தேவனுக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. வெறும் வெளிப்பிரகாரமான சடங்காச்சாரச் செயல்களைத் தேவன் விரும்புவதில்லை (சங்.51:16-17, 1சாமு.15:22). நினைவே நகர மக்களின் வெளிப்பிரகாரமான செயல்களான இரட்டுடுத்துதலும், சாம்பலில் உட்காருதலும் அவர்களுடைய உள்ளத்தின் மாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட செயல்கள் என்பதைத் தேவன் அறிந்திருந்தார். மானிட உள்ளத்தைப் பார்க்கும் தேவன் (1சாமு.16:7), நம் மார்க்க வழிபாடுளை விட நமது உள்ளத்தின் நிலையையே அவதானித்துப் பார்க்கின்றார் என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. நாம் உள்ளத்தில் உண்மையாயிருக்க வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புகின்றார் (சங்.51:6). தேவனுக்கேற்கும் பலிகள் நொறுங்குண்ட ஆவியாகவே இருக்கின்றது (சங்.51:17). இதய சுத்தமே தேவனைத் தரிசிப்பதற்கு அவசியமானதாயிருப்பதனால் (மத்.5:8), மார்க்க வழிபாட்டில் நாம் வெளிப்பிரகாரமான செயல்களுக்கல்ல, நம் உள்ளமானது தேவனுக்கு உகந்த நிலையில் இருப்பதற்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

தேவன் நினைவே நகர மக்களின் நிலைமையை அவதானித்துப் பார்ப்பது நமக்கு இன்னுமொரு உண்மையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. அதாவது, தேவன் சகலவற்றையும் பார்க்கிறவராக இருக்கின்றார். “கர்த்தரின் கண்கள் எவ்விடத்திலுமிருந்து

நல்லோரையும், தீயோரையும் நோக்கிப் பார்க்கின்றது” (நீதி.15:3). அவர் பார்வைக்கு மறைவான சிருஷ்டி ஒன்றுமில்லை. சகலமும் அவருடைய கண்களுக்கு முன்பாக நிர்வாணமாயும், வெளியரங்கமாயுமிருக்கிறது (எபி.4:13). உண்மையில், அவர் நம்மை எப்போதும் “காண்கிற தேவனாக” இருக்கின்றார் (ஆதி.16:13). “தேவன் நம் கண்களுக்கு மறைவாக இருந்தாலும், நாம் அவருடைய கண்களுக்கு மறைவாக இருப்பதில்லை” (41). தேவன் எப்பொழுதும் நம்மைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதனால், நாம் எதையுமே அவருக்குத் தெரியாமல் செய்யமுடியாது எனும் உண்மையை அறிந்து கொள்கின்றோம். தேவன் விரும்பாத காரியங்களை அவருக்கு மறைவாகச் செய்யலாம் எனும் எண்ணத்தில் நம்மால் வாழமுடியாது. இருளில் இருப்பதையும் அவரால் பார்க்கமுடியும் (தானி.2:22). மானிட மனதில் எழும் நினைவுகளையும் கூட அவர் அறிந்திருக்கின்றார் (எசே.11:5, சங். 139:2). எனவே, ஒருவன் இரகசியமாய் பாவம் செய்தாலும், அதைத் தேவனிடமிருந்து மறைக்க முடியாது. அத்தோடு, எவருக்கும் தெரியாமல் நாம் பாவ நினைவுகளிலும் கற்பனைகளிலும் இன்பம் அனுபவித்தாலும் அதையும் தேவனுக்கு மறைக்கமுடியாது. உண்மையில் தேவனைப் பற்றிய இத்தகைய அறிவு, அதாவது அவருக்கு சகலமும் தெரியும்-அவர் அனைத்தையும் பார்க்கின்றார் எனும் உண்மை, நாம் நினைவினாலும் செயல்களினாலும் பாவம் செய்யாது பரிசுத்தமாய் வாழ நமக்கு உதவுகின்றது.

(ஆ) நிபந்தனையுடன் அறிவிக்கிறவர்: மனந்திரும்பிய மக்களை மன்னித்த தேவனுடைய செயல், தண்டனை பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களை அவர் நிபந்தனையுடனேயே அறிவிக்கின்றார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அதாவது, தண்டனை பற்றிய தேவனின் முன்னறிவிப்புகள், ‘மனந்திரும்பினால்’ எனும் நிபந்தனையுடனேயே இருக்கும். தேவதண்டனை பற்றிய அறிவிப்பைக் கேட்டு மக்கள் மனந்திரும்பும் போது, அவர் மக்களைத் தண்டிக்கமாட்டார். நினைவே நகர மக்களுக்கு மனந்திரும்புதலைப் பற்றியோ, மன்னிப்பைப் பற்றியோ எதுவும் அறிவிக்கப்படாமல், ‘நாற்பது நாளில் நினைவே கவிழ்க்கப்படும்’ என்று மட்டுமே கூறப்பட்ட போதிலும், மக்கள் மனந்திரும்பும் போது, அவர்களைத் தண்டியாமல் மன்னிப்பது தேவனுடைய தன்மையாய்

இருப்பதை வேதாகமம் அறியத்தருகின்றது. தேவனே இவ்வுண்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தேவன் எரேமியாவினூடாகப் பேசும் போது, "பிடுங்குவேன், இடிப்பேன், அழிப்பேன் என்று நான் ஒரு ஜாதிக்கு விரோதமாகவும், ஒரு ராட்சியத்துக்கு விரோதமாகவும் சொன்ன மாத்திரத்தில் நான் விரோதமாய்ப் பேசின அந்த ஜாதியார் தங்கள் தீங்கை விட்டுத் திரும்பினால், நானும் அவர்களுக்குச் செய்ய நினைத்த தீங்கைச் செய்யாத படிக்கு மனம் மாறுவேன்" (எரே. 18:7-8) எனக் கூறிய தேவன், நினைவே நகர மக்கள் மனந்திரும்பியமையால் அவர்களைத் தண்டியாமல் விட்டுவிட்டார். இதிலிருந்து, பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்புவதே தேவ தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள ஒரேவழி என்பது தெளிவாகின்றது. நினைவே நகர மக்களுக்கு மனந்திரும்புதலைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்கப்படாத போதிலும், அவர்கள் தேவதண்டனையின் செய்தி கேட்டு மனந்திரும்பினார்கள். ஆனால், புதிய ஏற்பாட்டுக்காலத்தில் அறிவிக்கப்படும் சுவிசேஷச் செய்தி மனந்திரும்புதலையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. 'மனந்திரும்புதலுக்கு ஏற்ற கனிகளைக் கொடுங்கள்' (லூக்.3:8). "மனந்திரும்பி சுவிசேஷத்தை விசுவாசியுங்கள்"(மாற்.1:15) எனும் செய்தி இக்காலத்தில் அறிவிக்கப்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றது. இத்தெய்வீக அறிவிப்பைக் கேட்டும் அதைப்பற்றி அக்கறையற்றவர்களாகத் தொடர்ந்தும் பாவத்திலேயே வாழ்ந்தால், வரவிருக்கும் தேவ தண்டனையிலிருந்து நம்மால் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. எனவே, இப்பொழுதே பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்பி, தேவ கோபாக்கினையிலிருந்து நம்மை இரட்சிக்கிறவரான இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவசிக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமையாய் உள்ளது (1தெச.1:10, யோ.3:36).

தண்டனை பற்றிய தேவ அறிவித்தல்கள் நிபந்தனையுடையவைகளாக இருப்பது உண்மையாயினும், தேவன் மாறாதவர் என்று வேதாகமம் போதிக்கும் போது (யாக்.1:17, மல்.3:6, யாத்.3:14) அவர், மனம் மாறுவேன் (எரே.18:8,10) எனக் கூறுவதனால் தேவத் தன்மையில் ஒரு முரண்பாடு இருப்பது போலத் தோன்றுவதாகப் பலர் கருதுகின்றனர். "இஸ்ரவேலின் ஜெயபலமானவர் பொய் சொல்லுகிறதில்லை, தாம் சொன்னதைப் பற்றி மனஸ்தாபப்படுகிறதும் இல்லை. மனம்மாற அவர் மனுஷன் அல்ல (1சாமு.15:29) என வேதாகமம் தெளிவாகக் கூறு

கையில், 'மனம் மாறுவேன்' என்று தேவன் கூறுவது (எரே.18:8,10) உண்மையிலேயே ஒரு முரண்பாடாகவே நமக்குத் தென்படுகின்றது. தேவனுடைய மனஸ்தாபத்தைப் பற்றிய விவரணங்கள் வேதாகமத்தில் இருப்பது உண்மையாயினும் (ஆதி.6:6, நியா.2:18, 2சாமு.24:16, 1நாளா.21:15, எரே.8:10,26:3,13,19,42:10, யோவே.2:13-14,ஆமோ.7:3), அவர் மாறாதவர் என்பதை வேதாகமம் மறுதலிக்கவில்லை என்பதை நாம் மறக்கலாகாது (சங்.110:4, எரே.4:28, 20:16, எசே.24:14, சக.8:14, மல்.3:6). இத்தகைய வேதாகம விவரணங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, "தேவனுடைய மன உணர்வுகளும் செயல்களுமே மாற்றமடைந்துள்ளதை நாம் அவதானித்திடலாம்"(42). அதாவது, தேவனுடைய தன்மை அல்ல மாறாக, தேவனுடைய நடவடிக்கைகளே மாறியுள்ளன. அதுவும், "தேவனுடைய முதல் நடவடிக்கை காரணமாக மக்களது நிலைமை மாற்றமடைந்தமையினால் தேவனுடைய அணுகு முறையே மாற்றப்பட்டுள்ளது"(43). எனவே, உண்மையான மாற்றம் மனிதனிலேயே ஏற்பட்டுள்ளது. மாறாத நித்திய தேவன், மனிதனின் நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்ற விதமாக உத்தரவாதமளித்துள்ளார். அதாவது, மனிதன் பாவம் செய்யும் போது கோபப்படும் தேவன், அவர்கள் மனந்திரும்பி வரும் போது மன்னிப்பவராய் இருக்கின்றார். இதுவே தேவனுடைய தன்மை. இவ்வித தன்மையுடனேயே அவர் எப்போதும் செயல்படுகின்றார். நினைவே நகர மக்கள் பாவத்தில் வாழ்ந்த போது அவர்களை அழிப்பதாக அறிவித்த தேவன், அவர்கள் மனந்திரும்பிய போது அவர்களை மன்னித்தார். இதில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை. தேவன் தன் தன்மைக்கு ஏற்றவிதமாகவே செயல்பட்டுள்ளார். உண்மையில், மனந்திரும்பிய மக்களைத் தண்டித்திருந்தாலேயே தேவன் முரண்பாடுடையவராக இருப்பார். "அவர் தன் தன்மையை முரண்படுத்துகிற விதமாக ஒருபோதும் செயல்படமாட்டார்"(43).

நினைவே நகர மக்களை அழிப்பேன் என்று அறிவித்த தேவன், அவர்களைத் தண்டியாமல் மன்னித்தமையினால், அவர் முரண்பாடுடையவர் எனக்கருதுவோமாயின், நாம் தேவனுடைய மாறாத்தன்மையை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களாகவே இருப்போம். ஏனென்றால், "தேவனுடைய மாறாத்தன்மை, அவர் எப்போதும் நீதியாக நடந்து கொள்வதையும்.

மனிதர்களுடைய செயல்களுக்கு ஏற்றவாறு அவர்களை நடத்து வதையும் உள்ளடக்கியுள்ளது”(44). யோனா 3ம் அதிகாரத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது, தேவனில் எவ்வித மாற்றத்தையும் நாம் அவதானிப்பதில்லை. அதேசமயம் ‘நினிவேயை அழிப்பேன்’ எனும் அவரது கூற்றும் பொய்யாகிவிடவில்லை. ஏனென்றால், பாவத்தினால் நிறைந்திருந்த நகரத்தை அழிப்பதாகவே தேவன் கூறியிருந்தார் (யோனா1:2,3:4). ஆனால், யோனாவின் பிரசங்கத்தின்பின், நினிவே பாவ நகரமாக இருக்கவில்லை. மக்கள் தம் பொல்லாத வழிகளைவிட்டு மனந்திரும்பியிருந்தனர் (யோனா3:8). மனந்திரும்பிய மக்களை அழிப்பதாகத் தேவன் அறிவிக்கவில்லை. அதேசமயம் “தேவன் அழிப்பதாகச் சொன்ன நகரம் அங்கிருக்கவில்லை. கொடுமையான பாவிிகள் வாழ்ந்த நகரம் மனந்திரும்பியிருந்தது. இத்தகைய மனந்திரும்பிய மக்களை அழிப்பதாகத் தேவன் கூறாதமையால், அவர் நினிவே நகரை அழிக்கவில்லை”(45). பாவத்தை வெறுக்கும் பரிசுத்தமான தேவன் நீதியான முறையில் செயல்படுவதனால், பாவநகரத்தைத் தண்டிக்கத் தீர்மானித்தார். ஆனால், யோனாவின் பிரசங்கத்தின் பின் நினிவே நகர மக்களுடைய நிலை, அதாவது “தேவனுடனான அவர்களுடைய உறவு மாறியிருந்தது” (19). தேவன் மாறாதவராக, எப்போதும் போலவே மனந்திரும்பிய மக்களைத் தண்டியாமல் மன்னித்துவிட்டார். “நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிய தேவனுடைய அறிவிப்பு நிபந்தனையுடையதாகையால், மானிட நடத்தைமுறையில் ஏற்படும் மாற்றம் அவருடைய தீர்ப்பிலும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும்” (46). இத்தகைய தேவ நடவடிக்கையில் ஏற்படும் மாற்றமே வேதாகமத்தில் “தேவன் மனம் மாறினார்” எனும் விவரணத்துடன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தேவன் எப்போதும் மாறாதவராகவே இருக்கின்றார். பாவிகளைத் தண்டிப்பதும், மனந்திரும்பியவர்களை மன்னிப்பதும் அவருடைய மாறாதத் தன்மையின் செயல்களாய் உள்ளன.

(இ) நித்தமும் அன்புசெலுத்துகிறவர் (யோனா 3:10ஆ): மாறாத நித்திய தேவன் நித்தமும் அன்பு செலுத்துகிறவராக இருக்கின்றார் (1யோவா 4:8). இதனால் அவர் “தீங்குக்கு மனஸ்தாபப்படுபவராக” இருக்கின்றார். மனந்திரும்பிய மக்கள் தன்னை நோக்கி மன்றாடுவதைப் பார்த்த தேவன், “தாம் அவர்களுக்குச் செய்வேன் என்று சொல்லியிருந்த தீங்

கைக் குறித்து மனஸ்தாபப்பட்டு அதைச் செய்யாதிருந்தார் (யோனா3:10ஆ). தேவன் தீய செயல்களில் மகிழ்பவரல்ல. நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய அவர், பாவம் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் உறுதியுடனிருக்கையில், பாவிகள் தண்டனைக்குட்பட்டு வேதனையடைவதை விரும்பாதவராக இருக்கின்றார். இதனால்தான், பாவிகளை உடனடியாகத் தண்டியாமல், அவர்கள் மனந்திரும்பி வருவதற்கு அவகாசம் கொடுக்கின்றார். இதைப்பற்றி வேதாகமம் விளக்கும்போது, “தாமதிக்கிறார் என்று சிலர் எண்ணுகிறபடி கர்த்தர் தமது வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்துத் தாமதமாயிராமல், ஒருவரும் கெட்டுப் போகாமல் எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று விரும்பி, நம்மேல் நீடிய பொறுமையுள்ளவராயிருக்கின்றார்” (2பேதுரு3:9) என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. மக்கள் மனந்திரும்பி வருவதற்காக நோவாவின் காலத்தில் 120 வருட கால அவகாசம் கொடுத்து பொறுமையாய் இருந்த தேவன் (ஆதி.6:3,1 பேதுரு3:20), உலக மக்கள் அனைவரும் மனந்திரும்பி வருவதற்காக இரண்டாயிரம் வருடங்களாகப் பொறுமையாயிருக்கின்றார் (2பேதுரு3:9). தேவன் உடனடியாக பாவத்தைத் தண்டிக்கவில்லை என்பதற்காக, மானிட பாவத்தை அவர் அங்கீகரிக்கின்றார் என நாம் எண்ணலாகாது. தேவன் பாவத்தை எப்போதும் வெறுப்பவர். பாவத்தின் மீதான அவரது கோபம் நிரந்தரமானது. அப்படியிருந்தும், மனுமக்கள் மீது அவர் நித்தமும் அன்புசெலுத்துபவராக இருப்பதனால், அவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதைக் குறித்து மனஸ்தாபப்படுபவராகத், தன் குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாக அவர்களை மன்னிப்பதற்காக நீடிய பொறுமையோடு காத்திருக்கின்றார். எனவே இன்றே நாம் தேவனிடமாய் மனந்திரும்புவோம் (புல. 3:40-41). அவர் நம்மைத் தண்டிக்காமல், இரட்சிக்கவே விரும்புகின்றார் (1தீமோ.2:4).

தேவசெயலினால் வாடிப்போன யோனா!

1. ஆத்திரத்துடன் இருந்தவனின் நிலை (யோனா4:1-4)
2. ஆமணக்குச்செடியின் கீழிருந்தவனின் நிலை
(யோனா4:5-8)
3. ஆண்டவருடைய மனப்பாங்கின் நிலை (யோனா4:9-11)

யோனாவின் மூலம் தேவ செய்தியைக் கேட்டுத் தங்கள் பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்பிய நினைவே நகர மக்களது செயல், இருவருக்கு மனஸ்தர்பத்தை ஏற்படுத்தியது. எனினும், அவ்விருவரது மனஸ்தாபமும் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காகவே ஏற்பட்டது. “தான் அவர்களுக்குச் செய்வேன் என்று சொல்லியிருந்த தீங்கைக் குறித்து தேவன் மனஸ்தாபப்பட்டார்” (யோனா.3:10). ஆனால், யோனாவோ, தேவன் அவ்வாறு செய்யாதமையால் மனஸ்தாபப்பட்டான். நினைவே நகர மக்கள் மனந்திரும்பிய போது அவர்கள் மீதிருந்த தேவ கோபம் நீங்கியது. ஆனால், தேவகோபம் நீங்கியமை யோனாவுக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. “ஆபத்தான சூழ்நிலையில் இருக்கும்போது தேவகிருபையைப் புகழ்ந்த யோனா(ஆதி.2), அக்கிருபை நினைவே

நகர மக்களுக்கு கிடைத்தமையால், தான் புகழ்ந்த தேவகிருபையைக் குற்றப்படுத்தினான்” (19). மனந்திரும்பிய நினைவே நகர மக்களைத் தேவன் மன்னித்த செயல் யோனாவுக்கு மன வருத்தத்தையே ஏற்படுத்தியது. இதனால், அவன் மனம் வாடிப் போனான். யோனா தீர்க்கதரிசியின் புத்தகத்தின் கடைசி அதிகாரம் யோனாவினதும் தேவனினதும் மனப்பாங்குகள் முரண்பட்ட நிலையில் இருப்பதை அறியத்தருகின்றது. இது, தேவசிந்தைக்கும் மானிட சிந்தைக்கும் இடையிஷ் இருக்கும் பாரிய வேறுபாட்டிற்கான சிறந்த விவரணமாய் உள்ளது. உண்மையில், “என் நினைவுகள் உங்கள் நினைவுகள் அல்ல, உங்கள் வழிகள் என் வழிகளும் அல்ல” (ஏசா. 55:8-9) எனத் தேவன் கூறியதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு எதுவுமில்லை. தேவன் சிந்தித்தவிதமாக யோனா சிந்திக்கவேயில்லை. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் நாமும்கூட யோனாவைப் போல தேவனுடைய மனநிலையை அறியாதவர்களாக, அவரது சிந்தனைக்கு முரணானவைகளையும் எதிரானவைகளையும் செய்கிறவர்களாகவே இருக்கின்றோம். இதனால், தேவன் இவ்வதிகாரத்தில் கற்பிக்கும் பாடங்கள் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமது ஆவிக்குரிய வாழ்வுக்கு அவசியமானவைகளாக உள்ளன.

(1) ஆத்திரத்துடன் இருந்தவனின் நிலை (யோனா 4:1-4)

தேவன் நினைவே நகர மக்களைத் தண்டியாமல் மன்னித்து விட்டது யோனாவுக்கு கடுங்கோபத்தை ஏற்படுத்தியது யோனா. 4:1). உண்மையில் யோனாவுக்கு ஏற்பட்ட கோபம், அக்காலத்தைய இஸ்ரவேல் மக்களின் மனநிலையின் விவரணமாகவே உள்ளது. உலகிலுள்ள சகல ஜனங்களிலும் தாங்கள் மட்டுமே தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் எனும் பெருமிதத்துடன் அவர்கள் வாழ்ந்தனர். “தேவனுடைய ராட்சியத்தின் குடிமக்களாகத் தாங்கள் மட்டுமே பிறந்துள்ளதாக நினைத்த இஸ்ரவேலிய மக்கள், புறஜாதியார் அனைவரும் நகர அக்கினிக்கான விற்காகவும் எண்ணெயாகவும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் என்றே நம்பினர்” (34). இதனால், பெரும்பாலான இஸ்ரவேலர்கள், புறஜாதி மக்கள் தேவனன்னை வருவதை விரும்பவில்லை. தேவன் தங்களுக்கு கொடுத்துள்ள சலுகைகளையும் ஆசீர்வாதங்

களையும் புறஜாதியாருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் மனப்பாங்கு அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இதனால், நினைவே நகர மக்களைத் தேவன் தண்டியாமல் மன்னித்து விட்டதை யோனாவினால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதிருந்தது. தேவன் தங்களுக்கு மட்டுமே உரியவர், அவரது அனுக்கிரகமும் ஆசீர்வாதங்களும் தமக்கு மட்டுமே கிடைக்கவேண்டுமெனும் சுயநல மனப்பாங்கே, தேவன் மற்றவர்களுடைய வாழ்வில் நன்மையான ஈவுகளை அருளும் போது அவர் மீது எரிச்சலையும் கோபத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது. அதுமட்டுமல்ல, இத்தகைய சுயநலம் தேவன் மற்றவர்களில் செய்யும் நன்மையான செயல்களைத் தீமையானவையாகவே கருதுகின்றது. இவ்வதிகாரத்தின் முதலாம் வசனத்தில் “விசனமாயிருந்தது” எனத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரேயப் பதம் மூலமொழியில், “பெரும் தீமையாயிருந்தது” என்றே உள்ளது”(06). அதாவது, நினைவே நகர மக்களைத் தேவன் மன்னித்த செயல் யோனாவின் பார்வையில் தீமையான தொன்றாகவே இருந்தது. உண்மையில், புறஜாதியார் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் எனும் மனப்பாங்குடைய இஸ்ரவேலனான யோனாவால் “புறஜாதியார் மீது தேவன் இரக்கமாய் இருப்பதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருந்தது”(02).

யோனாவைப் போல குறுகிய மனப்பாங்கும் சுயநலமும் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு இருக்கக்கூடாது. “தேவனுடைய அன்பு நமக்கு மட்டுமே உரியது எனும் மனப்பாங்குடன் வாழ்வது தவறாகும்”(07). நமக்கு கிடைக்கும் தேவ ஆசீர்வாதங்கள் மற்றவர்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டும் எனும் மனப்பாங்கு நமக்கிருக்க வேண்டும். அத்தோடு, ஆசீர்வாதங்கள் மற்றவர்களுக்கு கிடைக்கும் ஊடகங்களாக கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இருக்க வேண்டும் எனத் தேவன் விரும்புகின்றார். பழைய ஏற்பாட்டில், தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களைத் தன்னுடைய சொந்த ஜனங்களாகத் தெரிந்தெடுத்து, அவர்களை நேசிக்கக் காரணம், அவர்கள் மூலம் ஏனைய ஜாதியினர் தேவனைப் பற்றி அறிந்து அவரன்னை வரவேண்டும் என்பதாகவே இருந்தது. ஆனால் அவர்களோ, தம்மைத்தவிர வேறு எவரும் தேவனிடம் வருவதை விரும்பவில்லை என்பதற்கு யோனா சிறந்த உதாரணமாக இருக்கின்றான். ஆனால் தேவனை அறிந்தவர்கள் இத்தகு மனப்பாங்குடன் இருப்பது தேவனது சித்தமல்ல. அவர் உலக

மக்கள் அனைவரையும் நேசிக்கின்றார் (யோனா.3:16). இதனால் எல்லா மக்களுக்கும் இயற்கையின் ஆசீர்வாதங்களை அருள்கின்றார் (மத்.5:45). அத்தோடு, சகலரும் தன்னன்னை வருவதை அவர் விரும்புகின்றார் (2பேதுரு3:9) எனவே, நாம் தேவனுடைய மனவிருப்புக்கு எதிராக, அவருடைய ஆசீர்வாதங்களை நமக்கு மட்டும் உரியவைகளாகக் கருதி அவரைப் பற்றி மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்காமலிருக்கக்கூடாது. உலகிலுள்ள சகல மக்களும் தேவனன்னை வந்து அவர் அருளும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்கான ஊடகங்களாக இருக்கவேண்டியது நமது கடமையாகும். அதேசமயம், தேவன் மற்றவர்களை ஆசீர்வதிக்கும் போது, அவர்கள் மீது பொறாமைப்படாமலும் தேவன் மீது கோபப்படாமலும் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், மற்றவர்களுடைய வாழ்வில் தேவகிருபையின் செயல்களைக் காணும் போது, அதற்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதே மெய்க்கிறிஸ்தவனின் தன்மையாகும் (1தெச.1:2-4, பிலி.1:4-6, கொலோ.1:3-5). ஆனால், கடலில் போடப்பட்ட போது தன்மேல் கிருபையாமிருக்கும்படி தேவனிடம் விண்ணப்பித்த யோனா, தேவகிருபை நினைவே நகர மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டதற்காகத் தேவன் மீது கோபப்பட்டான். தேவன் மீது கடுங்கோபங்கொண்ட யோனா முன்று காரியங்களைச் செய்தான். இவை அவனது மனநிலையைச் சரியானவிதத்தில் நமக்குப் படம் பிடித்துக்காட்டுகின்றன.

(அ) தேவனுடன் சண்டையிடுவதற்காக விண்ணப்பித்தான் (யோனா 4:1-2 அ): தேவன் நினைவே நகர மக்களை அழிக்காமல் அவர்களை மன்னித்தமைக்காக அவர் மீது கோபப்பட்ட யோனா, அவரோடு சண்டையிடுவதற்காக விண்ணப்பித்தான். இரண்டாம் வசனத்திலுள்ள யோனாவின் வார்த்தைகள் "தேவனைக் கடிந்து கொள்ளும் வார்த்தைகளாகவே உள்ளன" (01). கோபத்திலும் யோனா தன் உள்ளக் குமுறல்களைத் தேவனிடம் வெளிப்படுத்தியதைச் சிலர் பாராட்டுகின்ற போதிலும், அவன் தன் விண்ணப்பத்தில் "தேவனைக் குற்றப்படுத்தி" (01) "அவரோடு சண்டை பிடிக்கிறவனாகவே இருந்தான்" (13). கடுங்கோபத்திலிருந்த யோனா, "ஆ, கர்த்தாவே நான் என் தேசத்தில் இருக்கும்போதே நான் இதைச் சொல்லவில்லையா? இ'தினிமித்தமே நான் முன்னமே தர்ஷீசுக்கு ஓடிப்

போனேன்" (யோனா4:1-2அ) என யோனா தன் விண்ணப்பத்தை ஆரம்பித்தான். இரண்டாம் அதிகாரத்தில், கடலில் போடப்பட்ட தன்னை உயிரோடு காப்பாற்றியமைக்காகத் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தி விண்ணப்பித்த யோனா, நினைவே நகர மக்களை அவர் மரண தண்டனையிலிருந்து விடுவித்தமைக்காகத் தேவனோடு சண்டை பிடித்தான். யோனாவின் இவ் விண்ணப்பத்தின் ஆரம்ப வார்த்தைகள், அவன் முதல் தடவை தர்ஷீசுக்கு ஓடிப் போனதை நியாயப்படுத்தும் விளக்கமாகவே உள்ளது. அத்தோடு, யோனா இதை ஆரம்பத்திலேயே தேவனிடம் தெரிவித்துள்ளதையும் அவனது வார்த்தைகள் அறியத்தருகின்றன. நினைவேக்குத் தன்னை அனுப்பும் தேவன், அந்நகர மக்களை நிச்சயமாய் மன்னிப்பார் என்பதை யோனா நன்கறிந்திருந்தான். ஏனென்றால், முதல் தடவை தேவன் யோனாவை நினைவேக்கு அனுப்பும்போது, அந்நகரின் அழிவைப் பற்றி அறிவிக்க அல்ல; மாறாக, அந்நகரின் பாவங்களுக்கு எதிராகப் பிரசங்கம் பண்ணவே அனுப்பினார் (யோனா1:2) தேவன் இரக்கமும், மன உருக்கமும் நீடிய சாந்தமும் மிகுந்த கிருபையுமுள்ளவரும் தீங்குக்கு மனஸ்தாபப்படுகிறவருமாய் இருப்பதை (யோனா 4:2ஆ). நன்கறிந்திருந்த யோனாவுக்கு, அவர் நினைவே நகர மக்களை மன்னித்துவிடுவார் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இருக்கவில்லை. "தன் மூலமாய் அறிவிக்கப்படும் தேவ செய்தி இறுதியில் நினைவே நகர மக்கள் தேவனிடமிருந்து மன்னிப்பைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவாய் அமையும் என்பதை யோனா ஆரம்பத்திலேயே அறிந்திருந்தான்"(06). இதனால், ஆரம்பத்திலேயே இதைப்பற்றித் தேவனிடம் கூறியிருந்த யோனா, நினைவே நகர மக்கள் மன்னிக்கப்படுவதை விரும்பாதவனாகத் தர்ஷீசுக்கு ஓடிப்போனான் (யோனா4:2). "தேவன் மன்னிப்பவர் என்பதை யோனா அறிந்திருந்தும் (யோனா4:2), அதை நினைவே நகர மக்கள் அறிந்து கொள்வதை அவன் விரும்பவில்லை"(01). இதனால், தேவன் அவர்களை மன்னித்தமைக்காக யோனா தேவனுடன் சண்டைபிடித்தான். யோனாவைப் போல கயநலமிக்கவர்களாக, தேவனின் அன்பையும் கிருபையையும் நமக்கு மட்டும் வைத்துக் கொள்பவர்களாக நாம் இருக்கக்கூடாது.

யோனா தேவனிடம் சண்டையிட்டமைக்கான மற்றுமொரு காரணம், தீர்க்கதரிசியாகப் பணியாற்றிய தன்னைத் தேவன்

ஒரு பொய்த்தீர்க்கதரிசியாக மாற்றிவிட்டார் எனும் அவனது எண்ணமாகும். பழைய ஏற்பாட்டுக்காலத்தில், ஒருவன் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசி என்பதற்கான அடையாளமாக இருந்தது அவன் உரைக்கும் தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறுவதேயாகும். நிறைவேறாத தீர்க்கதரிசனத்தை உரைப்பவர்கள் அக்காலத்தில் உண்மையான தீர்க்கதரிசியாகக் கருதப்படுவதில்லை (உபா.18:21-22). யோனா நினைவேயில் அறிவித்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறாத மையால், அதாவது, நாற்பது நாளில் நினைவே நகரம் அழியும் என அவன் அறிவித்தும் (யோனா3:4) அந்நகரம் அழியாதமையால், "இனிமேல் இஸ்ரவேலில் தன்னை எவரும் ஒரு தீர்க்கதரிசியாக ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள் என எண்ணிய யோனா"(27), நிறைவேறாத தீர்க்கதரிசனத்தை அறிவிப்பதற்காகத் தேவன் தன்னை அனுப்பியதற்காக அவரோடு சண்டைபிடித்தான். யோனா இஸ்ரவேலில் இருக்கும்போது அவன் உரைத்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியமையால் (2இராஜா14:23-25), தனக்கு சமுதாயத்தில் இருந்த மதிப்பு இனிமேல் இல்லாமல் போய்விடும் என அவன் கவலைப்பட்டான். அதுவரை காலமும் தன்னை ஒரு தீர்க்கதரிசியாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்த மக்கள் இனிமேல் தன்னை நிராகரித்து விடுவார்கள் என எண்ணிய யோனா, தேவனுடன் சண்டைபிடித்தான். நினைவே நகர மக்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்பிவிக்கப்பட்டதில் மனம் மகிழாமல், தனது பெயருக்கும் பதவிக்கும் களங்கம் ஏற்பட்டு விடும் எனும் சுயநல எண்ணத்துடன் அவன் தேவனிடம் விண்ணப்பித்தான். தேவனுடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படியும் போது (சில சந்தர்ப்பங்களில்) சமுதாயத்தில் ஏற்படும் நிந்தையையும் அவமானத்தையும் சகித்துக் கொள்ளக்கூடிய மனப்பாங்கு அவனுக்கு இருக்கவில்லை. இதனாலேயே தேவன் கொடுத்த பணியைச் செய்ததில் திருப்தியும் சமாதானமும் அவனுக்கு கிடைக்கவில்லை. இவ்விடயத்தில் இயேசுவின் தாயாகிய மரியாள் நமக்குச் சிறந்த முன்மாதிரியாக இருக்கின்றாள். திருமணத்துக்கு முன்பே கர்ப்பவதியானால் சமுதாயத்தில் தனக்கு அவமானமும் நிந்தையுமே ஏற்படும் என்பதை அறிந்திருந்தும் அவள், கன்னிப்பெண்ணாகவே இயேசுவுக்குத் தாயாகும் தேவதிட்டத்திற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்தாள் (லூக்.1:30-38). உண்மையில், தேவ கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதனால் ஏற்படும் எத்தகைய விளைவை

யும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்கு நமக்கிருந்தால் மட்டுமே, யோனாவைப் போல தேவனோடு சண்டையிடாமல், எத்தகைய நிலையிலும் அவருக்குள் சந்தோஷமாக இருக்கலாம் (பிலி.4:11).

(ஆ) தேவசெயல் சரியானதல்லவென விளக்கினான் (யோனா4:2ஆ): தேவனுடன் சண்டையிடுவதற்காக விண்ணப் பித்த யோனா, அவரது செயல் சரியானதல்ல என்றும் விளக்கினான். தேவனுடைய தன்மை எத்தகையது என்பதை நன்கறிந்திருந்த யோனா, நினைவே நகரின் அழிவைப் பற்றி அறிவிப்பதற்காக அவர் தன்னை அனுப்பியது தவறு எனக் குற்றஞ்சாட்டினான். தேவனுடன் சண்டையிடும் யோனா, தன் விண்ணப்பத்தில் அவரது குணாதிசயங்களைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம், தன்னை நினைவேக்கு அனுப்பிய தேவசெயல் தவறானது என விளக்கினான். “நீர் இரக்கமும் மனஉருக்கமும் நீடிய சாந்தமும் மிகுந்த கிருபையுமுள்ளவரும் தீங்குக்கு மனஸ்தாபப்படுகிறவருமான தேவன்” எனும் யோனாவின் வார்த்தைகள் (யோனா 4:2ஆ) யாத்திராகமம் 34:6-7ஐ அடிப்படையாய்க் கொண்டதாகும். அதேசமயம், “தன் காலத்தைய தீர்க்கதரிசியான ஓசியாவின் செய்திகளின் மூலமும் யோனா, தேவன் மன்னிக்கும் மனப்பாங்குடையவர் (ஓசி.3:1-5, 11:1-11, 14:1-4) என்பதை அறிந்திருக்கலாம்”(35). எனவே, மன்னிக்கும் தேவன் அழிவின் செய்தியை அறிவிக்கச் சொன்னது தவறு என்பதே யோனாவின் தர்க்கமாயிருந்தது. “மன்னிக்கும் தேவன் எனத் தன்னைப் பற்றி அறிவித்துள்ளவர் (யாத்.34:6-7ல்) தான் நினைவேயில் செய்யப்போகாத செயலைப் பற்றி (அதாவது அதை அழிப்பதைப் பற்றி) அறிவிக்கும்படி தன்னை அனுப்பியது தவறு என்றே யோனா எண்ணினான்”(16). அதேசமயம், நினைவே நகர மக்களைத் தேவன் மன்னித்துவிடுவார் என்பதை ஆரம்பத்திலேயே அறிந்திருந்தமையினாலேயே தான் முதல் தடவை தர்ஷீசுக்கு ஒடிப்போனதாக யோனா கூறுவது (யோனா4:2அ), அவன் தனது ஆரம்பக் கீழ்ப்படியாமையை நியாயப்படுத்தும் விளக்கமாகவும் உள்ளது. எனவே, முதல் தடவை தான் நினைவேக்குப் போகாமல் தர்ஷீசுக்கு ஒடிப்போனது நியாயமான செயல் என்றும், அந்நகர மக்களை மன்னிக்க சித்தம் கொண்ட தேவன் இரண்டாவது தடவை அந்நகரின் அழிவைப் பற்றி அறிவிக்கத் தன்னை அனுப்பியதே தவறு என்றும் வாதிட்டான். யோனாவைப் போலத் தேவனுடைய செயல்களை

முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாமல், அவருடைய நடவடிக்கைகளை நியாயமற்றவைகளாகக் கருதுவது தவறாகும். தேவனின் செயல்கள் எப்போதும் சரியானவைகளாகவும், நியாயமானவைகளாகவுமே இருக்கும். அவரது மனதை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாமல், அவரது செயல்கள் தவறானவை என்று அவரோடு தர்க்கிப்பது அர்த்தமற்றது. தேவனின் செயல்கள் எப்போதுமே சரியானவைகள் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அவரோடு அதுபற்றி தர்க்கிக்க நமக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை (ரோ. 9:20) என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறக்கலாகாது.

(இ) தேவனிடம் சாவதேமேலென விசும்பினான் (யோனா 4:3-4) : நினைவே நகர மக்களைத் தண்டியாமல் மன்னித்தமைக்காகத் தேவன் மீது கோபங்கொண்டு அவரது செயல்கள் தவறானவை என அவரோடு சண்டையிட்ட யோனா, தான் அறிவித்தபடி நினைவே நகரம் அழியாதமையால், இனிமேல் உயிர்வாழ்வதை விட சாவதே மேல் எனத் தேவனிடம் விசும்பினான். “தான் அறிவித்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறாதமையால் ஏமாற்றமடைந்த யோனா, இனிமேல் உயிர் வாழ்வதில் அர்த்தமில்லை என்று எண்ணினான்” (01). “இப்போதும் கர்த்தாவே, என் பிராணனை என்னைவிட்டு எடுத்துக் கொள்ளும். நான் உயிரோடிருக்கிறதைப் பார்க்கிலும் சாகிறது நலமாயிருக்கும் என்றான்” (யோனா 4:3). யோனா சாகவிரும்பியது இது முதல் தடவையல்ல. ஆரம்பத்தில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் தர்ஷீசுக்கு ஒடிப்போகையில், கடற்கொந்தளிப்பின் மூலம் தேவன் யோனாவின் பிரயாணத்தைத் தடுத்தபோதும் தன் எண்ணம் நிறைவேறவில்லை என்பதை அறிந்த அவன் சாவை விரும்பினான். தேவன் நினைவே நகரத்தாரை மன்னித்தபோது, மறுபடியுமாக அதேவிதமான மனநிலையில் இருந்த அவன், உயிர் வாழ்வதைவிட சாவதேமேல் எனப் புலம்பினான். ஆனால், முதல் தடவை தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஒடிப்போகையில் சாவை விரும்பிய யோனா, இரண்டாவது தடவை தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவரது சுட்டளையை நிறைவேற்றிய போதும் உயிர்வாழ்வதை விட சாவதையே விரும்பினான் (யோனா 1:12, 4:3). தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்தபோதும், கீழ்ப்படிந்த போதும் அவனது மனநிலை ஒரேவிதமாகவே இருந்தது. அவ

னது செயல்களில் மாற்றமிருந்தாலும் அவனது மனநிலையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. உண்மையில், “யோனா தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தபோதிலும் அவருடைய சித்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனாகவே இருந்தான்” (14). அவன் தேவ கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நினைவேக்குச் சென்றபோதிலும், அந்நகர மக்களுடன் தேவன் செயல்படும் முறையை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு அவனுக்கு இருக்கவில்லை. நினைவே நகர மக்கள் மன்னிக்கப்படக் கூடாது என ஆரம்பத்தில் இருந்த எண்ணமே தொடர்ந்தும் அவனது மனதில் இருந்தது. “அவன் இன்னும் பழைய யோனா வாகவே இருந்தான்”(07). அத்தோடு, “தான் நினைவேயில் அறிவித்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேற்றவில்லையே எனும் கவலையும் அவனது மனதை ஆட்கொண்டிருந்தது”(02). தான் அறிவித்தபடி நினைவே நகரம் அழியாதமையால், இனிமேல் உயிர்வாழ்வதில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை என அவன் நினைத்தான். யோனா வைப்போல நாமும் சுயநலமிக்கவர்களாக இருந்தால் - நாம் நினைத்த காரியம் நடைபெறவில்லையே எனும் எண்ணம் ஏமாற்றத்தையும் விரக்தியையுமே ஏற்படுத்துமென்றால் - நாம் அவ்விடயத்தில் தேவசித்தத்தை அங்கீகரியாதவர்களாகவே இருப்போம். நம் விருப்பத்திற்கும் எதிர்பார்ப்பிற்கும் முரணான விதத்தில் தேவன் செயல்படும் போது, அவருடைய சித்தத்திற்கு நாம் அடிபணியாவிட்டால் நம் வாழ்வு நிம்மதியற்றதாகவும் விரக்தியானதாகவுமே இருக்கும். எனவே, நாம் எப்போதும், சகல விடயங்களிலும் தேவனுடைய சித்தத்தையும், அவரது நடவடிக்கைகளையும் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்குடையவர்களாய் இருக்கவேண்டும். அப்போது மட்டுமே நம் வாழ்வு மகிழ்ச்சிகரமானதாய் இருக்கும்(ரோ.12:2, எபே.5:17, பிலி.4:11-12).

நினைவே நகரம் அழிக்கப்படாததினால் தேவன் மீது கோபமுற்று சாவதே மேல் என்று யோனா விண்ணப்பித்த போதிலும், தேவன் அவனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றவில்லை. மாறாக, “நீ எரிச்சலாயிருக்கிறது நல்லதோ என்றார்” (யோனா 4:4). அதாவது, “நீ கோபப்படுவதில் ஏதாவது நியாயம் இருக்கின்றதா என்று அவர் கேட்டார்”(14). தனது கோபம் நியாயமானது என யோனா நினைத்தாலும் (யோனா 4:9), மனந்திரும்

பிய மக்களைத் தேவன் மன்னித்தமைக்காக யோனா தேவன் மீது கோபப்பட்டதில் எவ்வித நியாயமும் இல்லை. தான் ஆரம்பத்தில் கீழ்ப்படியாமல் ஓடிப்போனதையே நியாயப்படுத்தி, தேவன் இரண்டாந்தரம் தன்னை நினைவேக்கு அனுப்பியதே தவறு என தர்க்கித்த யோனா, தனது கோபமும் நியாயமானது என்றே எண்ணினான். ஆனால், யோனாவின் கோபம் நியாயமற்றது என்பதை அவனுக்கு உணர்த்துவதற்காகத் தேவன், “நீ எரிச்சலாயிருக்கிறது நல்லதோ” என்று கேட்டார். “தேவன் நினைவே நகரமக்கள் மீது இரக்கமாயிருப்பதற்காக அவர் மீது கோபப்படுவது எவ்விதத்திலும் நியாயமற்றதாகவே உள்ளது”(35). யோனாவைப் போலவே நாமும் பல சந்தர்ப்பங்களில் தேவ செயல்களுக்கெதிராகக் கோபப்படுகின்றோம். ஆனால், நமது கோபம் எவ்விதத்திலும் நியாயப்படுத்த முடியாததொன்று என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய செயல்கள் எப்போதும் நியாயமானவைகளாகவே இருக்கும். அவர் செய்கின்ற காரியம் நாம் விரும்பாததொன்றாய் இருப்பதனால் அவர் மீது கோபப்படுவதில் எவ்வித அர்த்தமுமில்லை. “கோபத்தை நியாயப்படுத்துவது நமக்கு கைவந்த கலையாய் இருக்கின்றது. நீதியான கோபம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது என நாம் தர்க்கிக்கலாம். ஆனால், நமது கோபம் எவ்வகையில், எந்தளவுக்கு நீதியானது என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்”(14). நாம் கோபப்படும் போதெல்லாம், தேவன் யோனா விடம் கேட்டது போலவே நம்மிடமும், “நீ எரிச்சலாயிருக்கிறது நல்லதோ” என்று கேட்கிறார். இதன் மூலம், நாம் கோபப்படுவது எவ்விதத்திலும் நியாயமற்றது என்பதையே அவர் நமக்கு அறியத்தருகின்றார். இதனால், கோபத்தை நம்மை விட்டு அகற்றும்படி வேதாசிரமம் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றது (கொலோ3:8, எபே. 4:31-32). பொதுவாக நம் விருப்பத்திற்கு எதிரான காரியங்கள் நடக்கும்போதே நமக்கு கோபம் ஏற்படுகின்றது. எனவே, நம் விருப்பத்துக்கு மாறாகத் தேவன் செயற்படும்போது நாம் கோபத்துடன் தேவனிடம், “ஏன் இப்படி செய்கிறீர்” எனக் கேட்காமல், நமது விருப்பத்தை மாற்றிக்கொண்டு தேவ சித்தத்திற்கு அடிபணிய வேண்டும். அப்போது, எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் நாம் மனரம்மியமாக இருக்கலாம்.

(2) ஆமணக்குச் செடியின் கீழிருந்தவனின் நிலை (யோனா 4:5-8)

தேவனின் கேள்விக்கு யோனா பதிலளிக்கவில்லை. தேவன் மீதிருந்த அவனது கோபமும் தணியவில்லை. தன் கோபம் நியாயமற்றது எனும் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மன நிலை அவனுக்கு இருக்கவில்லை. ஏனென்றால், நினைவே நகர மக்களைத் தேவன் மன்னித்தது எவ்விதத்திலும் நியாயமான செயலாக அவனுக்குத் தென்படவில்லை. “மனந்திரும்பும் ஒரு பாவியினிமித்தம் பரலோகத்தில் மிகுந்த சந்தோஷம் ஏற்படுகையில் (லூக்.15:10), ஒரு இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் மனந்திரும்பியது யோனாவுக்கு எவ்வித சந்தோஷத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை” (23). ஏனென்றால், “புறஜாதியார் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் எனும் இஸ்ரவேலிய தேசிய உணர்வே அவனில் இருந்தது” (01). இதனால், கெட்டகுமாரன் உவமையில் வரும் மூத்த சகோதரன் மனந்திரும்பிய தன் இளைய சகோதரனின் வரவில் மகிழ்ச்சியடையாதது போல, நினைவே நகர மக்களின் மனந்திரும்புதலில் யோனாவும் மகிழ்வடையவில்லை. இதனால், யோனாவின் மனப்பாங்கு தவறானது என்பதை அவனுக்குப் புரியவைப்பதற்காகத் தேவன் ஒரு ஆமணக்குச்செடியின் மூலம் அவனோடு பேசினார். ஆரம்பத்தில் கொந்தளிக்கும் கடலின் மூலம் தன்னைவிட்டு எங்கும் ஓடிப்போகமுடியாதது எனும் உண்மையை யோனாவுக்குப் புரியவைத்த தேவன், தான் நினைவே நகரத்தாரைத் தண்டியாமல் மன்னித்தமைக்காகத் தன் மீது கோபப்படுவதில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை என்பதை ஒரு ஆமணக்குச்செடியின் மூலம் யோனாவுக்குக் காண்பித்தார். மூன்றாம் அதிகாரத்தில், ஒரு நகரத்து மக்களுடன் செயல்பட்ட தேவன், நான்காம் அதிகாரத்தில் தனிப்பட்ட ஒரு மனிதனோடு செயல்படுகின்றார். இப்பகுதியில் யோனாவின் மூவகையான செயல்களை நாம் அவதானிக்கலாம்.

(அ) அழிவைக் காண்பதற்காக அமர்ந்திருந்தான் (யோனா 4:5) : தேவன் நினைவே நகரை அழிக்காதமையால் அவர் மீது கோபப்பட்ட யோனா, அந்நகரின் அழிவைக் காணும்வரைத் தன் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போக விரும்பாதவனாக, அந்நகரைப் பார்க்கக்கூடிய ஓரிடத்திற்குச்

சென்று குடிசைபோட்டு குடியிருந்தான். "நீ கோபப்படுவதில் ஏதாவது நியாயம் இருக்கின்றதா? எனும் தேவனின் கேள்விக்கு யோனாவின் செயல் மூலமான பதிலாக இது உள்ளது" (14). "பின்பு யோனா நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டு, நகரத்துக்குக் கிழக்கே போய் அங்கே தனக்கு ஒரு குடிசையைப் போட்டு, நகரத்துக்குச் சம்பவிக்கப்போகிறதைத் தான் பார்க்கு மட்டும் அதின் கீழ் நிழலில் உட்கார்ந்திருந்தான்" (யோனா.4:5) நினைவே நகரத்தை அழிக்கும் திட்டத்தைத் தேவன் கைவிட்ட பின்பும் (யோனா3:10), யோனா அதன் அழிவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தது நமக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தலாம். எனினும், "கொடியவர்களான நினைவே நகரத்தார் எப்படியும் ஒரு நாள் தேவனால் தண்டிக்கப்படுவார்கள் எனும் நம்பிக்கை யோனாவுக்கு இருந்தது" (02). "தேவன் நாளடைவில் தன் மனதை மாற்றிக் கொண்டு நினைவே நகரத்தாரை அழித்துவிடுவார் எனும் நம்பிக்கையுடன் அவன் அமர்ந்திருந்தான்" (06). "நினைவே, மலைகளினால் சூழப்பட்டிருந்த ஒரு நகரமாயிருந்தமையால், நகருக்கு வெளிலிருந்து அதைப் பார்க்கக்கூடியதாயிருந்தது" (13). யோனா நகருக்கு வெளியே சற்று உயரமான ஓரிடத்தில் குடிசை போட்டுக் குடியிருந்தான். உண்மையில் "நகரம் அழிக்கப்படும் போது, தான் அழிந்து விடாமல் இருப்பதற்காகவே அவன் நகருக்கு வெளியில் தனது குடிசையைக் கட்டியுள்ளான்" (19). 5ம் வசனத்தில், "நகரத்துக்குச் சம்பவிக்கப் போகிறதைத் தான் பார்க்குமட்டும்" எனும் வார்த்தைகள், நகரத்துக்கு நேரிடுவதைப் பற்றி நிச்சயமற்றவனாக யோனா இருந்தான் என்பதை அல்ல, மாறாக, "நினைவே அழிந்துவிடும் எனும் நம்பிக்கையுடன் அவன் அங்கிருந்துள்ளதையே மூலமொழியில் இவ்வாக்கியம் அறியத்தகுகின்றது" (02). நினைவே நகர மக்கள் அழியவேண்டும் எனும் எண்ணம் மட்டுமே யோனாவுக்கிருந்தது. "தன்னுடைய கோபத்தைத் தணிப்பதற்காகத் தேவன் நினைவேயை அழித்துவிடலாம் எனும் நம்பிக்கையும் அவனுக்கிருந்தது" (01). வானத்திலிருந்து அக்கினியைக் கொண்டு வந்து சமாரியப் பட்டணங்களை அழிக்கவேண்டும் என எண்ணிய சீடர்களைப் போலவே (லூக்.9:54) - யோனாவும், நினைவே நகர் எப்படியும் அழியவேண்டும் எனும் எண்ணத்தில் இருந்துள்ளான். புறஜாதியார் அழிவதையே அவன் விரும்பினான். ஆனால், தேவனோ

எந்த ஒரு மனிதனும் அழிவதை விரும்புவதில்லை (2பேதுரு 3:9, யோவா 3:16). மனிதருக்கு நேரிடுகிற தீங்கு அவருக்கு மனவருத் தத்தையே ஏற்படுத்தும் (யோனா 3:10, 4:2). தேவனது இத்தரு சிந்தை நம்மில் இருக்க வேண்டியது அவசியம். நாம் சகல மக்களையும் நேசிக்க வேண்டும். தீயவர்கள் மீதும் நம்மை எதிர்ப்பவர்கள் மீதும் நாம் அன்பாயிருக்க வேண்டும் (மத். 5:44-48, ரோ. 12:17-21). யோனாவைப் போல, எவருடைய அழிவையும் விரும்பாமல், எல்லோரும் தேவனன்னை வருவதற்கு நம்மால் செய்யக்கூடிய அனைத்தையும் நாம் செய்ய வேண்டும்.

(ஆ) ஆமணக்குச் செடிக்காக ஆனந்தப்பட்டான் (யோனா 4:6) : யோனா நினைவே நகருக்கு கிழக்கே ஒரு குடிசையின் கீழ் அமர்ந்திருந்தபோதிலும் (யோனா 4:5) அக் குடிசை அவனுக்குப் போதுமான நிழலைக் கொடுக்கவில்லை. இதனால், “யோனாவுடைய தலையின் மேல் நிழலுண்டாயிருக்கவும், அவனை அவனுடைய மனமடிவுக்கு நீங்கலாக்கவும் தேவனாகிய கர்த்தர் ஒரு ஆமணக்குச் செடியை முளைக்கக் கட்டளையிட்டு, அதை அவன் மேல் ஓங்கி வளர்ப்பண்ணினார். அந்த ஆமணக்கின் மேல் யோனா மிகவும் சந்தோஷப்பட்டான்” (யோனா 4:6). “பாலஸ்தீனப் பகுதியில், 12 அடிகள் வரை உயரமாக வளரக்கூடிய ஆமணக்குச்செடிகள் அகலமான இலைகளை உடையவை” (01). இதனால், யோனாவுக்கு அச்செடி போதியளவு நிழலைக் கொடுத்தது. கோபத்துடன் இருந்த யோனா, தனக்கு நிழல் கிடைத்தமைக்காக மிகவும் சந்தோஷப்பட்டான். உண்மையில், இவ்விடத்தில் மட்டுமே யோனா சந்தோஷப்பட்டதாக நாம் வாசிக்கலாம். தேவ செய்தியை அறிவிக்கும்படி அனுப்பப்பட்ட போது கூட சந்தோஷப்படாத யோனா, ஆமணக்குச்செடிக்காக சந்தோஷப்பட்டான். “தனக்கு நிழல் கிடைத்தமைக்காக மட்டுமல்ல, நினைவையின் மீது இரக்கமாயிருந்த தேவன் இப் போது தன் மீது இரக்கப்பட்டுத் தனக்கு நிழல் தந்தமைக்காக சந்தோஷப்பட்டான்” (16). அதேசமயம் “நினைவே நகரின் அழிவைப் பார்ப்பதற்காகத் தான் அமர்ந்திருப்பதைத் தேவன் அங்கீகரித்துள்ளமையினாலேயே அவர் தனக்கு நிழல் தந்துள்ளார் என்றும் எண்ணிச் சந்தோஷப்பட்டான்” (13). யோனாவின் சந்தோஷம் அவன் எந்தளவுக்கு ஒரு சுயநலவாதியாக இருந்துள்ளான் என்பதற்கான ஆதாரமாய் உள்ளது. ஒரு நகரத்திலுள்ள மக்கள்

அனைவரும் தேவனண்டை வந்தும் கொஞ்சமும் சந்தோஷப் படாத யோனா, தனக்கு நிழல் கிடைத்த போது மட்டுமே மகிழ்வடைந்துள்ளான். அவன் வேறு எதைப்பற்றியுமே கவலைப்படாமல், வேறு எவர் மீதும் கரிசனை கொள்ளாமல், தன்னைப்பற்றி மட்டுமே சிந்தித்தவனாக, தனக்கு நிழல் தந்த ஆமணக்குச்செடியில் மெய்மறந்து போனான். யோனாவைப் போல, மற்றவர்களைப் பற்றி அக்கறையற்றவர்களாக நாம் இருக்கக்கூடாது. தேவனைப்போல் எல்லா மக்கள் மீதும் நாம் கரிசனையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். தேவ ஆசீர்வாதங்களை அனுபவித்து மகிழும் நாம், மற்றவர்களை மறந்து போகக்கூடாது. “அவனவன் தனக்கானவைகளையல்ல பிறருக்கானவைகளையும் நோக்குவானாக” என அறிவுறுத்தும் வேதாகமம், “கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே நம்மிலும் இருக்கவேண்டும்” எனக் கூறுவதோடு, இயேசுகிறிஸ்து தனது பரலோக மகிமையையும் கனத்தையும் மட்டும் கருத்திற் கொண்டவராக அங்கேயே இருந்துவிடாமல், பாவிளான நம்மீது அன்புகூர்ந்து நமக்காக இவ்வுலகுக்கு வந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது(பிலி.2:4-8). எனவே, நாம் யோனாவைப் போல சுயநலத்துடன் வாழாமல், மற்றவர்களது வாழ்விலும் தேவ ஆசீர்வாதம் அருளப்பட வேண்டும் எனும் மனப் பாங்குடையவர்களாய் இருக்கவேண்டும்.

(இ) அழிந்துபோன செடிக்காக ஆத்திரப்பட்டான் (யோனா4:7-8) : ஆமணக்குச்செடியின் நிழலில் அகமகிழ்ந்து அமர்ந்திருந்த யோனா, அடுத்த நாளில் அச்செடி பூச்சியினால் அழிக்கப்பட்டமையால் ஆத்திரமடைந்து சாவை விரும்பினான். கடலில் போடப்பட்ட போது பெரிய மீனின் மூலம் யோனாவைக் காப்பாற்றிய தேவன், இரண்டாவது தடவை சிறிய பூச்சியொன்றின் மூலம் பெரிய பாடமொன்றை யோனாவுக்குக் கற்பித்தார். “மறுநாளிலோ கிழக்கு வெளுக்கும் நேரத்தில் தேவன் ஒரு பூச்சியைக் கட்டளையிட்டார். அது ஆமணக்குச்செடியை அரித்துப் போட்டது. அதினால் அது காய்ந்து போயிற்று. சூரியன் உதித்தபோது தேவன் உஷ்ணமான கீழ்க்காற்றைக் கட்டளையிட்டார். அப்பொழுது வெயில் யோனாவுடைய தலையில் படுகிறதினால் அவன் சோர்ந்துபோய், தனக்குள்ளே சாவை விரும்பி, நான் உயிரோடிருக்கிறதைப் பார்க்கிலும் சாகிறது நலமாயிருக்கும் என்றான்” (யோனா4:7-8). ஆமணக்குச்செடியின் நிழல் தந்த

சுகம் இல்லாமல் போனதால் யோனா மறுபடியுமாக விரக்தியடைந்து சாவை விரும்பினான். “உஷ்ணமான கீழ்க்காற்று என்பது, அனலாக வீசும் காற்றாகும்” (13). அதனது கடுமை சகிக்கமுடியாததாயிருக்கும். ஆமணக்குச்செடி தந்த நிழலின் குளிர்ச்சியை அனுபவித்தவனுக்குச் சூரியனின் உஷ்ணமும், அனல் காற்றின் வெப்பமும் தாங்கமுடியாததாயிருந்தது. அவன் தனது சௌகரியம் பறிபோனமையால் சாவை விரும்பினான். அவன் போட்டிருந்த குடிசை, கடுமையான அனல் காற்றிலிருந்து அவனுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதாய் இருக்கவில்லை. உண்மையில், “நிழல் தேவையாயின் அவன் நகருக்குள் போயிருக்கலாம். ஆனால், அவன் நினைவே நகர மக்களை வெறுத்தமையால் அவர்களிடம் போவதைவிட சாவதே மேல் என எண்ணினான்” (03). அத்தோடு, அவன் தேவன் மீதும் கோபமாயிருந்தமையால், அவன் தேவ உதவிக்காகவும் ஜெபிக்கவில்லை. நினைவே நகர மக்களைத் தேவன் மன்னித்த போது அவர்மீது யோனா கோபப்பட்டாலும், அவன் தன் உயிரை எடுத்துக் கொள்ளும்படி விண்ணப்பம் பண்ணினான் (யோனா4:2). ஆனால் ஆமணக்குச் செடி அழிந்தபோது யோனா தேவன் மீது அதிக கோபத்துடன் இருந்தமையால், அவன் சாகிறது நலமென தனக்குள்ளேயே சொல்லிக்கொண்டான்(யோனா4:8). அவன் தேவனுடன் பேசுவதற்கும் விரும்பவில்லை. தேவன் மீது கோபப்படுவதில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை என்பதை யோனா புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவருடைய செயல்களை ஏற்றுக் கொண்டு அவரது சித்தத்திற்கு அடிபணிந்து நடக்கும்போதே நிரந்தரமான நிம்மதியும் சமாதானமும் சிட்டும். ஆனால், யோனா அவரது செயல்களை விரும்பாது அவர் மீது கோபப்பட்டான். இதனால் விரகத்தியின் விளிம்பிற்கே சென்றுவிட்டான்.

(2) ஆண்டவருடைய மனப்பாங்கின் நிலை (யோனா 4:9-11)

யோனா தீர்க்கதரிசனப் புத்தகத்தின் கடைசி அதிகாரத்தின் இறுதிப்பகுதி, தேவனுடைய மனப்பாங்கின் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் விவரணமாய் உள்ளது. சுயநலமும் குறுகிய மனப்பான்மையும் கொண்ட யோனாவின் மனநிலையை அறியத்தந்த இவ்வதிகாரம், கடைசியாக, தேவனின் மனப்பாங்கு

எவ்வாறு தன்னலமற்று விசாலமாக இருக்கின்றது என்பதை அறியத்தருகின்றது. உலக மக்கள் அனைவரும் தேவனுடைய சிருஷ்டிகள் என்பதனால்(அப்.17:28) அவர் சகலரையும் நேசிப்பவராக இருக்கின்றார். அவருடைய அன்புக்கு வரையறைகள் எதுவுமில்லை. ஒருவன் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும், எந்த ஜாதியினனாக இருந்தாலும், எம்மொழியைப் பேசுபவனாக இருந்தாலும், அவன் சமுதாயத்தில் எத்தகைய நிலையில் இருந்தாலும் தேவன் அவனை நேசிக்கின்றார் எனும் மகத்தான உண்மை இப்புத்தகத்தின் இறுதி வசனங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. "இவை தேவனின் மனதைப் பார்க்க உதவும் ஒரு பலகணியாக இருக்கின்றது"(14). யோனா நினைத்தது போலத் தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களை மட்டும் நேசிப்பவராக இருக்கவில்லை. இஸ்ரவேல் மக்களைத் தேவன் தனது சொந்த ஜனங்களாகத் தெரிந்து கொண்டமையால், அவர் வேறு ஜாதியினர் மீது அன்பாயிருக்கக்கூடாது - அவர் தம்மை மட்டுமே நேசிக்க வேண்டும் - எனும் மனப்பாங்குடன், தேவனுடைய அன்புக்கும் இரக்கத்திற்கும் சிருபைக்கும் வரையறை போடுவது அர்த்தமற்றது என்பதை இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கும் தேவன் இப்புத்தகத்தினூடாக அறியத்தருகின்றார். யோனாவைப் போலவே இன்று கிறிஸ்தவர்களும் தேவ அன்பைத் தமக்கு மட்டுமானதாகக் கருதி, மற்றவர்கள் அததெய்வீக அன்பை அனுபவிக்க முடியாதபடி தேவனின் செயல்பாடுகளை ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் வரையறை செய்ய முற்படுகின்றனர். இத்தகைய தவறைச் சுட்டிக்காட்டும் தேவன், தனது அளவற்ற இரக்கமும் சிருபையும் எந்தளவுக்கு விசாலமானவை என்பதை இப்புத்தகத்தின் இறுதி வசனங்களில் காண்பிக்கின்றார்.

(அ) ஆத்திரப்பட உரிமையற்ற மனிதன் (யோனா 4:9) : தேவன் இரண்டாவது தடவையாக யோனாவிடம், "நீ எரிச்சலாயிருக்கிறது நல்லதோ" என்று கேட்டார். முதலில் தேவன் நினைவே நகர மக்களைத் தண்டியாமல் மன்னித்தமைக்காக அவர் மீது கோபப்பட்ட யோனா, கடைசியில், தனக்கு நிழல் தந்த ஆமணக்குச்செடி அழிந்து போனதற்காக ஆத்திரமடைந்தான். இதனால் தேவன் அவனிடம் "நீ ஆமணக்கினிமித்தம் எரிச்சலாயிருக்கிறது நல்லதோ" என்று கேட்டார்(யோவா4:9அ).

இக்கேள்விக்கான நியாயமான பதில் இல்லை என்பதாகவே இருக்கவேண்டும். ஆனால் யோனாவோ தனக்கிருந்த ஆத்திரத்தில் “நான் மரணபரியந்தமும் எரிச்சலாயிருக்கிறது நல்லதுதான் என்றான்” (யோனா4:9ஆ). யோனாவின் மனம், தேவனின் கேள்வியைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க விரும்பவில்லை. நான் ஏன் கோபமாயிருக்கின்றேன் என அவன் கொஞ்சம் சிந்தித்திருந்தால், அழிந்து போன ஆமணக்குச்செடிக்காக ஆத்திரமடைவதில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை என்பதைக் கண்டு கொண்டிருப்பான். “மனிதன் தவறிழைக்கும் போது தேவன் கேட்கும் கேள்விகள், அவனது தவறை உணர்த்துவதற்காக கேட்கப்படுபவைகளாகவே இருக்கும்” (10). தேவ கட்டளையை மீறி ஆதாம் பாவம் செய்து தேவ சமூகத்திற்கு விலகி ஒளிந்து கொண்டபோது, ‘ஆதாமே நீ எங்கே இருக்கிறாய்?’ என்றும், ‘புசிக்க வேண்டாம் என்று நான் உனக்கு விலக்கின விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்தாயோ?’ என்றும் தேவன் கேட்ட கேள்விகள்(ஆதி.3:9-11), ஆதாம் தன் பாவத்தை உணர்ந்து கொள்வதற்காக கேட்கப்பட்ட கேள்விகளாகும். அதேபோல 1சாமு.13:11, 2சாமு.12:9, லூக்.22:48 இலும் உள்ள கேள்விகளும், மனிதரின் செயல்கள் தவறானவை என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்துவதற்காகவே கேட்கப்பட்டன. இதேவிதமாகவே, தேவன் யோனாவிடமும் ஆமணக்கினிமித்தம் எரிச்சலாயிருக்கிறது நல்லதோ என்று கேட்டார். உண்மையில் யோனா தான் ஆத்திரப்பட்டதற்கான காரணத்தைக் குறித்து சிந்தித்துப் பார்த்திருந்தானானால், ஆமணக்குச்செடி அழிந்து போனதற்காகத் தான் ஆத்திரப்படுவதில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டிருப்பான். ஆனால் அவனோ, தேவனின் கேள்வியைக் கருத்திற் கொள்ளாது, உடனடியாக தனது கோபம் நியாயமானது என பதிலளித்தான். யோனாவைப் போல, தேவனுடைய கேள்விகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நமது வாழ்வை ஆராய்ந்து பார்க்காமல் அலட்சியப் போக்குடன் அவற்றுக்குப் பதிலளித்தால், நம் தவறுகளை நம் மால் உணர்ந்து கொள்ள முடியாமல் போய்விடும். எனவே, தேவன் நம்மோடு பேசும் போது நாம் அவரோடு தர்க்கிக்காமல், அவரது வார்த்தைகளை அடிப்படையாய்க் கொண்டு நம்முடைய வாழ்வை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் (சங்கீதம்139:23-24).

(ஆ) அக்கறையற்ற உள்ளத்தின் மடமை (யோனா 4:10): தேவனுடைய கேள்வியை யோனா அலட்சியப்படுத்தியமையால், அவனுடைய ஆத்திரத்திற்கான காரணத்தைத் தேவனே அவனுக்குக் காண்பித்தார். தேவனுடைய வார்த்தைகள், ஆமணக்குச்செடி அழிந்து போனதற்காக யோனா கவலைப்பட்டுத் தேவன் மீது ஆத்திரமடைந்தமைக்கான காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. உண்மையில், அவனது உள்ளம் அவனைத் தவிர வேறொதையும் பற்றி அக்கறையற்றதாகவே இருந்தது. இதை யோனாவுக்குச் சுட்டிக்காட்டும் தேவன், "நீ பிரயாசப்படாததும், நீ வளர்க்காததும், ஒரு இராத்திரியிலே முளைத்ததும், ஒரு இராத்திரியிலே அழிந்து போனதுமான ஆமணக்குக் காகப் பரிதபிக்கிறாயே என்று கூறினார்" (யோனா 4:10). இவ்வசனத்தில், "பரிதபிக்கிறாயே" எனத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள பதம், "மூல மொழியில் ஒரு பொருளுடன் சேர்ந்து வரும்போது, அப்பொருளின் மூலம் கிடைக்கும் நன்மை இல்லாமல் போவதனால் ஏற்படும் உணர்வையே குறிக்கும்" (15). எனவே, யோனா ஆமணக்குச்செடி அழிந்து போனதற்காக அல்ல; மாறாக, அச்செடி தனக்குத் தந்த நிழல் இல்லாமல் போய்விட்டதற்காகவே கவலைப்பட்டுள்ளான். உண்மையில், "தனக்கு அவசியமானவை இல்லாமல் போகும் போது வரும் கோபமே யோனாவுக்கு ஏற்பட்டது" (05). ஆமணக்குச்செடியின் மீது அவனுக்கு எவ்வித அக்கறையும் இருக்கவில்லை. மாறாக, அச்செடி தந்த நிழல் இல்லையே என்பதினாலேயே அவன் வேதனைப்பட்டான். "சுயநலவாதியான" (15) யோனாவின் உள்ளம், அவனைத் தவிர வேறு எதைப் பற்றியுமே அக்கறை கொள்ளவில்லை. நாமும் பல சந்தர்ப்பங்களில் யோனாவைப் போலவே இருக்கின்றோம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. நாம் நம்மைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கின்றோம். நமது செளகரியத்தைப் பற்றி மட்டுமே யோசிக்கின்றோம். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் நமது கவலைக்கும் விரக்திக்கும் இத்தகைய சுயநல மனப்பாங்கே காரணமாயுள்ளது. இதனால், வேதாகமம் இத்தகைய மனநிலையுடன் இருப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும்படி அறிவுறுத்துகின்றது. "அவனவன் தனக்கானவைகளையல்ல, பிறருக்கானவைகளையும் நோக்குவானாக" (பிலி.2:4) எனும் வேத அறிவுறுத்தலை நாம் ஒருபோதும் மறக்கலாகாது.

(இ) ஆண்டவரின் உலகளாவிய மகா அன்பு (யோனா4:11):தனக்கு நிழல் தந்த ஆமணக்குச்செடி அழிந்து போனதற்காகக் கவலைப்பட்ட யோனா, நினைவே நகர மக்களைத் தேவன் தண்டியாமல் மன்னித்தமைக்காக அவர் மீது கோபப்பட்டான். உண்மையில், “ஒரு செடியின் மீது அக்கறையா யிருந்த யோனா, மனிதர் மீது எவ்வித கரிசனையுமற்றவனாகவே இருந்தான்” (06). தேவனுடைய அன்பு இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு மட்டும் உரியது என எண்ணிய யோனா, அவர் நினைவே நகரத்தார் மீது இரக்கப்பட்டதைக் கொஞ்சமும் விரும்பவில்லை. இதனால், தான் உலக மக்கள் அனைவரையும் நேசிப்பவர் எனும் உண்மையைத் தேவன் யோனாவுக்கு அறிவித்தார். ஆமணக்குச் செடியின் உருவாக்கத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஒன்றுமே செய்யாத யோனா, அதன் அழிவுக்காகப் பரிதப்பிப்பானாயின் (யோனா4:9-10), தான் சிருஷ்டித்து பராமரித்து வரும் 120,000 இற்கும் அதிகமான மக்களுடைய அழிவு தனக்கு எவ்வளவு அதிகமான வேதனையை ஏற்படுத்தும் என்று தேவன் யோனா விடம் கேட்டார். “வலதுகைக்கும் இடது கைக்கும் வித்தியாசம் அறியாத இலட்சத்து இருபதினாயிரம் பேருக்கு அதிகமான மனுஷரும் அநேக மிருகஜீவன்களும் இருக்கிற மகா நகரமாகிய நினைவேக்காக நான் பரிதப்பியாமலிருப்பேனோ? (யோனா4:11) என்று தேவன் யோனாவிடம் கேட்டார். பெரும்பாலான வேத வியாக்கியானிகள், வலதுகைக்கும் இடது கைக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத 120,000 இற்கும் அதிகமான மனுஷரைக் குழந்தைகளாகவே கருதுகின்றனர். இதனால், பெரியவர்களின் எண்ணிக் கையும் சேர்ந்து நினைவே நகரின் குடித்தொகை 6 இலட்சத்துக்கும் அதிகமாக இருக்கும் எனக் கூறுகின்றனர். எனினும், அண்மைக் கால புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகள், “அக்காலத்தில் நினைவேயின் மக்கட்தொகை ஏறக்குறைய 120,000 பேராக இருந்துள்ளதை அறியத்தருகின்றன” (13). உண்மையில், “வலது கைக்கும் இடது கைக்கும் வித்தியாசம் அறியாத” என்பது குழந்தைகளைக் குறிப் பிடும் விவரணம் அல்ல. மாறாக, அது “ஒழுக்க ரீதியான விட யங்களில் ஒரு தீர்மானத்தை எடுக்க முடியாத நிலையில் இருப் பதை வர்ணிக்கும் விவரணமாகவே உள்ளது”(36). இஸ்ரவேல் மக்களுக்கே தேவனுடைய சிறப்பான வெளிப்படுத்தலும் வேத வாக்கியங்களும் அருளப்பட்டிருந்தமையால் ரோ.3:1-2, உபா.4:8,

சங்.147:19-20) “நினிவே நகர மக்கள் ஆன்மீக மற்றும் ஒழுக்க விடயங்களில் அறியாப்பருவத்தினராகவே இருந்தனர்”(19). இதனாலேயே அவர்கள் வலதுகைக்கும் இடதுகைக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். “தன்னைச் சிலுவையிலறைந்த மக்களைப் பற்றி இயேசுகிறிஸ்து கூறிய வார்த்தைகள், அதாவது, தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்கள் எனும் விவரணம், நினிவே நகர மக்களுக்குப் பொருத்தமானதாகவே உள்ளது”(19). நினிவே நகரத்தினர் கொடியவர்களாக இருந்தபோதிலும், ஆன்மீக விடயங்களில் அவர்கள் அறியாப்பருவத்தினராகவே இருந்தனர். இதனால் தேவன் அவர்கள் மீது பரிதாபப்படுகிறவராக இருந்தார்.

யோனா புத்தகத்தின் இறுதி வசனம், தேவனுடைய அன்பின் தன்மைகளை வெளிப்படுத்தும் விவரணமாக உள்ளது. “அவர் இஸ்ரவேல் மக்களை மட்டுமல்ல, ஏனைய ஜாதியினரையும் நேசிப்பவர் எனும் உண்மையை அறியத்தரும் விவரணமாக இது உள்ளது” (13). தனது செளகரியங்களைப் பற்றி மட்டுமே கருத்திற்கொண்டு வாழ்ந்த யோனா, தேவன் எல்லா மக்களையும் நேசிக்கின்றார் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியவனாயிருந்தான். தேவன் நினிவே நகர மக்கள் மீது கரிசனையுடையவராய் இருப்பதற்காக அவர்மீது கோபப்படுவதில் எவ்வித அர்த்தமும் இல்லை என்பதை அவன் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவனாய் இருந்தான். தான் மட்டுமே தேவ ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்க வேண்டும் எனும் எண்ணத்துடனிருந்த சுயநலப்பிறவியான யோனா, தேவன் சகல மக்களையும் ஆசீர்வதிக்கிறவர் எனும் உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவனாய் இருந்தான். தேவ அன்பு குறிப்பிட்ட ஒரு இன மக்களுக்கானது; அல்லது, தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு குழுவுக்கானது என எண்ணும் யோனாவைப் போன்ற கிறிஸ்தவர்கள் இன்றும் இருக்கின்றார்கள். அதேபோல, தமக்கு சுகம் தரும் ஆமணக்குச்செடிகளை மட்டும் நேசிக்கும் கிறிஸ்தவர்களும் இவ்வுலகில் இருக்கின்றனர். “நாம் விரும்பும் ஆமணக்குச்செடிகளைப் பற்றி மட்டும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிராமல், தேவன் உலக மக்கள் அனைவரையும் நேசிக்கின்றார்”(10) எனும் உண்மையைக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். யோனாவைப்போல, தேவனுடைய உலகளாவிய அன்புக்கும் கிருபைக்கும் நாம்

வரையறைகள் போடுவது அர்த்தமற்றது. இஸ்ரவேல் மக்களை மட்டுமல்ல, தான் உலகிலுள்ள சகல ஜாதியினரையும் நேசிக்கிறேன் எனும் உண்மையை அன்று யோனாவுக்கு அறிவித்த தேவன், இன்று, தான் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலம் உலக மக்களைத் தன்னோடு ஒப்புரவாக்கும் உண்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்(2கொரி.5:19). இஸ்ரவேல் மக்கள் மட்டுமல்ல, நினைவே நகரத்தாரும் மனந்திரும்பி தன்னண்ணடை வருவதற்காக அன்று யோனாவை அனுப்பிய தேவன், இன்று, உலக மக்கள் அனைவரும் தன்னண்ணடை மனந்திரும்பி வருவதற்காக கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மை இவ்வுலகத்தில் வைத்துள்ளார் (மத்.28:19-20).

தீங்குக்கு மனஸ்தாபப்படும், இரக்கமும் கிருபையுமுள்ள தேவன்(யோனா.3:10,4:2) ஒருவரும் அழிந்து போகாமல், சகலரும் தன்னண்ணடை வருவதையே விரும்புகின்றார்(1தீமோ.2:4, 2பேதுரு 3:9). இதனால், தேவன் தன் சொந்த குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவையே உலக மக்களின் பாவங்களுக்கான பலியாகக் கொடுத்துள்ளார். (யோவா.1:29, 1யோவா.2:2, 1தீமோ.2:6, யோவா.3:16) மனந்திரும்பிவரும் எந்த ஒரு பாவியையும் தேவன் புறம்பே தள்ளுவதில்லை (யோவா.6:37). இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற எந்த ஒரு மனிதனும் தன் பாவங்களுக்கான மன்னிப்பைப்பெற்று இரட்சிக்கப்படுவான் (அப்.16:31, யோவா.20:31). உலக மக்கள் அனைவரையும் நேசிக்கும் - அவர்கள் தன்னண்ணடை வருவதை விரும்பும் தேவன், தன்னைப்பற்றி உலகோருக்கு அறிவிப்பதற்காக நம்மை அனுப்புகின்றார். தேவன் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மை மட்டும்தான் நேசிக்கின்றார் எனும் எண்ணத்துடனும், மற்றவர்கள் அவரண்ணடை வந்து தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதை விரும்பாமலும் யோனாவைப் போல நாம் ஒடிப்போகிறவர்களாக இருக்கின்றோமா? இல்லையென்றால், தேவ செய்தியை நாம் அறிவிக்கையில் நமது எதிரிகளும், நாம் விரும்பாதவர்களும் தேவனண்ணடை வந்து ஆசீர்வாதம் பெறுவதனால் மனம் வாடிப்போகின்றோமா? “நாம் ஒவ்வொருவரும் நமக்குள் இருக்கும் யோனாஷுவ, வெளியே தள்ளவேண்டும்” (19). நமக்குள் யோனா இருக்கும் வரை நாம் சுயநலமானவர்களாக-நம்முடைய சுகநலத்தில் மட்டுமே அக்கறையுடையவர்களாகவே இருப்போம். எனவே, “தன் வயிற்றிலிருந்த யோனாவை மீன் கக்கிவிட்டது போல, நம் வாழ்விலிருக்கும் யோனாவை

நாமும் கக்கிவிடவேண்டும்"(07). தேவன் எல்லோரையும் நேசிக்
கின்றார் எனும் உண்மையை உணர்ந்தவர்களாக, நாம்
எல்லா மக்களையும் அவரண்டை கொண்டு வரவேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

பிறநூல்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்புகள் அனைத்தும் இந்நூலில் மேற்கோட்குறிகளுக்குள் தரப்பட்டுள்ளதோடு, அவை எடுக்கப்பட்ட நூல்களின் விபரத்தை அறியத்தர அவற்றின் இறுதியில் குறியீட்டு இலக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அவை பற்றிய விபரம் வருமாறு.

01. Jonah in The Bible Knowledge Commentary by John D. Hannah
02. Jonah in The Interpreters Bible by James D. Smart
03. Jonah in The Expositors Bible Commentary by H. L. Ellison
04. Introduction to The Old Testament by E. J. Young
05. Jonah in The New Bible Commentary 21st Century Edition
06. Jonah in The Tyndale Old Testament Commentaries by Desmond Alexander
07. Twelve Prophets in The Daily Study Bible Series by Peter C. Craigie
08. Jonah in the Encyclopedia Britanica 14th Edition
09. The English Bible as Literature by C. A. Dinsmore
10. Jonah in The Evangelical Commentary on the Bible by Stephen R. Schrader
11. Introduction to The Old Testament Prophets by H.H. Freeman
12. Jonah Speaks by Maynard A. Force
13. Jonah in The Biblical Commentary on The Old Testament by C. F. Keil
14. Four Minor Prophets by Franke E. Gaebelein
15. Jonah in The Bible Study Commentaries by John Walton
16. The Minor Prophets: An Expositional Commentary by James M. Boice
17. Jonah: Prophet and Patriot by D. E. Hart Davies
18. Jonah in The Bible Commentary by E. Huxtable
19. Jonah in The New International Commentary on The OT by Leslie Allen
20. Jonah in The Wycliffe Bible Commentary by C. H. Livingston
21. Jonah in the Cambridge Bible Commentary by T. T. Perowne
22. New International Version of the English Bible
23. Jonah in The Welwyn Commentary by Gordon J. Keddie
24. Jonah: A Message for our Times by Theodore H. Epp
25. The Minor Prophets by E. B. Pusey

26. The Minor Prophets in The New Century Bible Ed. By R.F. Horton
27. The Minor Prophets Vol. 3 in The Geneva Series of Commentaries by John Calvin
28. The Twelve Minor Prophets by G. L. Robinson
29. The Sign of the Prophet Jonah and its Modern Confirmations by A. J. Wilson
30. Jonah in The Word Biblical Commentary by D. K. Stuart
31. Vines Expository Dictionary of Biblical Words
32. Expository Dictionary of Bible Words by Lawrence O. Richards
33. An Old Testament Gospel by Choris A. Blanchard
34. The Mind of St. Paul by William Barclay
35. Jonah in The New Bible Commentary
36. Exposition of The Book Jonah by Stuart Mitchell
37. Jonah's Ninevah by D. J. Wiseman
38. 1978 Edition of the New International Version of the English Bible
39. The Purpose of The Book of Jonah by R. E. Clements
40. Twelve Prophetic Voices by Mariano Digangi
41. The Attributes of God by A. W. Pink
42. Toward Old Testament Ethics by Walter Kaiser
43. Knowing God by J. I Packer
44. Lectures on Systematic Theology by Henry C.Thiessen
45. The Prophet Jonah by Martin
46. The Prophets by Abraham J. Heschel

எம். எஸ். வசந்தகுமார் எழுதியுள்ள
சீவ நூல்களின் விபரங்கள்

புனித வேதாகமத்தின்
புதுமை வரலாறு

இந்நூலின் முக்கிய விடயங்கள்.....

- (1) பரிசுத்த வேதாகமத்தின் 66 புத்தகங்களும் எவர்களால், எப்படி, எப்போது எழுதப்பட்டன என்பது பற்றிய விரிவான விளக்கங்கள்.....
- (2) பழைய புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களின் ஆரம்பகால மூலப் பிரதிகள் பற்றிய தகவல்கள்.....
- (3) பழைய ஏற்பாடு எவ்வாறு யூதர்களினாலும், இயேசுகிறிஸ்து வினாலும், அப்போஸ்தலர்களினாலும், சபைத்தலைவர்களினாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது எனும் விவரணம்.....
- (4) தள்ளுபடியாகமங்கள் எனப்படும் புத்தகங்கள் யாவை? அவை ஏன் நம்முடைய வேதாகமங்களில் இடம்பெறவில்லை என்பதற்கான காரணங்கள்.....
- (5) புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்கள் ஒன்றாகத் தொகுக்கப்பட்டு, கிறிஸ்தவத் திருச்சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முறை.....
- (6) உலகளாவிய வேதாகம மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள் பற்றிய விபரங்கள்.....
- (7) தமிழ் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பின் வரலாறு.....
- (8) கிறிஸ்தவ வேதாகமம் பற்றிய பல புதுமையான வரலாற்று உண்மைகள்.....

பக்கங்கள் 244

விலை:95/=

மரணத்தின் மறுபக்கம்

கிறிஸ்தவனாயிருப்பவனின் மரணத்தின் தன்மையும், அதன் பின்பான வாழ்வையும் பற்றி வேதாகமம் அறியத்தகுந்த உண்மைகளை விளக்கும் நூல்.

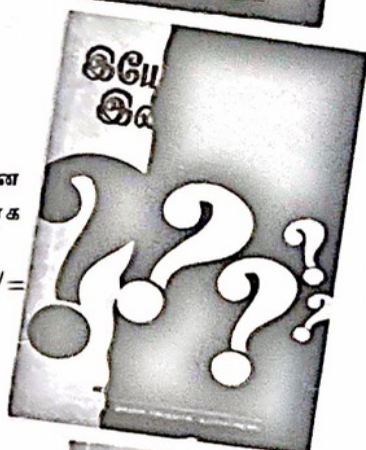
ബിനാല:20/=

**இயேசுகிறிஸ்து
இறைவனா?**

இயேசுகிறிஸ்து இறைவன் என்பதற்கான வேதாகமச் சான்றுகளைத் தர்க்க ரீதியாக விளக்கும் நூல்.

ബിനാല:25/=

கிறிஸ்தவ வாழ்வில்
தேவசித்தம்

தேவசித்தத்தை அறிந்து கொள்ளும் முறையை அறியத்தரும் இந்நூல், கிறிஸ்தவர்களின் தனிப்பட்ட, சமுதாய, உத்தியோக, திருமண வாழ்க்கைக்கான தேவசித்தத்தைப் பற்றிய வேதாகம வெளிப்படுத்தலை விளக்குகின்றது.

ബിനാല:25/=

விபரீதமான வீரன்

பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயாதிபதிகளில் ஒருவனான சிம்சோனின் சரிதைக்கான விளக்கவுரை நூல்.

விலை:35/=

திருமறையும் திருமணமும்

திருமணம், விவாகரத்து, மறுவிவாகம், பலதாரமணம், அவிசுவாசியுடனான விவாகம் எனும் சர்ச்சைக்குரிய விடயங்களுக்கு வேதாகமம் அளிக்கும் பதிலை அறியத்தரும் நூல்.

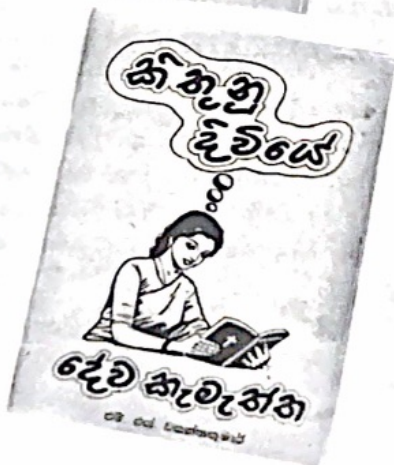
விலை:30/=

கிதுறு டீலியே டேலி காலென்

“கிதுறு திவியே தேவ கெமத்த” எனும் இந்தூல், கிறிஸ்தவ வாழ்வில் தேவசித்தம் எனும் நூலின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பாகும்.

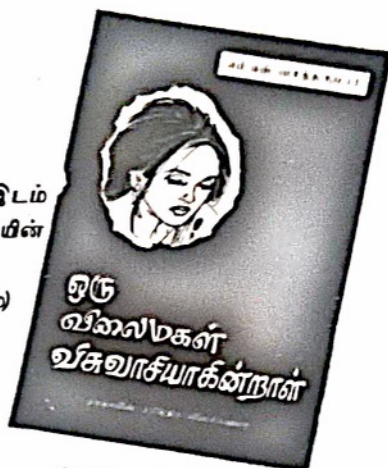
விலை:38/=

ஒரு விலைமகள் விசுவாசியாகின்றாள்

பழைய ஏற்பாட்டுச் சரித்திரத்தில் இடம்
பெற்றுள்ள ராகாப் எனும் பெண்மணியின்
சரிதைக்கான விளக்கவுரை.

(மறுபிரசுரம் விரைவில் வெளிவரும்)

மகளையே பலியிட்ட மனிதன்

பழைய ஏற்பாட்டின் நியாயாதிபதிகளில்
ஒரு வனான 'யெப்தா' என்பவனின் சரிதைக்
கான விளக்கவுரை நூல்.

(மறுபிரசுரம் விரைவில் வெளிவரும்)

ஒரு விதவையின் விவாகம்

பழைய ஏற்பாட்டும் புத்தகங்களில் ஒன்
றான ருத்தின் சரிதைக்கான விளக்கவுரை
நூல்.

(மறுபிரசுரம் விரைவில் வெளிவரும்)

இயேசுகிறிஸ்து ஒரு சரித்திர நபரா?

இயேசுகிறிஸ்து இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்த
மைக்கான சரித்திர, மற்றும் புதைபொருள்
ஆராய்ச்சிகளின் ஆதாரச்சான்றுகளை அறி
யத்தரும் நூல்.

(மறுபிரசுரம் விரைவில் வெளிவரும்)

இது ஒரு கிறிஸ்தவக் குடும்பம்

குடும்ப வாழ்வுக்கான வேதாகமப் போத
னைகளை விளக்கும் நூல்.

(மறுபிரசுரம் விரைவில் வெளிவரும்)

விரைவில் வெளிவரவிருக்கும்
புதிய நூல்

“சில சம்பவங்களில் சில சத்தியங்கள்”

கிறிஸ்தவ பக்தர்களின் வாழ்வில் நடந்த உண்மைச் சம்பவங்கள்
கற்பிக்கும் சத்தியங்களை உலகோருக்கு அறியத்தரும் நூல்.

ஒடிப்பானவன்

(யோனா தீர்க்கதரிசன நூலுக்கான விளக்கவுரை)

வேதத்தின் ஆழங்களுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும் எம்.எஸ். வசந்தகுமார், கடும்பைப் பிழிந்து சாறு எடுத்துக் கொடுப்பது போல பல புத்தகங்களை ஆராய்ந்து சாறு எடுத்துத் தேவனுடைய பிள்ளைகளின் கைகளிலே கொடுத்திருக்கின்றார். புல்லை மேய்ந்து மாடு அதைப் பாலாக்கிக் கொடுப்பது போல பல புத்தகங்களை ஆராய்ந்து அவர் கொடுத்திருக்கின்ற விளக்கவுரைகள் நமக்குத் திருவசனமாகிய ஞானப் பாலாகவே அமைந்திருக்கின்றது. இது வேதத்தின் இரகசியங்களை அறியவிரும்பும் அனைவருக்கும் மிகவும் பிரயோசனமான ஒரு புத்தகமாகும். (முகவுரையில் சகோதரர் சாம் ஜெபத்துரை)

THE MAN WHO RAN AWAY

by

M.S. Vasanthakumar

இந்நூலாசிரியர் எம்.எஸ். வசந்தகுமார் இலங்கை வேதாகமக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும், சத்தியவசனம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும், இறைபணியாளராகவும் இருக்கின்றார்.

LANKA BIBLE COLLEGE, P.O.BOX-2, PERADENIYA, SRI LANKA.